

Verdensøkonomien under nulpunktet: Hvordan genopretter vi produktiviteten og stopper sult-pandemien?

4. oktober (EIRNS) – Blandt de største industrielle økonomier i verden ser det i øjeblikket ud til at Kinas økonomiske vækst på 2% i 2020 – hvis den endda er så høj – vil være førende i verden. Hele den globale økonomi ligger længere under nul end selv centralbankernes renter – de samme centralbanker, som er værre end værdiløse i denne krise. Økonomierne i USA, Vesteuropa og Centraleuropa, Indien, Brasilien, og Sydafrika er alle skrumpet ind i årets løb; og i mange af landene ser afmatningen ud til at blive værre i årets sidste måneder.

Ikke alene lider alle disse nationer under massearbejdsløshed – som atter ikke viser nogen forbedring fra sidste måned – men i betydelig grad også de meget store bølger af sygdomsepidemien. De lider også – omend i meget forskellig grad – af en pandemi af sult stammende fra arbejdsløshed. Ifølge Den internationale Arbejdsorganisation er der tabt 500 millioner fuldtidsjob over hele verden i 2020, og pandemisk sygdom og grænselukninger har lukket for høstafgrøder, forarbejdning og forsendelse. Sultpandemien er værst i Afrika og Latinamerika, men den bider kraftigt i Indien og endda i USA. (Bloomberg News, 28. september: "Intet kød, ingen mælk, intet brød: Sultkrisen ryster Latinamerika." Antallet af mennesker der står over for "alvorlig fødevarer usikkerhed" – sult – er firedoblet i disse områder i år, og fordobles over hele verden ifølge Verdensfødevarerprogrammet.)

De seneste beskæftigelses- og industriproduktionsrapporter fra

USA og Europa, der snarere end genopretning viser stagnation på et lavt niveau, skulle være det sidste signal der er nødvendigt i dette kriseår om, at der skal "handling til, og handling nu" for at igangsætte produktionen, hæve den produktive beskæftigelse og øge økonomiens produktivitet – og sådan handling kræver naturligvis samarbejde mellem de store nationer, der er ramt således.

I USA udviser "Sleepy Joe" Biden og hans kampagne ingen bevidsthed om eller evne til dette, overhovedet. Faktisk blev det bemærket, at selv i søndags gjorde præsident Donald Trump – der er indlagt på hospitalet for behandling af COVID-19 – flere offentlige optrædener end Biden gjorde; Trump kørte rundt i en karavane for at hilse på sine tilhængere på gaderne omkring Walter Reed National Military Medical Center, og annoncerede begivenheden på sin Twitter-konto. Og den demokratiske formand for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, blokerer nu rent faktisk for handling i Kongressen. Og dog har det faktum, at præsident Trump har været nødt til at håndtere pandemi og økonomisk sammenbrud – under konstant og voksende destabilisering hidrørende fra britisk efterretningstjeneste, amerikanske efterretningsagenturer og militærindustrielle grupperinger – givet Biden føringen i meningsmålingerne. Og desforuden ligger der potentielt uger forude med kaos efter valgdagen som følge af enorme mængder af brevstemmer og gadedemonstranter på udkig efter en "farverevolution".

Skulle præsident Trumps politik for at afslutte "regimeændrings-krigene" og indgå i konstruktivt samarbejde med Rusland og Kina fortabes, ville det være et nederlag for den amerikanske republik til det militærindustrielle kompleks, der i årtier har været ganske tilfreds med Biden; det ville være et knusende slag mod håbet om at genoplive rumforskning og videnskabelig og teknologisk udvikling. Men med præsidenten sygdomsramt, og under sådant et angreb, er det direkte op til enhver amerikaner, der tænker for sig selv, at forstå hvad der skal gøres – ikke blot at beklage og modsætte sig, men at vide

hvad der er nødvendigt.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets internationale grundlægger, sagde følgende ved en særlig LaRouchePAC's 'rådhus'-webcast lørdag den 3. oktober: "Det turde være klart, at med den kombination af problemer vi har i dag – en pandemi der er ude af kontrol, et økonomisk sammenbrud værre end noget andet siden Anden Verdenskrig, faren for et økonomisk nedbrud værre end i 2008, faren for at en geopolitisk konfrontation med Rusland og Kina går ud af kontrol – er vi er nødt til at ændre kurs. Og det er derfor, vi har brug for et topmøde, og den eneste realistiske mulighed på bordet lige nu, er det som præsident Putin har anmodet om. De permanente fem medlemmer af FN's Sikkerhedsråd må mødes og behandle disse spørgsmål:

"Opret et nyt globalt finanssystem, et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; fordi dette nuværende system er bankerot, og der er brug for kredit til udvikling og til at finansiere alle disse ting i tråd med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention og idé med Bretton Woods-systemet. Og så, naturligvis, LaRouches Fire Love: Glass-Steagall til at gøre en ende på kasinoøkonomien. Indfør Glass-Steagall i form af en bankadskillelse; beskyttelse af de kommercielle banker. Hold op med at redde fallerede spekulanter. Opret en nationalbank, ikke kun i et enkelt land, men i alle lande på planeten.

Og etabler derefter et kreditsystem, der samarbejder om langsigtede investeringer til genopbygning af verdensøkonomien. Iværksæt derefter et lynprogram for fusionsteknologi, der p.t. virkelig gør utrolige fremskridt, som vi hørte på en nylig Schiller Institut-konference. Og støt internationalt samarbejde om udforskning af rummet, således som præsident Trump har sagt, at Artemis-projektet skal være.

"Hvis alt dette aftales mellem USA, Rusland og Kina, som et minimum, og andre industrielle magter, der har kapacitet til at rekonstruere verden, derefter slutter sig til, kan vi løse

dette problem. Men hvad der kræves er, at mange sådanne patrioter virkelig begynder at tage ansvar for udfaldet af denne periode. Jeg tror ikke der er andet, der vil fungere, og jeg tror virkelig, at det kan gøres”.

Planeten er i systemisk chok; øjeblikket er modent til et paradigmeskifte.

29. september (EIRNS) – Det samlede antal er chokerende nok i sig selv. Mere end 1 million mennesker har hidtil i 2020 mistet deres liv på grund af COVID-19-pandemien, og endnu en million kan dø i løbet af de næste ni måneder, hvis den nuværende kurs ikke ændres drastisk. Ca. 515 millioner af verdens arbejdsstyrke på 3,5 mia. vil have mistet deres job inden udgangen af 2020 på grund af det pandemisk udløste økonomiske sammenbrud; og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med ca. 15% i løbet af året, ifølge en netop frigivet rapport fra Den Internationale Arbejdsorganisation.

Men virkeligheden bag gennemsnitstallene er endnu værre. I Latinamerika og Caribien, hvor pandemien har ramt særligt hårdt, vil 35% af de samlede arbejdstimer være gået tabt inden udgangen af 2020, og den samlede arbejdsindkomst vil være faldet med over 25%. Langt størstedelen af de tabte arbejdstimer ligger i den såkaldte ”uformelle sektor” i økonomien, hvor arbejdstagere er beskæftiget i service- og grå- og sorte markedsaktiviteter, der stort set ikke producerer nogen fysisk-økonomisk værdi overhovedet. Det er derfor, at vi i “LaRouche-planen for at genåbne den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye,

produktive job” klassificerede sådanne uformelle job som de facto arbejdsløshed, selvom de bringer desperat nødvendige kontanter til befolkninger, der lever på et eksistensminimum.

Eller det plejede de at gøre. Nu forsvinder selv disse: Pandemien har simpelthen løftet sløret for den enorme, omsiggribende reelle arbejdsløshed, som var der hele tiden. Hvis man tager den samlede tabte arbejdstid i år som en procentdel af denne “reelle arbejdsløshed” i den uformelle sektor, så er 42% af disse arbejdstimer globalt set gået op i røg; i Latinamerika svarer det til 91% af den faktiske arbejdsløshedskategori!

Føj dertil inflation i fødevarerpriserne, som ifølge nogle rapporter allerede er på gennemsnitligt omkring 15% i mange lande i Afrika, og man har et 30-50% spring i betalingsevnen for mad for en halv milliard mennesker eller mere i den underudviklede sektor.

Sult og pest er heller ikke de eneste to plager, der hænger: Det britiske imperium har også sluppet krig løs. Den varme krig mellem Armenien og Aserbajdsjan i Nagorno-Karabakh kunne eskalere til en NATO-Tyrkiet-Aserbajdsjan-krig mod Armenien-Rusland inden for få dage eller endda timer. Farverrevolutionen ved Ruslands grænse i Hviderusland truer med at fremprovokere en strategisk hændelse lige på dørtrinnet til Rusland. Og amerikanske droner og andre militære aktiviteter i nærheden af det Sydkinesiske Hav fremkalder hård modstand fra Kina, sammen med dystre trusler om omfattende gengældelse hvis provokationerne fortsætter med at eskalere.

Alt dette er den politiske substans i det britiske imperiums nuværende forsøg på at stoppe præsident Donald Trumps genvalg – hvilket i dag led et betydeligt tilbageslag med frigivelsen af dokumenter der beviser, at hele Russiagate-skandalen var et kendt fupnummer, som blev indledt af Hillary Clinton og Obama-banden – og iscenesætte parallelle regimeskift mod præsidenterne Vladimir Putin og Xi Jinping.

"Verdenssituationen er hurtigt på vej ud af kontrol," sagde Helga Zepp-LaRouche nøgternt i dag. "Vi er inde i en af de varmeste perioder nogensinde. Der er fem uger til det amerikanske præsidentvalg, og vi bør regne med, at der vil ske en farlig optrapning et eller andet sted". Briterne er desperate, fordi hele deres internationale finanssystem er bankerot, og de vil ikke stoppe før de bliver inddæmnet, og deres system gennemgår en konkursbehandling, som Lyndon LaRouche specificerede detaljeret i sine fire love.

I de samme fem uger, understregede Zepp-LaRouche, må vi sikre Trumps genvalg; insistere på et topmøde med mindst Trump, Putin og Xi for at tackle de globale kriser; og kræve gennemførelsen af LaRouches økonomiske politik, der er beskrevet i LaRouchePAC's program for 1,5 milliarder nye produktive job. Virkeligheden dikterer tidsplanen.

"Vi er nødt til at slynge økonomien op til et nyt niveau for at løse de nuværende problemer", sagde Zepp-LaRouche. "Kun hvis man går efter en radikal forandring med LaRouches fire love, er der håb om at komme ud af dette rod, ved at vedtage en politik med Verdens-Landbroen og 1,5 milliarder nye, produktive job, der starter med et samarbejde om at opbygge et globalt sundhedssystem. Dette er nu mere presserende end nogensinde.

"Det overordnede billede er sådan, at folk virkelig må vågne op og blive enige om, at topmødet, som vi har presset på for, og som stadig er på dagsordenen – hvilket præsident Putin gentog for nylig – kunne finde sted med et øjeblikks varsel. Hvis statsoverhovederne ville indse, at verdenssituationen er så alvorlig, at vi absolut må tage fat på dette sammen, kunne det gøres".

Hvis dette er den 'pandemiske depression', så genopliv LaRouches politik for at stoppe den

Den 10. august (EIRNS) – Denne uge markerer årsdagen for d. 15. august, 1971, da Præsident Richard Nixon blev overtalt til at ødelægge Franklin Roosevelts valuta- og kreditsystem (Bretton Woods), hvilket sendte den industrielle sektor ud i ukontrolleret spekulation og lønnedgang i et halv århundrede. Lyndon LaRouche fordømte dette tiltag af Richard -"Jeg er nu en Keynesianer i økonomi"-Nixon, og sagde at det åbnede døren til en fascistisk nedskæringspolitik og økonomisk depression, medmindre det blev forkastet. LaRouche besejrede en af verdens førende keynesianere angående dette tema i en debat på et universitet i december 1971, og satte sig for at ændre denne skrækkelige fejl ved at genoplive Roosevelts oprindelige intention ved Bretton Woods – kreditter til teknologisk og industriel udvikling af Eurasien, Afrika og Sydamerika.

I de næste 45 år var dette hans livs arbejde, og det gjorde ham til en foragtet modstander af det finansielle imperium i City of London og Wall Street, og i særdeleshed – som Roger Stone betonedede dette i LaRouches Politiske Aktionskomité's webcast, d. 2. august – Bush-familien.

Denne uge, næsten som om de ønskede at markere denne dato, d. 15. august, bragte *Foreign Affairs* en hovedartikel under titlen "Den pandemiske depression: Den globale økonomi vil aldrig blive den samme igen"; et dybt pessimistisk indlæg af to af USA's "førende økonomer", Carmen Reinhart (Harvard Kennedy School) og Vincent Reinhart (cheføkonom for Bank of New York–Mellon). Deres idé om de centrale aktører i denne

krise er, at "centralbankerne" forsøger at opretholde udlån, og "finanspolitiske myndigheder" øser ud af penge til husholdninger til forbrug; og de forventer at det vil tage mange år blot for at vende tilbage til verdensøkonomiens allerede faldefærdige niveau fra begyndelsen af 2020. De udelader fuldstændig Kinas voksende økonomi, samt deres Bælte- og Vejinitiativ for infrastrukturelle projekter.

Med hensyn til udviklingslandene demonstrerer to citater fra Reinhart og Reinhart ørkesløsheden i den nu konventionelle økonomiske tænkning i de store centralbankers verden. "G20-landene har allerede udsat gældsbetalinger for de fattigste 76 lande", skriver de. Men, "flere selvstændige låntagere er i dette år blevet nedgraderet af rating-agenturerne end i noget andet år siden 1980". Og deres konklusion, "løsningen", i den grad at de tillader en sådan for disse nationer, der er blevet desperate af den pandemiske depression? "Embedsmænd bliver nødt til at fortsætte med finanspolitiske og monetære incitamentter."

Tilbage i august 1971, begyndte LaRouche, i grel modsætning hertil, at mobilisere for et topmøde – på den tid blandt Gruppen af de alliancefrie Lande – der tilsluttede sig hans foreslåede Internationale Udviklingsbank, som dog derefter blev saboteret af Henry Kissinger på vegne af City of Londons finansinteresser. Økonomierne kunne ikke blot genoplives, som LaRouches udviklingsplaner viste, men genskabes gennem store projekter i økonomisk infrastruktur, såsom Verdenslandbroen, med transport-, energi- og kommunikationskorridorer, der ville strække sig hen over kontinenterne.

Ved markeringen af den dag, hvor det Britiske Imperium gjorde en ende på Roosevelts Bretton Woods-system, samt erindringen om Lyndon LaRouches profetiske advarsler om konsekvenserne heraf, er et nyt sådant topmøde presserende.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, har

siden januar argumenteret for et topmøde, der, som et minimum, skulle involvere lederne fra USA, Kina og Rusland, for at erstatte disse landes faretruende konfrontationer med et samarbejde for et Nyt Bretton Woods, baseret på Roosevelts model. Ruslands præsident, Vladimir Putin, har været i gang med at organisere for et topmøde (ikke virtuelt, men i virkeligheden) blandt de lande, som grundlagde FN, hvilket i dag er Sikkerhedsrådets fem permanente medlemmer. Lyndon LaRouches plan for processen omkring et sådant topmøde blev formuleret for 38 år siden, denne måned, i et omfattende dokument, *Operación Juárez*, skrevet til den mexicanske præsident, José López Portillo: omorganisering af gælden, baseret på Alexander Hamiltons principper; nationalbankkreditinstitutioner i hvert land; fælles kreditudstedelse fra de store nationer, som har til hensigt at eksportere kapitalgoder for udvikling; brugen af lynprogrammer indenfor rumforskning og videnskab som motorer for hurtig teknologisk fremskridt.

Anvend disse principper fra LaRouche i en sådan proces omkring topmødet nu: Dermed kan truslen for konfrontation mellem stormagterne, såvel som den "pandemiske depression" hurtigt stoppes – begge på den eneste mulige måde.

Atomkrig – det uundgåelige emne på alles dagsorden

Den 8. august (EIRNS) – I forbindelse med 75-års jubilæet for den atomare tilintetgørelse af Hiroshima og Nagasaki af den britiske marionet Harry Truman – en udslettelse der alene

havde til formål at terrorisere verden til at acceptere en 'verdensregering' (One World Government) udtænkt af det britiske imperium – er der nu dagligt overvejelser i magtens korridorer hos enhver større statsmagt på Jorden om den ekstreme fare for, at en atomkrig vil finde sted igen i dag. De fleste af verdens nyhedsbureauer citerer den tidligere australske premierminister Kevin Rudds ord i *Foreign Affairs*: "Spørgsmålet der stilles nu i hovedstæder verden over, stilfærdigt men nervøst, er, hvor vil dette ende? Det engang utænkelige udfald – egentlig væbnet konflikt mellem USA og Kina – ser nu ud til at være muligt for første gang siden afslutningen af Korea-krigen. Med andre ord står vi over for udsigten til ikke kun en ny kold krig, men også en varm krig". De næste tre måneder, fra nu af og indtil det amerikanske valg, er de mest kritiske for at en hændelse skal føre til krig, advarer han. Da den nuværende australske premierminister, Scott Morrison, blev spurgt om Rudds advarsel, erklærede han sig enig.

Det russiske forsvarsministeriums avis, *Krasnaya Zvezda*, har offentliggjort en detaljeret beskrivelse af den russiske politik for første gangs brug af atomvåben, som det blev bebudet af Vladimir Putin 2. juni. Der er to situationer, der kan retfærdiggøre en sådan første anvendelse, skriver de: først, ved "pålidelig information om opsendelse af ballistiske missiler, der angriber Ruslands territorium og (eller) dets allierede", da Rusland ikke kan vide, om missilet medfører atomvåben eller ej; og for det andet, ethvert forsøg på at ødelægge Rusland "som en stat", hvad enten det er med atomvåben eller andre midler. Artiklen noterer sig USA's tilbagetrækning fra flere internationale våbenaftaler og tilføjer: "Efter afslutningen af [Ny] START-aftalen vil der ikke være nogen eksisterende international aftale, der begrænser det strategiske våbenkapløb, og de amerikanske krigshøge vil have helt frie hænder".

Sanktionerne fra USA, der i går blev pålagt Hongkongs

administrerende chef, Carrie Lam, og ti andre ledere, blev mødt af fordømmelse og latterliggørelse i Kina, hvor de kaldte dem "klovnenumre", "skamløst og foragteligt", en "åbenlys og barbarisk" indblanding i Kinas interne anliggender. Sanktionerne beslaglægger alle ejendomme i USA, der ejes af de sanktionerede personer, og indefryser bankkonti. Luo Huining, Pekings officielle repræsentant i Hongkong, foreslog, at han ville sende 100 \$ til præsident Donald Trump, så han havde noget at indefryse.

Men faren for krig er håndgribelig. Storbritanniens førende rolle i denne galskab er slet skjult. I dag offentliggjorde Wall Street Journal en artikel med titlen "Det er tid til at genoplive Anglosfæren". Forfatteren, Andrew Roberts, er en britisk historiker og medunderskriver af principerklæringen fra det britiske efterretningsorgan Henry Jackson Society, der arbejdede tæt sammen med dronning Elizabeth II og hendes families arkiver for at skrive en biografi om Winston Churchill i 2018, kaldet Churchill: Walking With Destiny (Churchill: gang med skæbnen). Roberts foreslår, at Canada, Australien og New Zealand og Storbritannien (kaldet Canzuk – fire ud af de 'fem øjne') deltager i en økonomisk og militær union, der "straks skulle gøre sin entré på den globale scene som en supermagt, der er i stand til at stå skulder ved skulder med USA i den store, afgørende kamp i det 21. århundrede mod et stadig mere revanchistisk Kina". Canzuk kunne hjælpe USA med dets tildelte rolle (selvfølgelig tildelt af det britiske imperium) som "verdens politimand" – netop hvad præsident Trump har fordømt. "Omkostningerne ved at begrænse og inddæmme Kinas globale ambitioner ville blive den historiske rolle for ikke én, men to supermagter, da det er klart, at EU ikke har nogen interesse i at forsøge at stoppe det kinesiske herredømme i Asien".

Rablende vanvid? Selvfølgelig. Men dette er de rablende galninge, der kastede atombomber på Japan, der trak den "umælende kæmpe" USA ind i koloni-krigene i Indokina (efter at

have myrdet præsident John Kennedy) samt de kolonialistiske krige i Mellemøsten under de anglofile George Bush og Barack Obama.

Forebyggelse af en ny krig vil ikke komme fra en ny "anti-krigsbevægelse". Verden er nu i en tilstand af global opløsning, med en pandemi, massesult, økonomisk forfald, en bristefærdig finansiel boble og faren for termonuklear krig. Som titlen på forummet, der afholdes i dag af LaRouches politiske aktionskomité, antyder, er det nu et spørgsmål om "LaRouches fire Love eller Johannes Åbenbaringens Fire Ryttere". For at gøre det til førstnævnte snarere end sidstnævnte, er det foreslåede topmøde med statscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – et topmøde, som alle fem ledere er enige om, men uden en fastsat dato – absolut presserende.

Den franske præsident Emmanuel Macron har indkaldt til en international konference søndag for at tage fat på krisen i Libanon, som præsident Trump har meddelt, at han vil deltage i. Det er ikke klart, om Rusland og/eller Kina vil deltage, selvom begge er dybt involveret i at sende bistand til Libanon efter eksplosionen og allerede var engageret i økonomisk bistand. Måske kan katastrofen i Beirut skabe en ramme for at bringe verden sammen for at håndtere den globale krise som helhed.

Systemets korrruption er det

problem, som vi alle konfronteres med Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 29 juli 2020

I sine afsluttende bemærkninger i dagens dialog fremhævede Helga Zepp-LaRouche korrruptionen i hele systemet, som ansvarlig for den civilisations krise vi står overfor. Hun henviste til sin bemærkning for flere år siden, på tidspunktet af Madoff boblen, om at hele systemet er et ponzi-spil med ingen interesse for det almene vel, men kun forøgelsen af den private profit.

Hvad enten man betragter den hurtige forringelse af amerikansk-kinesiske forhold, den forværende trussel fra Corona-pandemien, faren for massedød blandt børn pga. kollapset af fødevareproduktion og distribution eller stigningen i sociale kriser som stammer fra den voksende fattigdom, fører det alt sammen tilbage til oligarkiets Malthusianske hensigt.

Løsningen er den fulde implementering af LaRouche-Planen, som ville genoplive det Amerikanske økonomiske system. Det er det, som må forme dagsordenen for det topmøde, som Præsident Putin organiserer. Hun opfordrede seerne til at blive en del af kampagnen, for at sikre at topmødet finder sted og at LaRouches politik er på dagsordenen ved topmødet.

Genopvågning af den moralske egnethed til at overleve

Den 28. juli (EIRNS) – De mange strategiske kriser foran os, der hver for sig og i kombination er fremkaldt af det igangværende systemiske sammenbrud af hele det transatlantiske system, bør minde os om Lyndon LaRouches hyppige advarsel om “den katastrofale vedholdenhed af oligarkiske former for samfund... som, hvad enten de dominerer igennem kortere eller længere tid, bedst karakteriseres som kulturer, der i sidste ende er dømt til undergang af deres iboende mangel på tilstrækkelig “moralisk egnethed til at overleve”.

I dag ser vi det systemiske sammenbrud udtrykt ved:

- den stigende fare for krig mellem USA og Kina, og også Rusland;
- fremvæksten af en voldelig “farverevolution” i Amerikas gader, der sigter mod et statskup imod præsident Trump;
- den “perfekte storm” af en økonomisk implosion, der især vil ramme den fjerdedel af den amerikanske arbejdsstyrke, som de facto er arbejdsløs;
- den voksende fare for sult og endda hungersnød blandt afrikanske og andre befolkninger; og
- i den stadig ukontrollerede spredning af COVID-19-pandemien, som truer med at blive et langt værre mareridt, når vi nærmer os efterårets influenzasæson på den nordlige halvkugle.

Hver eneste af disse kriser er resultatet af den dødsrallen gennem 50 år fra et bankerot system, som Lyndon LaRouche længe advarede om ville blive vores skæbne, hvis vi ikke ændrer vores grundlæggende politik. Og bag hver eneste af dem ligger den forsætlige, malthusianske politik fra det britiske imperium og deres medarbejdere på Wall Street og i Washington.

Tag det tiltagende skingre momentum for krig mod Kina, med

udenrigsminister Mike Pompeo i spidsen, og nu med neokonservative tumper både i og uden for Trump-administrationen, samt i Kongressen, der mødes i Washington for at beskylde Kina for den væbnede vold i USA's gader og for at støtte Steve Bannons farlige personlige trussel mod den kinesiske præsident Xi Jinping, som, sagde Bannon, befinder sig i USA's "sigtekorn".

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en skarp advarsel:

"Konfrontationen mod Kina er, hvad angår fjendebilledet, ved at nå en førkrigstilstand. Dette er ekstremt farligt, og vi er nødt til at organisere politikere overalt i verden for at de virkelig må komme ud og fordømme dette. Fordi dette er en kurs, der kun kan føre til en komplet katastrofe. Det gavner ikke Trumps genvalg – faktisk er det den ene ting der garanterer, at det hele ender som en tragedie. Så dette må ikke skubbes til side og ikke nedtones uanset af hvilken grund, fordi det er en form for retorik man ikke har, medmindre man planlægger at gå rigtig i krig ...

"Dette kan virkelig få blodet til at stivne i årerne – jeg kan ikke engang finde de rigtige ord til at karakterisere dette. Det er som at beskylde jøderne for alting; det er præcis, hvad nazisterne gjorde før Holocaust. Jeg synes virkelig, at dette går for langt: Det er på tide at tage et moralsk standpunkt om, at dette ikke er sandt. Det er klart udformet til at forårsage en krig, fordi – som jeg har sagt mange gange – der er ingen måde hvorpå man kan "inddæmme" et land med 1,4 milliarder mennesker, medmindre man vil gå i krig".

Zepp-LaRouche understregede den organiserende tilgang, som hun og hendes medarbejdere i LaRouche-bevægelsen tager for at tackle denne eksistentielle krise.

"Dette er udfordrende tider, og man kan forvente, at det bliver endnu mere broget i den kommende periode. Men vi burde

absolut gå videre med den hensigt at bringe Lyndon LaRouches programmatisk ideer ind i diskussionen, som vi har gjort ret vellykket med serien af Schiller Institut-konferencer i de seneste måneder. Vi har en anden Schiller Institut-konference den 15. august for et spansk-talende publikum. Derefter afholder vi den 22. august en anden international ungdomsbegivenhed, der fokuserer på behovet for at give Lyndon LaRouche oprejsning. Og så planlægger vi at afholde en anden større international Schiller Institut-konference i begyndelsen af september med ideen om igen at fokusere på det presserende behov for et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd for at tage fat på alle disse kriser.

"Og jeg kan kun gentage, at af de årsager, som vi diskuterede i lørdags [25. juli] på den offentlige begivenhed med William Binney og andre, er det helt afgørende, at vi involverer spørgsmålet om Lyndon LaRouches oprejsning i enhver organisatorisk aktivitet. Det er omdrejningspunktet i Mueller-apparatet, der blev brugt mod Lyndon LaRouche i 1980'erne og 1990'erne; til at dække over 11. september; til kuppet mod Trump; og det er meget tydeligt, at det er det samme apparat, der står bag krigsfaren. Så det er vigtigt, at vi får folk til virkelig at forstå den fulde dimension af krisen og det akutte behov for at rense Lyndon LaRouches navn. Det er nøglen til at genopvække den moralske egnethed til at overleve".

Nyt 'rumkapløb' må skabe en ny økonomi og forhindre en ny

verdenskrig

Den 27. juli (EIRNS) – Amerikanske, russiske og kinesiske medier diskuterer mange mulige udfald af det faktum, at tre større Mars-missioner i slutningen af denne uge vil blive opsendt næsten samtidigt for at udforske den røde planet til februar, samt andre missioner til Månens overflade, som nu er under opsejling. Forhandlinger for at undgå at atommagterne begynder en krig i rummet afholdes mellem store amerikanske og russiske delegationer; men på samme tid offentliggjorde kommandøren for den amerikanske "rumstyrke" også blåstemplingen af en ny "militærdoktrin for det ydre rum".

Et topmøde mellem lederne fra de fem nationer af FN's sikkerhedsråd – USA, Kina, Rusland, Storbritannien og Frankrig – vil sandsynligvis finde sted til efteråret, sågar mens dette potentielt set superproduktive "rumfartskapløb" med konkurrence og håbefuldt samarbejde er i gang.

Totale "lynprogrammer" af flere rumfartsnationer på én gang, for endelig at påbegynde den bemandede udforskning af solsystemet fra kolonier på Månen, vil være den "videnskabsmotor", som fuldstændigt kan omforme den faldefærdige verdensøkonomi. Denne "motor" for industri og landbrug vil baseres på nye værktøjsmaskiner med laser- og plasmastråleteknologi og avancerede nukleare teknologier. Dette – hjulpet på vej af en Glass/Steagall-lovgivning til at stoppe plagen fra superspekulative gigantiske banker på Wall Street og i City of London, samt andre af Præsident Franklin Roosevelts økonomiske metoder – har været programmet for Lyndon LaRouche og hans bevægelse siden 1980'erne og hans berømte landsdækkende tv-udsendelse "Kvinden på Mars" fra 1988, som præsidentkandidat.

Den nuværende pandemi, heraf følgende hungersnød og sammenbrudte økonomier rundt om i verden, gør det nødvendigt

at præcis sådan en plan burde opstå fra topmødet, snarligt, mellem disse fem nationer. LaRouches politiske Aktionskomité har fremlagt den som et udarbejdet program: "Hvordan USA's økonomi kan genåbnes: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive job".

Kommentatorer, som følger de nuværende missioners rumkapløb mod Mars, forestiller sig forskellige scenarier. Hongkongs *South China Morning Post* skriver i dets leder, at "verden bør støtte Kinas Mars-mission", eftersom sund og fredelig konkurrence mellem de førende rumfartsnationer vil skabe flere gennembrud, og hurtigere, med koloniseringen af rummet. I USA citerer en kommentar i *The Hill* NASA's administrator, James Bridenstine, som lykønsker Kina: "Med dagens opsendelse er Kina på vej til at blive en del af gruppen af internationale videnskabsforskere af Mars. Snart vil USA, Europa, Rusland, Indien og snart de Forenede arabiske Emirater byde jer velkomne på Mars og påbegynde et spændende år med videnskabelige opdagelser." En russisk kommentar, i *Regnum*-magasinet, går imidlertid endnu længere: Hvis demokraterne overtager Det hvide Hus og Kongressen i november, vil støtten til NASA's Artemis-program for at vende tilbage til Månen i 2024 simpelthen blive trukket tilbage, og Kina vil dominere Måneforskning og udvikling.

Den erfarne rumfartsjournalist, Mark Whittington, forfattede også en kronik i *The Hill*, som citerede en artikel fra d. 13. juli fra *Ars Technica*, der igen refererede til et interview med chefen for Ruslands rumfartsagentur (Roscosmos), Dmitry Rogozin, i *Komsomolskaya Pravda*, om at Rusland ville foretrække at samarbejde med Kina, frem for at fortsætte det hyppige og meget produktive samarbejde med USA i de sidste tre årtier, "hvor dets [Ruslands] vigtigste interesser ligger". Dette identificerer det egentlige problem: Kombinationen af demokraternes sandsynlige tilbagetrækning af støtten til NASA's Artemis-program og den i London baserede krigsfraktions øgede trusler om konfrontation og krig mod Kina og Rusland –

herunder i det ydre rum – bringer Præsident Donald Trump i en vanskelig situation til at gennemføre sin Måne-Mars-mission.

Men han *må* gennemføre denne, for USA's og menneskehedens fremskridts skyld. Dette er det afgørende formål med det topmøde, som Schiller Instituttet og LaRouchePAC har påvist nødvendigheden af siden januar, blandt de fem statsoverhoveder, der alle har udtrykt deres respekt overfor Franklin Roosevelts økonomiske udviklingspolitik. Samarbejde i det ydre rum vil "drive" teknologierne bag denne udvikling, og ikke tillade at supermagterne driver i retning af krig.

Spændingerne tager til – Ledernes topmøde er presserende

Den 26. juli (EIRNS) – Da sikkerhedspersonalet fra det amerikanske udenrigsministerium brød ind i det kinesiske konsulat i Houston, blot få timer efter 72 timers fristen for fraflytning udløb, rømmedes det amerikanske konsulat i Chengdu hurtigt for at overholde den gensidige frist på 72 timer, som Beijing pålagde mandag. Lederartiklen i Global Times spørger: "Hvor længe vil den nuværende kinesisk-amerikanske konfrontation fortsætte? Vil en ny kold krig tage form? Vil der være militære konflikter, og vil de mulige sammenstød udvikle sig til storstilet militær konfrontation mellem de to"? Man konkluderer: "Tragedierne i 1910'erne og 1930'erne må ikke gentages".

Schiller Instituttet sponsorerede indenfor de seneste tre dage to internationale fora med den tidligere tekniske direktør for

NSA, William Binney, der gennemgik sit bevis for at efterretningssamfundets påstand om russisk indblanding i valget i 2016 var en skrøne, og forlangte en ende på NSA's overvågningsregime samt fængsling af gerningsmændene bag denne kriminelle politik. Endvidere implicerede Binney også udenrigsminister Mike Pompeo i det fortsatte kupforsøg mod præsident Donald Trump og beskrev sin briefing til den daværende CIA-direktør Pompeo om bedrageriet med "russisk indblanding", hvilket Pompeo ignorerede, idet han i stedet godkendte Obama-efterretningsholdets løgn om, at Rusland hackede Demokraternes e-mails for at hjælpe Trump med at blive valgt. Hvis der herskede nogen tvivl om, at Pompeo er en del af kampagnen mod sin egen chef, blev det manet i jorden med hans rejse til London i sidste uge, hvor han gav fuld støtte til den nuværende hetzkampagne imod Kina, der ledes af de tidligere MI6-folk Richard Dearlove og Christopher Steele – selve bagmændene for det 'russiske kupforsøg' mod Trump.

Hvad angår Pompeos vilje til at risikere en atomkrig med Kina for at bevare det britiske imperiums imperialistiske magt, skal man lytte til hans ord i London: "Og hvis vi ikke handler nu, kan vores børnebørn i sidste ende blive underlagt Det kinesiske Kommunistpartis nåde... Generalsekretær Xi er ikke bestemt til at tyrannisere i og uden for Kina for evigt, medmindre vi tillader det". For en imperialistisk oligark udgør storstilet infrastrukturel udvikling gennem Bælte- og Vejinitiativet "tyranni".

Den anglo-amerikanske krigsfraktion presser stadig på for konfrontation med Rusland på trods af 'Russiagate's' tilnærmelsesvise sammenbrud. I både Washington og London beskylder militære ledere Rusland for at have affyret et "våbenlignende projektil" i rummet (uden noget forsøg for at beskrive hvad et "våbenlignende projektil" kan være), og bebuder derfor en revurdering af deres politik for militarisering af rummet. Ligesom med USA's tilbagetrækning fra ABM-traktaten og INF-traktaten blev det i første omgang

erklæret, at Rusland "snyder" med traktaterne, hvilket retfærdiggør et fuldstændigt ophør af traktaten, og fører verden ind i et nyt våbenkapløb og potentiel militær konfrontation.

I tilfældet med Rusland fortsætter præsident Trump med at imødegå provokationerne fra sit eget kabinet gennem personligt diplomati, og foretog en lang telefonsamtale med præsident Vladimir Putin den 23. juli. Samtalen dækkede mange kritiske områder – vigtigst af alt: Planer for et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, der kan bringe præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping sammen. Præsident Trump har i mange afgørende situationer demonstreret, at hans personlige møder med potentielle modstandere kan tilsidesætte den konfronterende og provokerende politik fra hans kabinet og hans militær. Aldrig har sådant personligt diplomati været mere presserende. Det demokratiske Partis lederskab, inklusive deres patetiske sandsynlige præsidentkandidat Joe Biden, udgør langt fra et alternativ til det vanvittige anti-Rusland og anti-Kina-hysteri, men lover at være endnu hårdere end Trump-administrationen.

I mellemtiden er den af Det demokratiske Parti støttede opstand, der finder sted på gaderne i USA mod Trump og imod selve nationen, optrappet endnu mere i løbet af den sidste uge. Barack Obamas personlige rolle i orkestrering og tilskyndelse til disse Jakobinske bander er ikke fordækt – men simpelthen "tredje akt" af Det demokratiske partis bestræbelser, efter "Russiagate" og "Ukrainegate", på at vælte den amerikanske regering.

Den mangesidede krise, som civilisationen står overfor – pandemien, den økonomiske opløsning, den finansielle boble, truslen om omfattende hungersnød i Afrika, truslen om krig – kan ikke løses "én for én". "LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi – Verden har behov for 1,5 milliarder nye, produktive job" giver den omfattende løsning, der både

afslutter farerne og iværksætter det nødvendige nye paradigme for menneskeheden. Det foreslåede topmøde for P5-lederne, der er aftalt, men uden en fastsat dato, er den minimale og essentielle struktur for at formidle denne akut nødvendige proces.

Sammendrag af panelerne fra konferencen (video)

1. Hvorfor et topmøde mellem USA, Kina, Rusland og Indien er så presserende netop nu

Helga Zepp-LaRouche leder en international dialog angående den øjeblikkelige nødvendighed af at bringe lederne af de "fire stormagter" (USA, Rusland, Kina og Indien) sammen til et topmøde, for at håndtere pandemien, den finansielle nedsmeltning og økonomisk underudvikling. Udklippene er taget fra Schiller Instituttets internationale konference, d. 27. juni, 2020, med titlen: "Vil menneskeheden blomstre eller gå til grunde? Fremtiden kræver et firemagts-topmøde nu".

<https://youtu.be/thQuRg-rzWE>

2. Lad os gøre en ende på krig, hungersnød, fattigdom og sygdom

Ledere indenfor landbrug, økonomi og videnskab fører en diskussion angående den skrækindjagende fare, som konfronterer

verden, i form af hungersnød, krig og sygdom, pga. ødelæggelsen af produktivt arbejde, over de seneste 50 år. Dette efterfølges af en diskussion om perspektivet for at implementere LaRouche-planen; en økonomisk strategi for at skabe 1,5 milliarder produktive arbejdspladser verden over. Talerne deltog i det andet panel af Schiller Instituttets online konference, d. 27. juni.

https://youtu.be/J_jKCa6GkW0

3. LaRouches internationale ungdomsbevægelse opfordrer til frikendelsen af Lyndon LaRouche

Skriv under på begæringen for at frikende Lyndon LaRouche: Frikend Lyndon LaRouche. Et kor af stemmer svarede på forslagene fra Theo Mitchell, tidligere statssenator fra South Carolina, angående hvad der kan gøres for at frikende Lyndon LaRouche og rette op på den uretfærdighed som er ude af kontrol i mange dele af verden. Lederne fra LaRouches internationale ungdomsbevægelse adresserede Schiller Instituttets konference, d. 27. juni, angående det presserende behov for at rekruttere den næste generation af ledere, der kan tænke på samme niveau som Lyndon og Helga LaRouche.

<https://youtu.be/AUnaUpA2yIlg>

**P5-topmødet foreslået af
Putin kunne være sidste**

chance – af Helga Zepp-LaRouche

Den 12. juli (EIRNS) – Dette er den redigerede oversættelse af den ledende artikel fra den 11. juli, skrevet af Helga Zepp-LaRouche og bragt i det tyske ugemagasin *Neue Solidarität* den 16. juli 2020.

Menneskeheden er for tiden konfronteret med en hidtil uset udfordring: Har vi den moralske habitus til at overleve? Dette altafgørende spørgsmål hænger sammen med, hvorvidt tilstrækkeligt mange hovedaktører på verdensscenen er i stand til at hæve deres tankegang til et højere niveau af fornuft i tide, eller om de vil klynge sig til deres respektive ideologier og handlingsmønstre. I sidstnævnte tilfælde truer den ekstreme spænding, der følger af kombinationen af optrapningen af coronavirus-pandemien, nedgangen i den fysiske økonomi, det systemiske kollaps af finanssystemet og den voksende geopolitiske konfrontation blandt stormagterne, med at føre til et sammenbrud, som kunne udvikle sig til socialt kaos og en ny verdenskrig.

Hvad der er behov for nu, er ikke en mangfoldighed af små skridt og foranstaltninger til at tackle alle de forskellige kriser, men et veritabelt 'Grand Design', realiseringen af en vision for menneskehedens fremtid med en omfattende løsning, hvor der tages hensyn til hele menneskehedens interesser. Åbningen for denne mulighed er relativ kortvarig. I januar i år foreslog den russiske præsident Vladimir Putin et topmøde mellem statsoverhovederne for de fem permanente medlemmer (P5) af FN's Sikkerhedsråd. USA, Kina, Frankrig og Storbritannien er allerede enedes om at holde et sådant topmøde. Putin understregede, at formålet med dette topmøde, 75 år efter afslutningen af 2. verdenskrig, skal være at etablere en fredsorden – at sikre at en lignende katastrofe aldrig mere indtræffer.

Den dramatiske krise i forbindelse med pandemien og den efterfølgende nedgang af realøkonomien, kombineret med faren for et verdensomspændende systemisk finansielt sammenbrud, udgør en enestående mulighed for at skabe grundlaget for en ny verdensøkonomisk orden baseret på et nyt Bretton Woods-system. Et Bretton Woods-system i overensstemmelse med Franklin D. Roosevelts oprindelige intention om at overvinde underudviklingen i udviklingslandene, og skabe grundlaget for fred ved at forbedre levestandarden for alle mennesker på denne planet.

I et web-interview den 8. juli med 'Center for National Interest' understregede den russiske ambassadør i Washington, Anatoly Antonov, den vigtige rolle, som et sådant topmøde kan have som et alternativ til scenarier med uforudsigelige konsekvenser:

"Vi har videregivet vores forslag til dagsordenen til vore partnere. De inkluderer centrale spørgsmål, der påvirker global politik, sikkerhed og økonomi...

"Verden er nødt til at etablere et demokratisk system med relationer, der bygger på princippet om udelelig sikkerhed, lige muligheder for udvikling og søgen efter en afbalancering af interesser mellem deltagerne i international dialog".

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov understregede i en tale den 10. juli til 'Primakov Readings'-forummet, at et af punkterne på dagsordenen for P5-topmødet må være uantageligheden af atomkrig:

"Vi... er især bekymrede over amerikanernes afvisning af at bekræfte det grundlæggende princip om, at der ikke kan være nogen vindere i en atomkrig, som derfor aldrig må slippes løs. Selvfølgelig vil vi fremme dette emne – uantageligheden af en atomkrig, umuligheden af at vinde en sådan – i forbindelse med det kommende topmøde mellem de fem".

Ambassadør Antonov citerede også Putins tale ved paraden på

'Sejrsdagen' den 24. juni:

"Vi forstår vigtigheden af at styrke venskab og tillid mellem nationer, og er åbne for dialog og samarbejde om de mest presserende spørgsmål på den internationale dagsorden. Blandt dem er oprettelsen af et fælles pålideligt sikkerhedssystem, noget som den komplekse og hurtigt skiftende moderne verden har brug for. Kun i fællesskab kan vi beskytte verden mod nye farlige trusler".

En verdensomspændende 'New Deal'

Den uventede meddelelse fra den britiske premierminister Boris Johnson om hans hensigt om at gennemføre et investeringsprogram i traditionen fra præsident Franklin Roosevelt, det vil sige en 'New Deal' (selv om det nævnte beløb på 5 mia. pund kun er et lille første skridt i den rigtige retning), tilvejebringer et meget nyttigt fælles 'fodslag' med de fire andre statschefer, som alle tidligere har henvist til Roosevelt.

Hvad der er brug for i dag, er netop Roosevelts program fuldt ud: Glass/Steagall-bankopdeling, en industriel udviklingsplan – denne gang i global størrelsesorden – en 'New Deal' for hele verden – og et kreditsystem, en Ny Bretton Woods-aftale. Et af de første skridt bør være internationalt samarbejde om at udvikle et verdensomspændende sundhedssystem – dvs. et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land – mindst til den standard som Kina demonstrerede i Wuhan under bekæmpelsen af udbruddet af pandemien.

Dette topmøde, der skal finde sted senest i september, vil med stor sandsynlighed være den sidste chance for at skabe et tillidsfuldt grundlag for en strategisk nyorientering af internationale relationer mellem atombevæbnede magter, som kan sætte kursen for at overvinde den globale økonomiske krise. Hvis denne mulighed glipper, truer ikke alene den giftige tone, der er blevet anslået mellem især USA og Kina, med at

eskalere til en uoprettelig konflikt, alt imens den truende fare for en anden bølge af pandemien efterfulgt af fornyede økonomiske nedlukninger kunne smadre den sociale fred fuldstændig i mange af de berørte lande.

‘Leibniz Instituttet for Økonomisk Forskning’ (IWH) i Halle har advaret om, at virkningerne af den første nedlukning af Tyskland vil føre til en bølge af konkurser, som igen vil skabe vanskeligheder for adskillige sparekasser og for banker med tilgodehavender i størrelsesordenen hundredvis af milliarder. En sådan ny bankkrise ville sidenhen blive efterfulgt af en endnu dybere recession, advarer instituttet. Og Tyskland er stadig i en relativt stærk position.

Diskussionen indenfor den transatlantiske nyliberale elite er formet af antagelsen om, at der under disse omstændigheder vil komme et kraftigt fald i de internationale aktiemarkeder på mindst 20-30% og en stigning i dødeligheden fra en anden bølge af pandemien, som vil blive lagt præsident Donald Trump til last. Dette vil garantere etablisementets intention om at sikre hans nederlag ved valget i november. I betragtning af den ubarmhjertige kampagne, som kræfterne i det britiske imperium har gennemført i tre og et halvt år i deres kupforsøg – fra “Russiagate”-svindlen til proceduren med rigsretssag og det nuværende vanvid med ødelæggelse af statuer – vil City of London og Wall Street sandsynligvis ikke tøve med at lade et sådant kraftigt fald på aktiemarkederne finde sted.

Selvom præsident Trump i de tidlige stadier af udbruddet af coronavirus-pandemien roste den kinesiske regerings energiske indgriben i byen Wuhan og Hubei-provinsen, og understregede sit venskab med præsident Xi Jinping, ændrede han holdning fra den 18. april og gik derefter – fra 30. april – over til at beskyldte Kina for spredningen af virusset på verdensplan. Denne påstand blev først fremsat af de tidligere chefer for MI6, Sir John Sawers og Sir Richard Dearlove, og Henry Jackson-selskabet i London, som i en åbenlys provokation udfordrede Kina til at betale 9 billioner dollars i

erstatning! Det er blevet afvist som ubegrundet selv af amerikanske medicinske eksperter. En WHO-delegation er i øjeblikket i Wuhan for at undersøge virussets oprindelse og pandemiens kronologi.

Det britiske imperium er ude i tovene

De samme britiske imperialistiske kræfter, som står bag kupforsøget mod præsident Trump, betragter hans hensigt om at etablere gode forbindelser med Rusland såvel som hans oprindeligt positive forhold til præsident Xi som en dødbringende trussel mod deres geopolitiske interesser – og har nu i årevis i stigende grad bestræbt sig på at begrænse Kinas fremgang. Det er motivet bag Pentagons 'Nationale Forsvarsstrategi'-dokument fra 2018, der definerer Kina og Rusland som de største strategiske rivaler i "stormagtskonkurrencen". Forsvarsminister Mark Esper understregede denne politiske orientering i en 'Meddelelse til Styrken' den 7. juli, hvor han sagde, at Kina skulle gøres til "den løbende trussel" i "alle vores skoler, programmer og uddannelser".

Det britiske imperiums politik – præget af det Britiske østindiske Kompagni og dets koloniale politik, opiums-krigene mod Kina, Prins Philips Verdensnaturfonden og nu om dage Mark Carneys 'Green New Deal' – har været baseret på malthusiansk befolkningsreduktion. Ud fra dette synspunkt gør Kinas 'Nye Silkevejs'-politik – som for første gang giver udviklingslandene muligheden for at overvinde underudviklingen – dem til en "strategisk konkurrent". Og selvfølgelig er der konkurrence mellem disse systemer.

Når man ser på verden ovenfra, er det klart at samarbejde mellem de to største økonomier i verden, USA og Kina, er uomgængeligt, hvis menneskeheden skal overvinde denne pandemi og andre forestående pandemier, såvel som sult, fattigdom og underudvikling i den såkaldte Tredje Verden. Set fra det britiske imperium – dvs. de oligarkiske finansielle

interesser, der baserer sig på at maksimere fortjenesten for deres egen klasse, og befolkningskontrol for alle andre – har det siden det Britiske østindiske Kompagnis Thomas Malthus' tid haft topprioritet at forgifte det amerikansk-kinesiske forhold.

Den russiske udenrigsminister Lavrov har netop advaret om, at USA's tilbagetrækning fra nedrustningstraktaterne har øget risikoen for en global atomkonfrontation markant. Og han har sagt, at han håber at denne eskalering ikke når det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har for sit vedkommende udtrykt sin bekymring for, at forbindelserne mellem USA og Kina har nået det laveste punkt siden etableringen af forbindelser mellem de to nationer.

Topmødet mellem de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som præsident Putin har foreslået, er sandsynligvis – af alle de her nævnte grunde – den sidste chance for at sætte et helt andet program på dagsordenen, for at forhindre at de stigende følger af pandemi, sult, økonomisk sammenbrud og et finansielt krak vil gå deres gang. Hvis ikke denne kurs forandres, kan krigsfaren, som følge af det deraf hurtigt efterfølgende kaos, blive ustoppelig.

Alle mennesker med god vilje og alle lande over hele verden bør betragte det som værende i deres egen interesse at gøre sit yderste for at støtte dette topmøde.

Alternativet til en mørk tidsalder og tredje verdenskrig

Introduktion til Helgas tale:

DENNIS SPEED: Mit navn er Dennis Speed, og jeg vil byde jer velkommen til dagens internationale konference og webcast.

Vi vil begynde dagen med et videoudklip med den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, fra 2011. Han var hovedtaler på et panel ved en konference i Schiller Instituttet – det var i Tyskland – og navnet på panelet ved denne lejlighed var: "At redde vores civilisation fra afgrunden: Klassisk kulturs rolle. En nødvendighed for menneskeheden."

LYNDON LAROUCHE (uddrag): Hvad er det ved mennesker som gør, at de ikke bare er endnu en dyreart, klar til at blive slagtet (at uddø) når deres tid er kommet?

Svaret er et lidet kendt spørgsmål. De fleste mennesker har ikke den fjerneste idé om hvad svaret er! Rent faktisk er vores samfund styret af folk, der ikke har nogen som helst idé om hvad menneskeheden er! Det eneste de kan finde på, er en eller anden beskrivelse af et slags dyr, med dyriske karaktertræk af nydelse og smerte og lignende, som måske kontrollerer dette dyrs adfærd...

Navnet for den specifikke kvalitet, som vi kender fra mennesket, og som ikke eksisterer i nogen anden kendt levende art: Det er en egenskab af kreativitet, der er absolut enestående i menneskeheden. Og hvis man ikke er kreativ, og hvis ikke man forstår kreativitet, så har man endnu ingen billet til overlevelse! Fordi kreativitet vil ikke redde dig,

medmindre du bruger den.

DENNIS SPEED: Lad mig sige noget om Schiller Instituttet, og hvad vi har gjort med denne række af tre konferencer, som begyndte i april dette år. Disse konferencer var viet til idéen om at skabe et firemagts-topmøde – Rusland, Kina, Indien og USA. Der er forskellige processer, der allerede har været i stand til at bevæge sig i denne retning. Faktisk er der, blandt de mange ting som vi vil snakke om i dag, et nyt forslag, som blev fremsat af Præsident Vladimir Putin fra Rusland, i denne retning [for et topmøde med de 5 permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd: USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig –red.]... Idéen om et firemagts-topmøde er ikke eksklusiv. Det betyder ikke at andre ikke kan involvere sig...

Lad mig også sige, for især folk i USA, at krisen, der har påkaldt sig folks opmærksomhed, som udstillet i den sociale og politiske krise i Amerikas gader, er blot ét udtryk for en bredere, international proces. Og det er grunden til, at vi i dag begynder med det første panel for at give dette bredere overblik, og tillade dig og andre at blive en del af en international operation for at forandre denne situation...

Helga Zepp-LaRouche er grundlæggeren af Schiller Instituttet – det var tilbage i 1984. Hun er selvfølgelig også hustru til den afdøde økonom og statsmand, Lyndon LaRouche, som døde i februar 2019. Hun spillede en vigtig, afgørende rolle i en række samtaler og dialoger med den kinesiske regering i perioden fra 1993 til 1996; som påbegyndte den proces, der blev til det vi nu kalder den Nye Silkevej. Og vi er glade for og stolte over at præsentere hende til jer nu, for at tage denne dialog op igen. Panelet som helhed har titlen: "I stedet for geopolitik, en ny form for statsmandskunst". Så, det er altid en ære at præsentere Helga Zepp-LaRouche.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Efter denne svære start er jeg så meget

desto gladere for endelig at have forbindelse til jer. Og jeg vil tale om alternativet til en mørk tidsalder eller faren for en ny verdenskrig. Og selvom det for de fleste på dette tidspunkt er utænkeligt, så...[manglende lyd] ...medmindre vi på relativt kort sigt lykkes med at erstatte det håbløst bankerotte finanssystem med et New Bretton Woods-system, nøjagtigt som oprindeligt tilsigtet af Franklin D. Roosevelt, det vil sige skabe et kraftigt instrument til at overvinde underudviklingen i den såkaldte udviklingssektor.

Jeg ved ikke, om I hørte, hvad jeg sagde før, fordi der var nogle tekniske problemer, men jeg sagde, at selvom de fleste ikke kan forestille sig at det kan forekomme, så truer verdens nuværende orientering mod stadig flere konflikter, både internt i mange stater i verden, men også på et strategisk niveau, med at eskalere til en stor ny verdenskrig, en tredje verdenskrig, som på grund af eksistensen af term nukleare våben ville betyde udryddelse af den menneskelige art; det "store drab", omend det er ment på en lidt anden måde end vi netop hørte Lyn på dette videoklip.

Selvom det er helt forbløffende, hvor mange vildledte mennesker der stadig mener, at COVID-19-pandemien enten ikke er værre end influenza, eller blot er en konspirationsteori af Bill Gates, er det langt mere sandsynlige perspektiv desværre, hvad epidemiolog Dr. Michael Osterholm har sagt: at vi stadig har en utrolig lang vej foran os. Indtil nu er 10 millioner mennesker blevet inficeret, en halv million er døde af COVID-19, og vi har stadig ikke nået toppen af den første bølge. De så godt som ikke-eksisterende sundhedssystemer i mange udviklingslande er allerede håbløst overbelastede. Pandemien har hensynsløst afsløret det faktum, at det neoliberale økonomiske system ikke kun afhænger af billig produktion i den såkaldte Tredje Verden, men har skabt slavelignende arbejdsbetingelser selv i USA og Europa, som det kan ses af udbruddet af virusset på de mange slagterier i Europa og USA.

Den økonomiske nedlukning har sat fokus på skrøbeligheden i det der kaldes "globalisering". I USA forsvandt ca. 40 millioner job på tre måneder; på utrolig vis pumpede centralbankerne over 20 billioner dollars ind i det finansielle system, og forskellige regeringsstøtteprogrammer kunne dårligt nok dække de tidsindstillede bomber, der stadig tikker indtil udløbet af de kortvarige arbejdsprogrammer. IMF forventer i øjeblikket, at den globale produktion vil falde med 4,9% i år, og kun Kina forventes at have en stigning i produktionen på 2%, hvilket naturligvis er meget mindre end det plejer at være, men ikke desto mindre er voksende. Sektorer som flytrafik, forplejning, turisme, bilindustrien, har lidt store fald, nogle af dem på lang sigt, men også et stort antal mellemstore virksomheder frygter, at de ikke vil overleve en anden bølge og en anden økonomisk nedlukning. Resultatet ville være en enorm stigning i arbejdsløshed, fattigdom og prisdeflation, mens centralbankernes likviditetspumpe samtidig skaber hyperinflationsbobler. Redninger af store systemiske virksomheder og banker såvel som politisk eksplosive redningspakker vil være yderligere desperate muligheder for regeringer at gennemføre, men vil ikke kunne forhindre et sammenbrud af det globale finanssystem. Et styrt ned i kaos og anarki ville følge.

I mellemtiden ville en fortsættelse af den nuværende politik ikke alene føre til øgede dødsfald som følge af pandemien, men vil absolut ikke gøre noget for at imødegå sultkatastrofen, som David Beasley fra Verdens Fødevarerprogram advarer om snart vil tage livet af 300.000 mennesker om dagen.

Dem der muligvis mente, at en mørk tidsalder kunne udelukkes i vores moderne tid, befinder sig i et realitetschok. Og sidst, men ikke mindst, den hedonisme, der udøves af demonstranter, der forveksler frihedsprivilegier med frihed, minder om flagellanterne og beskrivelserne fra det 14. århundrede, som de er fremstillet i Boccaccios skrifter og Brueghels malerier.

På denne baggrund kan det forventes, at forsøgene – der oprindeligt blev anstiftet af de britiske hemmelige tjenester – på at fjerne præsident Donald Trump fra embedet ved et kup, rigsretssag eller mord – sådan var overskriften på den britiske publikation The Spectator, den 21. januar 2017 – eller ved et "Maidan"-kup, som præsident Putin advarede om i 2016 – disse vil blive intensiveret. Iscenesættelsen af forargelsen som følge af mordet på George Floyd, foretaget af voldelige grupper finansieret af George Soros, er en del af denne kampagne. Årsagen til den ubarmhjertige fjendtlighed fra det neoliberale etablissement og de etablerede medier på begge sider af Atlanterhavet mod Trumps efter hans, for dem, uventede valgsejr, var, og er stadig, den intention han udtrykte i begyndelsen af sin valgperiode om at etablere gode forbindelser med Rusland og et godt forhold til Kina. Og selvfølgelig Trumps løfter om at afslutte sin forgængeres "uendelige krige" og at bringe amerikanske tropper hjem.

Hvad der derefter fulgte, var en tre og et halvt års heksejagt mod Trump. Krigsråbet "Rusland, Rusland, Rusland", baseret på årsager, for hvilke der ikke eksisterer skyggen af bevis, blev efterfulgt af et forsøg på en rigsretssag, atter efterfulgt af det ikke mindre ondsindede krigsråb "Kina, Kina, Kina", skønt der er lige så lidt hold i anklagerne mod Kina, som der var i Russiagate.

I løbet af alt dette var repræsentanterne for det neoliberale system ikke så meget som et øjeblik parate til at overveje, at det var de brutale konsekvenser af deres egen politik for størstedelen af befolkningen på verdensplan, der udløste den globale bølge af social protest, der inkluderer Brexit og Trumps sejr, såvel som masseprotester over hele verden fra Chile til de 'gule veste' i Frankrig. Men denne elite er aldrig interesseret i at opdage sandheden, kun i at kontrollere den officielle politiske fortælling i overensstemmelse med Pompeos princip, som han forklarede i sin tale i Texas: "Jeg var CIA-direktør. Vi løj, snød, stjal ... vi

havde hele uddannelsesforløb i det”.

NATO's officielle fortælling om Ruslands angiveligt stigende aggressivitet, beskyldningerne om “med magt at drage grænser i Europa igen”, nævner naturligvis ikke de brudte løfter, der blev givet til Gorbatsjov, om at NATO aldrig ville udvide sine grænser helt til Ruslands grænser, og den forudgående farve-revolution, der kan beskrives som en krigshandling, og til sidst kuppet i Kiev med den åbne støtte fra Victoria Nuland, der udløste folkeafstemningen på Krim som reaktion.

Kinas “forbrydelse” er ikke kun, at man har løftet 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdom, og ved hjælp af en økonomisk politik, der er baseret på videnskabelige og teknologiske fremskridt og en befolkning på 1,4 milliarder mennesker, er blevet den næst mægtigste økonomiske nation, og på visse teknologiske områder, såsom højhastigheds-jernbanesystemer, nuklear fusion, aspekter af rumforskning og 5G-telekommunikation, allerede den førende. Derudover er Kinas tilbud om samarbejde omkring Den nye Silkevej og Bælte- og Vejinitiativet den første reelle mulighed for udviklingslandene siden kolonialismens tid for at overvinde fattigdom og underudvikling ved at bygge infrastruktur.

NATO's reaktion på, at Kina genvinder sin rolle som en førende nation i verden, en rolle den spillede i mange århundreder af sin 5.000-årige historie, har været global ekspansion til Indo-Stillehavsregionen. Dette er det stof, som verdenskrige er gjort af. Og alligevel er det nøjagtigt den retning, som NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, har angivet i sin oversigt for “NATO 2030”, som han netop præsenterede på en videokonference med Atlanterhavsrådet og den tyske Marshall-fond. Den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, deltog i et andet webinar sidste onsdag sammen med Anna Wieslander, direktør for Atlanterhavsrådet for Nordeuropa; Wieslander citerede under åbningen af begivenheden Lord Ismay, NATO's første generalsekretær, der sagde, at formålet med NATO er “at holde russerne ude, amerikanerne inde

og tyskerne nede". Men AKK (som hun kaldes) forstod tilsyneladende ikke engang fornærmelsen i disse bemærkninger. Det geopolitiske scenarie for et globaliseret NATO, der åbent er designet til at orkestrere NATO til det britiske imperiums formål, baseret på Det britiske Statssamfund, Commonwealth, og som også ville indfange EU til at spille denne rolle, og endelig ville spille Indien ud mod Kina, må afvises totalt af alle, der har interesse i at opretholde verdensfreden.

Præsident Putin har netop i anledning af 75-årsdagen for afslutningen af 2. Verdenskrig skrevet en slående artikel om forhistorien til Anden Verdenskrig samt forløbet af denne krig, og opfordret alle nationer til at offentliggøre alle de indtil nu hemmeligholdte historiske dokumenter fra den tid, således at menneskeheden, ved at studere årsagerne til den hidtil største katastrofe i menneskehedens historie, kan lære lektien for at undgå en endnu større katastrofe i dag. Putin skriver i en meget personlig tone; han taler om lidelsen i sin egen familie, om den enorme betydning som den 22. juni har for den russiske befolkning, dagen hvor "livet næsten går i stå", og hvorfor den 9. maj, årsdagen for sejren i Den store patriotiske Krig, hvor 27 millioner russere mistede deres liv, er Ruslands vigtigste mærkedag. Men den indirekte besked er også, at lige som Sovjetunionen besejrede Hitlers Tyskland med en gigantisk indsats, vil det russiske folk aldrig overgive sig til fornyede trusler. Ligesom Napoleon gennem en lang forsvarslinje blev ført ind i den ugæstfri russiske vinter, og hans hær til sidst blev så godt som udslettet, muliggjorde evakueringen i 1941 af befolkningen og industrikapaciteten mod øst, at Sovjetunionen kunne overgå nazisternes militære produktion på kun halvandet år.

Men også Versailles-diktatets kortsynethed, støtten til Hitler fra medlemmer af aristokratiet og etablissementet på begge sider af Atlanterhavet, og frem for alt München-aftalen, der i Rusland simpelthen kaldes "München-forræderiet" eller "München-sammensværgelsen", betragtes som den egentlige

udløser af Anden Verdenskrig. Fordi det var ved den lejlighed, at ikke alene eftergivenesspolitikken for Hitler, men hvor også den fælles opdeling af byttet fandt sted, såvel som den iskolde geopolitiske beregning, at fokuseringen af Hitlers Tyskland mod øst uundgåeligt ville føre til at Tyskland og Sovjetunionen ville sønderrive hinanden.

Hvad er ifølge Putin det vigtigste budskab til nutiden ved studiet af Anden Verdenskrig? At det vigtigste var undladelsen af at påtage sig opgaven med at skabe et kollektivt sikkerhedssystem, der kunne have forhindret denne krig! Putins artikel slutter med en presserende påmindelse om topmødet for statsoverhovederne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, som han har foreslået siden januar, og som netop skulle tage fat på disse principper for, hvordan man opretholder verdensfred og overvinder den verdensomspændende økonomiske krise.

Det vigtigste aspekt i denne forbindelse er, at dette format vil sætte USA, Rusland og Kina omkring samme bord for at forhandle de principper, der skal danne grundlaget for international politik, hvis menneskeheden skal undgå at udslette sig selv! Og i går sagde Emmanuel Macron efter en lang telefonsamtale mellem Putin og den franske præsident, at han går ind for et Europa fra Lissabon til Vladivostok, hvilket ikke alene åbner perspektivet for en integration af Den europæiske Union, Den eurasiske økonomiske Union, Bælte- og Vejinitiativet, men også etablering af en fælles sikkerhedsarkitektur baseret på fælles økonomiske interesser.

Hvis vi imidlertid skal imødegå de enorme udfordringer fra pandemien, den globale økonomiske krise og de dybe sociale chok, der i mange af verdens lande har ødelagt store dele af befolkningernes tillid til deres institutioner, er yderligere skridt nødvendige. Det er klart, at samarbejde mellem USA og Kina, som de to største økonomier, er uundværligt. Selv hvis dette i øjeblikket ser ud til at være en uovervindelig hindring, må det ekstremt anspændte forhold mellem USA og Kina

erstattes af et samarbejde om menneskehedens fælles mål.

Hvem, om ikke regeringerne i de stærkeste økonomier, de lande med den største befolkning og det største militære potentiale, skulle løse problemerne? Denne verdens 'Boltons' må fjernes fra disse regeringer og erstattes af ansvarlige mennesker, der er i stand til, i de kulturelle faser i deres respektive kulturer, at finde udgangspunkterne for samarbejde på et højere niveau. Benjamin Franklins beundring for den konfutsianske filosofi og Sun Yat-sens orientering imod den amerikanske republikks idealer er bedre rettesnore end Gene Sharps "Hvordan man starter en Revolution" eller Samuel Huntingtons forskellige skriblerier.

Man skal definere et plan, hvorpå løsningerne på disse ganske forskellige problemer bliver synlige. Der er en filosof, født i det 15. århundrede, kendt i Rusland som Nikolai Kusansky, Nicolaus Cusanus, der udviklede netop denne tænkemåde: modsætningernes sammenfald, 'coincidentia oppositorum'. Dette begreb udtrykker den grundlæggende kvalitet af menneskelig kreativitet, der gang på gang, og på stadig mere udviklede niveauer, er i stand til at finde løsninger på et højere plan, hvorved de konflikter, der er opstået på de lavere niveauer, opløses.

Dette kan kun være den umiddelbare iværksættelse af et kreditsystem, der tilvejebringer den globale økonomi kredit til industrialisering, og dermed reel udvikling af alle nationer på denne planet. Hele min afdøde mand, Lyndon LaRouches, livsværk, blev primært viet til at nå dette mål; han udarbejdede sin første plan for industrialiseringen af Afrika i 1976, Oase-planen for industrialiseringen af Mellemøsten i 1975; derefter fulgte den 40-årige plan for Indien i samarbejde med Indira Gandhi, Operation Juárez, med den daværende mexicanske præsident, José López Portillo, for Latinamerika; en 50-årig udviklingsplan for Stillehavsområdet og derefter til sidst, efter Sovjetunionens sammenbrud, den 'Eurasiske Landbro', som en fredsplan for det 21. århundrede.

Mange af disse projekter gennemføres i dag takket være Kinas nye Silkevej, og alle nationer i verden opfordres til at bidrage til denne 'Verdens Landbro'! Dette er planen for oprettelsen af de 1,5 milliarder job, der er nødvendige i dag for at overvinde krisen! Det bør begynde med oprettelsen af et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe de nuværende og fremtidige pandemier, hvilket ikke kun vil gavne fattige lande, men også de såkaldte udviklede lande, der kun kan undgå nye bølger af infektioner på den måde. De fleste lande har et stort antal arbejdsløse eller dårligt beskæftigede unge, der kan uddannes som medicinsk personale og indsættes til at opbygge sådanne sundhedscentre.

Når millioner af mennesker er truet af sult, som Verdensfødevareprogrammet advarer om, hvorfor kan landmændene så ikke fordoble deres fødevareproduktion og få en 'paritetspris' (produktionspris -red.), der garanterer deres eksistens, tillige med hensyn til den forventede stigning i verdens befolkning til over 9 milliarder i 2050? Kan vi ikke betragte os selv som en enkelt menneskelig art og hjælpe med at opbygge menneskehedens fælles byggepladser med den samme solidaritet, som hele den kinesiske befolkning hjalp folket i Wuhan og provinsen Hubei? Er det ikke på tide, at vi stopper med at spille milliarder på militær oprustning, hvilket præsident Trump sagde, at han snart ville drøfte sammen med Putin og Xi Jinping, når vi kunne bruge disse ressourcer til at overvinde sult, sygdom og fattigdom og til at udvikle det kreative potentiale hos de nuværende og kommende generationer?

Jeg tror det er på tide, at vi som en menneskehed, der står over for en hidtil uset katastrofe, tager det kvalitative skridt til at gøre det 21. århundrede til det første virkeligt menneskelige århundrede!

Mange tak.

Putin giver værdifulde historiske lektioner til at imødegå det transatlantiske etablissemments geopolitiske dårskab

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 25. juni 2020

Ved en gennemgang af den dybe civilisationskrise, der konfronterer menneskeheden, fortsatte Helga Zepp-LaRouche i sin ugentlige webcast med at vende tilbage til den centrale årsag til det systemiske sammenbrud: dumheden hos dem der fortsætter med at presse på med en geopolitisk og neoliberal politik, længe efter at den er slået fuldstændigt fejl. Tag f.eks. coronavirus-pandemien. Vi har lagt vægt på, at det der kræves er en verdensomspændende "Silkevej", da årsagen til pandemien har været den økonomiske politik i de sidste fyrré år, som har ødelagt sundhedsvæsenet i store dele af den avancerede sektor, og aldrig har tilladt at det udvikles i de tidligere koloniale nationer.

Det er det samme problem med det globale økonomiske sammenbrud. Ifølge IMF og adskillige rapporter fra økonomiske

tænketaanke er vi på vej mod det man kalder en "økonomisk apokalypse". Den eneste måde at tackle dette på, er sådan som Schiller Instituttet vil gøre det på sin konference på lørdag, med en mobilisering for at bringe de fire mest magtfulde nationer sammen med henblik på at oprette en Ny Bretton Woods-aftale. Anti-Kina-hysteriet, der kommer fra førende regeringer, går i den modsatte retning, symboliseret ved det antikinesiske foto-stunt af den amerikanske forhandler Billingslea – om end selve topmødet mellem Rusland og USA om våbenkontrol var konstruktivt.

Den sidste tredjedel af hendes diskussion var en grundig rapport om den russiske præsident Putins artikel om erfaringerne fra 2. Verdenskrig. Alle burde læse dette, tilrådede hun, især dem der vil deltage i SI-konferencen 27. juni, eftersom Putin gjorde det klart, at der er en måde at undgå en endnu større katastrofe end 2. Verdenskrig; og det er ved at erkende, at når man befinder sig i en geopolitisk geometri, vil det føre til krig – derfor må nationer mødes for at samarbejde for at løse de udestående problemer iblandt dem.

Putins vægtige intervention er mere end blot en historie om 2. Verdenskrig

Den 22. juni (EIRNS) – Vi er i en dyb, voksende krise, som truer moderne nationers eksistens, og burde derfor hæfte os ved den lange artikel: "75-året for den Store Sejr: Fælles Ansvar for Historien og vores Fremtid", udgivet d. 19. juni i magasinet The National Interest af den russiske præsident,

Vladimir Putin. Den russiske præsident minder os om, gennem sin egen families erindringer, hvordan det måtte have været at se en styrke af millioner af fuldt udrustede, mekaniserede og veltrænede tyske soldater storme hen over hver eneste grænse i juni 1940, og hurtigt begynde at løbe Rusland over ende – og derefter, gennem år med ubegribelig frihedsberøvelse og død og beslutsomhed, at finde en vej ud af den nationale, eksistentielle krise, for til sidst at møde de amerikanske tropper ved Elben og afslutte krigen.

Putin skriver først og fremmest som en leder, hvis land er blevet "behandlet ondsksfuldt" af nylige, uhyrlige forsøg på, selv fra den Europæiske Unions side, at beskyldte Sovjetunionen, i samme grad som Hitlers nazister og deres bagmænd i Europa, for at have forårsaget 2. Verdenskrig. Han sætter begivenhederne i det rette lys. Dækningen af Putins arbejde i amerikanske, europæiske og australske medier er begyndt at dukke op, med rapporter om hvad han fremviser fra de omfangsrige arkiver, som Rusland har om de diplomatiske begivenheder, der førte til krigen og kostede Sovjetunionen mere en 25 millioner døde.

I Forbes skrev den højtstående korrespondent, James Rodgers, den 21. juni: "Hvorfor, 75 år efter afslutningen på den konflikt, og i en meget anderledes verden, er disse begivenheder så vigtige?"

Det første svar er størrelsesordenen af Ruslands offer. Antallet af sovjetiske militære og civile dødsofre bliver generelt antaget til at være over 20 millioner. I sin artikel skriver Putin 'næsten 27 millioner', og tilføjer som sammenligning, at i 2. Verdenskrig "mistede Sovjetunionen hver syvende af dens borgere, Storbritannien hver 127. og USA hver 320". På hjemmesiden "Moon of Alabama", som hovedsageligt omhandler militære og efterretningsrelaterede emner, skrev en skribent: "Som tysker og tidligere officer der har læst en hel del om krigen, er jeg enig med det russiske synspunkt. Det var

den lidet anerkendte industrielle magt, Sovjetunionen, og den Røde Hærs soldaters bemærkelsesværdige pligttroskab, der besejrede den tyske Wehrmacht... Jeg har ikke fundet nogle større fejl med de historiske fakta i essayet, og anbefaler at læse det i fuld længde.”

Nyhedsbureauet Associated Press' rapport om Putins artikel citerede hans hovedkonklusion: "Han udtrykte håb om, at et russisk foreslået topmøde mellem lederne af landene med vetoret i FN's Sikkerhedsråd snart ville finde sted, for at diskutere den globale sikkerhed, corona-pandemiens økonomiske konsekvenser m.m.' Der kan ikke være nogen tvivl om, at topmødet mellem Rusland, Kina, Frankrig, USA og Storbritannien kan spille en vigtig rolle i at finde fælles svar på moderne udfordringer'." Putins andet, underliggende tema: Rusland er en nation, som er utrolig svær at besejre, når den forsværer sig selv; men ønsker ikke at føre en aggressiv krig, og endnu mindre en krig mod Europa eller en supermagt som USA.

Præsident Putins artikel tager direkte fat på denne krise, bestående af en finansiell krise og økonomisk forfald, en pandemi, hungersnød, socialt kaos og jacobinisme (efter den jacobinske terror under Den franske Revolution –*red.*), og den tydelige forøgede krigstrussel blandt atommagterne. Han foreslår, at lederne af disse supermagter nu mødes, med en dagsorden for global økonomisk genrejsning og en global tilrettelagt offensiv mod pandemi, i særdeleshed nu i udviklingslandene. Og, med en forståelse af hvad menneskehedens egentlige historie – ikke politiske partier – kræver af dem.

Vi tilføjer: Udelad Londons imperialister, hvis man ønsker at diskutere enten økonomisk udvikling af underudviklede nationer, at redde liv fra sygdom, eller at undgå krig – de er de værste i alle disse tilfælde. Endnu bedre ville være det firemagts-topmøde, som Helga Zepp-LaRouche opfordrer til – med

ledere fra mindst USA, Kina, Rusland og Indien – for at igangsætte et Nyt Bretton Woods-kreditsystem.

”Aktionsdag” : Ungdommen mobiliserer for 1,5 milliarder arbejdspladser verden over med ’LaRouche-planen’

Den 17. juni (EIRNS) – To positive initiativer skiller sig i dag ud fra den omsiggribende pandemi samt andre voksende kriser. Schiller Institutets ungdomsafdeling ledte en multinational aktionsdag, som opfordrede lederne fra de fire magter – USA, Rusland, Kina og Indien – til at hæve sig over stridighederne og mødes for at igangsætte tiltag for det almene vel, i særdeleshed mht. infrastruktur indenfor sundhed og medicin for at bekæmpe COVID-19, og for at skabe produktivitet i det økonomiske system gennem ”LaRouche-planen” for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser, og alt som hører til. For det andet, i samme ånd, blev der i dag afholdt et møde mellem kinesiske og afrikanske ledere, under titlen ”Kina-Afrika-Solidaritetstopmøde mod COVID-19”, som blev ledet og adresseret af Præsident Xi Jinping og den Afrikanske Unions formand, Cyril Ramaphosa, blandt andre.

Det ekstraordinære topmøde skabte en ny ”Platform for medicinske forsyninger til Afrika”, for at alle afrikanske

nationer de næste seks måneder kunne få adgang til diagnostiske og terapeutiske forsyninger for at bekæmpe pandemien. Ramaphosa, som i den senere tid har påpeget vigtigheden af rumforskning og kernekraft, lagde vægt på tiltag for at tilsidesætte ubetalelig gæld i Afrika i denne nødsituation, for at bekæmpe virusset.

Schiller Instituttets aktionsdag inkluderede henvendelser, gennem alle former for kommunikation, til hundredvis af individer og organisationer, som har muligheden for at påbegynde de nødvendige initiativer til et nyt økonomisk system, hvis akutte mål er fokuseret på infrastruktur til global sundhed, som overskriften på Schiller Instituttets begæring lyder: "Forsvar Jordens allervigtigste ressource – mennesket!"

Planen for denne aktivering findes i dokumentet: "LaRouche-planen til at genåbne USA's økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser". Rapporten, produceret af LaRouchePAC, vil blive diskuteret lørdag d. 20. juni, kl. 20:00 (dansk tid) af landbrugsledere, fagforeningsledere og andre, ved LaRouchePAC's ugentlige, nationale "rådhus", under overskriften: "1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser verden over – hvordan USA's arbejdsstyrke bringes tilbage til videnskabsbaseret produktion". Dette er lyset, som skinner gennem det der ellers kan synes et håbløst mørke af uretfærdighed og lidelse, uden nogen vej imod en produktiv fremtid. Dette er en opfordring til handling.

Det modsatte til denne kampberedte tilgang til et samarbejde om et nyt økonomisk system, blev udstillet i dag i nye amerikanske udenrigspolitiske initiativer mod Syrien, i et modbydeligt skue af britisk imperialistisk geopolitisk taktik for regimeskifte. Det bliver gjort værre af, at sanktionerne bemyndiges og har den samlede støtte fra de neoliberale og neokonservative tosser, der tilføjede det som en paragraf i

den seneste Lov for den Nationale Forsvarsmyndighed (National Defense Authorization Act). Udenrigsministeriet bekendtgjorde 39 nye sanktioner mod den syriske præsident, Bashar al-Assad, hans kone, mange familiemedlemmer og andre syriske ledere, hvilket forbyder nogen som helst form for økonomisk støtte til nationen. Dette sker efter at detaljer om den desperate situation med mangel på medicin og fødevarer i Syrien blev formidlet til FN's Sikkerhedsråd den 16. juni, og gennem advarsler om truende hungersnød i Syrien fra FN's administrerende direktør for Verdens Fødevarereprogram, David Beasley, i et interview den 12. juni med dagbladet The National i de Forenede Arabiske Emirater. Mere end 9 millioner mennesker i Syrien har ingen fødevarerikkerhed (uden tilstrækkelig føde, enten grundet mangler eller forsyninger), og yderligere 2 millioner står på randen.

En del af dette billede inkluderer Libanon, tæt forbundet hermed, hvor banksystemet er brudt sammen. Libanon, en nation med 5 millioner mennesker, har taget imod 1,5 millioner syriske flygtninge. I de seneste dage bliver der taget skridt hen imod et "nyt paradigme" i samarbejde med Kina, med en intervention for udvikling af infrastruktur og mulig understøttelse af Syrien gennem russiske og iranske initiativer.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, talte i sit ugentlige webcast i dag, om hvordan det "ikke er tid til geopolitiske spil". Ønsker man at skabe "et regimeskifte i Syrien gennem hungersnød?"

Efter en detaljeret beskrivelse af situationen, samt andre af dagens udviklinger, såsom at Tyskland og USA "driver fra hinanden", sluttede hun af med at understrege den generelle pointe om, hvad der er brug for blandt nationer. "Tyskland og USA bør arbejde sammen for at løse flygtningekrisen, opbygningen af Sydvestasien, overvindelsen af pandemien, samarbejde om industrialiseringen af Afrika

– dette er den slags ting, som vi skulle stikke hovederne sammen om. Vi bliver nødt til at have et andet paradigme og en fuldstændig anden måde at tænke på. Fordi nationale interesser er fine – jeg går fuldt ind for nationale interesser, herunder Tysklands. Men som Friedrich Schiller har sagt mange gange, man kan ikke have nationale interesser, som er i konflikt med menneskeheden. Derfor bliver man nødt til at være en patriot og en verdensborger på samme tid.”

”Så det er denne ånd som Schiller Instituttet forsøger at vække til live. Dette vil være emnet på vores kommende konference, d. 27. juni”. Find indbydelsen til konferencen her:

<http://schillerinstitut.dk/si/2020/06/invitation-til-konferenc-evil-menneskeheden-blomstre-op-eller-gaa-til-grundefremtiden-kraever-et-fire-magts-topmoede-nu/>

Man kan ikke forhindre pandemier uden kernekraft

Den 15. juni (EIRNS) – En artikel fra Brookings-Instituttet, ”Man kan ikke bekæmpe pandemier uden strøm–elektrisk strøm”, som dækkede FN’s ”Rapport om Elektricitetens Udbredelse i Forbindelse med Målene for Bæredygtig Udvikling (SDG) 7”, der blev udgivet d. 5. juni, hjælper, til en hvis grad, med at bekræfte LaRouchePAC’s rapport, ”LaRouche-planen til at genåbne USA’s økonomi: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser”, som omhandler opbygningen af et nyt, verdensomspændende system for hospitaler og den offentlige sundhedssektor. Specifikt bekræftes den vigtige

betoning, i denne indsats, som LaRouchePAC lagde på helt op til 70.000 MW i ny elektrisk kapacitet for udviklingssektoren. Brookings' forfatteres pointe – og det FN-studie som de rapporterer om – er, at dette må skabes gennem sol- og vindparker – en fejl der ikke blot ville dømme sådanne anstrengelser til fiasko, men tilskynde udbruddet af pandemier som de foregiver at bekæmpe. Brookings-Instituttet har overhovedet ingen interesse i at forsyne fattige mennesker med elektricitet, men reklamerer for lokal elektrificering af hospitaler for at bekæmpe de pandemier, som den imperialistisk skabte fattigdom vil forårsage.

På samme tidspunkt hører vi de skrækkelige nyheder om, at hospitalsvæsener i indiske og bangladeshiske byer er overvældede af COVID-19, og at syge patienter er begyndt at blive vist bort og dør. For ikke at tale om Brasiliens hospitaler, Ecuadors, Chiles, Ghanas, Sydafrikas... men Indien er et land med 1,3 milliarder mennesker. Dette må og skal forandres.

Forfatterne fra Brookings skriver, at antallet af personer uden elektricitet globalt er faldet fra 1,2 milliarder i 2010 til lige over 800 millioner i 2018, men hvis målestokken ændres til den mere afgørende adgang til pålidelig elektricitet, har blot 28% af alle hospitaler i udviklingslande pålidelig elektricitet. Yderligere rapporterer de, at 25% af ambulatorierne i seks lande, undersøgt af FN's Mål for Bæredygtig Udvikling 7 – Cambodja, Myanmar, Nepal, Kenya, Etiopien og Niger – er helt uden elektricitet, og dette har ikke forandret sig siden 2010. Et studie af 33 hospitaler i 10 lande konkluderede, at upålidelig elektricitet var den mest almindelige årsag til svigtende medicinsk udstyr.

Næsten alle nuværende diagnose-tests for COVID-19 kræver strøm; kommunikationen af patienters data kræver strøm. Elektricitet bestemmer effektiviteten af "de mange ressourcer, som gør det muligt for sundhedssystemet at spore, forhindre og

behandle smitsomme sygdomme; rent vand, acceptabelt udstyr, kvalificerede medarbejdere og medicinske forsyninger... Patienter, som behøver yderligere diagnose (f.eks. pulsoximetri, måling af ens iltindhold *-red.*), behandling med respiratorer eller iltmasker må placeres i klinikker med pålidelig elektrisk forsyning; udfald, selv i blot et par minutter, kan være livstruende. Derudover er elektricitet nødvendig for desinfektions- og rengøringsinstrumenter, såsom autoklaver (trykkoger til sterilisering) og luftfiltrering, samt, visse steder, oppumpet rent vand. Alt dette er nødvendigt for at forhindre spredningen af infektioner blandt patienter og sundhedspersonale.”

Personalet på hospitaler og klinikker, om de er garvede professionelle eller nyuddannede til de nybyggede faciliteter, vil ønske at bo i hjem med pålidelig strømforsyning.

Og når vi ser fremad mod leveringen af en vaccine, når først denne er blevet godkendt og produceret i milliarder af enheder: ”Verdenssundhedsorganisationen (WHO) skønner, at næsten 50% af frysetørrede og 25% af flydende vacciner går til spilde hvert eneste år, meget ofte pga. strømafbrud i nedkølingskæden.”

Alle disse udviklingslande, såsom Ghana og specielt andre afrikanske nationer, som nu ønsker at mobilisere for at bygge nye lokale og regionale hospitaler og klinikker til at bekæmpe COVID-19, står over for fire udfordringer: Opbygningen af nye faciliteter med moderne kapaciteter; rekruttering og træning af personale; at sørge for store mængder frisk vand; og at forsyne disse faciliteter med strøm. Brookings-artiklen gør det klart hvor vigtig elektricitet er for sundhedspleje. Ligeledes, om ikke endnu vigtigere, er nødvendigheden af strømforsyning til de befolkninger, som sundhedssystemet tjener.

Så LaRouchePAC’s beregning af op mod 70.000 MW i ny elektrisk

kapacitet er livsvigtig. Det må være en kombination af små gasturbiner og små modulære kernekraftværker; sol og vind er så forholdsvis ineffektive, at denne nye energi ville kræve et areal 50-70 gange større, end det ville med kernekraftværker – og den førnævnte (energiforsyning) ville være uregelmæssig – utilladeligt for sundhedsfaciliteter – og ville alligevel have brug for gasturbiner som backup.

LaRouchePAC's rapport viste, at 50 millioner nye, produktive arbejdspladser kunne skabes indenfor en generation i USA, inklusive 6 millioner nye produktive arbejdspladser i 2020-21, som en del af at skabe 1,5 milliarder produktive job verden over, 110 millioner af disse i 2020-21 – alle skabt gennem præcis denne opbygning af energiproduktion til og bemanning af et nyt, verdensomspændende sundhedssystem.

USA og Indien må straks påbegynde et partnerskab for at tilvejebringe de kreditter og det ingeniørarbejde nødvendigt for nye, fuldt udstyrede hospitaler, som må bygges "på samlebånd" med Kinas udstedte kreditter og deres metoder for hurtigt hospitalsbyggeri, fra bunden af, som set i Wuhan. Dette betyder, at USA's Internationale Finansinstitution for Udvikling (DFC) og Eksport-Import-Bank, med Indiens nationale Udviklingsfond og Kinas Eksport-Import-Bank, må finansiere opbygningen. Hvad angår strømforsyningen, er alle tre lande eksperter, og det er Rusland også, som er førende i at forsyne lande verden over med kernekraftværker.

Og dette må gøres i hele udviklingssektoren, og det øjeblikkeligt.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, har siden begyndelsen af året opfordret lederne af de fire mægtigste nationer – Indien, Kina, Rusland og USA – til at afholde et topmøde for at iværksætte dette nye kreditsystem og opbygning.

I USA må Obamas forbud mod kreditter til konstruktion af kernekraftværker i udlandet ophæves, gennem handling fra regeringen, hvilket DFC har anmodet om.

For at få yderligere kreditter til at bygge infrastruktur i USA, må H.R. 6422 i Repræsentanternes Hus, lovforslaget for den Nationale Infrastrukturbank, vedtages.

Og Glass-Steagall (bankopdeling) må genindføres, via H.R. 2176 i Repræsentanternes Hus, for at gøre en ende på den amerikanske centralbanks ensidede redningsaktioner af Wall Streets investeringsbanker, og genoprette kommercielle banker som vil låne til disse infrastrukturprojekter.

Helga Zepp-LaRouche taler ved kinesisk-europæisk online-seminar, tilskynder til firemagts topmøde.

Den 14. juni (EIRNS) – Tre dage før Donald Trump indtrådte som præsident for USA, den 20. januar 2017, fortalte Ruslands præsident Vladimir Putin sagligt på en pressekonference i Moskva, at den kommende amerikanske præsident, allerede før han havde aflagt embedseden, blev udsat for et kupforsøg i stil med regimeskiftet i Ukraine.

”Efter min mening”, udtalte Putin, ”er der flere mål; nogle er indlysende. Det første er at undergrave legitimiteten af den valgte præsident for USA... Det ser ud til, at de har trænet

til dette i Kiev, og nu er klar til at organisere en 'Maidan' i Washington, for ikke at lade Trump indtræde i embedet. Det andet mål er at binde hænderne og fødderne på den nyvalgte præsident i forbindelse med gennemførelsen af hans løfter under valgkampagnen til det amerikanske folk og det internationale samfund".

Putin henviste klart til Trumps løfter om at etablere gode samarbejdsrelationer med blandt andet Rusland og Kina – et prospekt, som det dødsmerkede britiske imperium og deres amerikanske allierede betragtede som en eksistentiel trussel mod deres kontrol over planeten.

I går, i et interview der fandt sted den 14. juni med Rossiya-1 TV, vurderede Putin den aktuelle situation i USA og udtalte sig atter ligefremt: "Det der har fundet sted, er faktisk en manifestation af en slags dyb indre krise. Vi har observeret dette i lang tid, lige fra det øjeblik, hvor den nuværende præsident tiltrådte, da han vandt klart, demokratisk, men den tabende side udtænkte alle mulige slags eventyr – alt hvad der kunne rejse tvivl om hans legitimitet".

I takt med at USA og verden hvirvles rundt i en malstrøm af økonomiske, politiske og sociale kriser, er der ikke meget, som briterne frygter mere end udsigten til et firemagts-topmøde mellem lederne af USA, Rusland, Kina og Indien – som formuleret af Lyndon LaRouche i lang tid. Det var netop den meddelelse, som Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, præsenterede på podiet ved et kinesisk-europæisk online-seminar den 12. juni mellem byer fra Zhejiang-provinsen (Kina) og Øst- og Centraleuropa: 'Zhejiang Virtual Expo in Digital Service Trade-IT Telecommunication Technologies Services Session'.

Zepp-LaRouches tale bar titlen "Bælte- og Vejinitiativet i verden efter COVID-19: Udfordringer og muligheder og en opfordring til et nyt paradigme i internationale forhold", og blev hørt under panelet: "Diskussion om den nye mekanisme for

samarbejde mellem lande". Uddrag følger:

"Udbruddet af coronavirus-pandemien har ændret verden på måder, som meget få mennesker havde forestillet sig for kun et halvt år siden. Det har blandt andet afsløret sårbarheden af en verden, der i flere årtier er blevet domineret af de finansielle institutioner i det nyliberale monetære system. Meget brutalt er det blevet udstillet, at privatiseringen af sundhedssystemet i de transatlantiske lande har efterladt disse samfund uforberedte med utilstrækkelig forsyninger af beskyttelsesmasker og tøj, ventilatorer, intensivafdelinger, testkapacitet, sporingsanordninger osv.

"I udviklingslandene er virkningerne af pandemien, som stadig vokser der, med fraværet af effektive sundhedssystemer katastrofalt, som vi nu er vidner til i lande som Brasilien og Chile. Ifølge ILO er 60% af den globale arbejdsstyrke beskæftiget i den såkaldte uformelle økonomi, hvilket betyder, at folk lever fra hånden og til munden, og den økonomiske nedlukning, der blev indført som et resultat af pandemien, truer umiddelbart selve eksistensen af disse mennesker. David Beasley fra 'Verdens Fødevareprogram' har gentagne gange advaret om, at som et resultat af krisen i fødevareproduktionen, der er blevet forværret af pandemien og græshoppeplagen, der nu rammer flere lande i Afrika og Asien, vil verden snart blive ramt af en hungersnød af 'bibelske dimensioner' og dræbe 300.000 mennesker om dagen, hvis der ikke gøres noget ved det på kort sigt.

"Det var ikke coronavirus, der forårsagede pandemien, det var manglen på reel industriel udvikling. Som de effektive foranstaltninger, der blev iværksat af den kinesiske regering i Wuhan og Hubei-provinsen, har vist, blev virusset bragt under kontrol; og hvis enhver nation på denne planet havde haft et lignende sundhedssystem, ville coronavirusset aldrig have forvandlet sig til en pandemi, eller i det mindste kunne det have været inddæmmet i meget stor udstrækning. Allerede i 1973 nedsatte min afdøde mand, økonomen Lyndon LaRouche, en

biologisk arbejdsgruppe for at undersøge virkningen af IMF's og Verdensbankens monetaristiske politik på sundheden og den forventede levealder i udviklingslandene. Denne arbejdsgruppe producerede adskillige store omfattende undersøgelser i 70'erne og 80'erne, som påpegede, at nedsættelsen af befolkningernes levestandard gennem generationer, forårsaget af IMF's såkaldte 'betingelser', uundgåeligt ville føre til genoplivning af gamle sygdomme og udbruddet af nye, samt pandemier.

"Nu er 'den store krise' her, og vi har de samtidige kriser med pandemien, en større krise i landbruget, faren for hungersnød, og sidst men ikke mindst, endnu en krise i det finansielle system, der truer med at blive meget større end krisen i 2008. Det burde være klart, at en fortsættelse af den hidtil førte politik, kun kan føre til kaos, potentielt en global katastrofe og et dyk ned i et nyt mørkt århundrede, værre end det 14. århundrede i Europa ...

"Der er et alternativt perspektiv! Krisen i hele det menneskelige samfund er så enorm, at kun en topstyret løsning kan fungere. Jeg har siden begyndelsen af det indeværende år opfordret til et topmøde med lederne af de fire vigtigste lande: Kina, Rusland, Indien og USA. Verden har brug for en løsning, der tager fat på alle de ovennævnte problemer med at etablere et helt nyt paradigme af relationer mellem nationer. Det første skridt bør naturligvis være at tackle den truende fare for et økonomisk sammenbrud ved at etablere et nyt kreditsystem i Bretton Woods-systemets tradition, som det var Franklin D. Roosevelts hensigt, nemlig at give store langfristede kreditter til industrialiseringen af udviklingslandene. For at bekæmpe pandemien må det første skridt være opbygningen af et nationalt sundhedssystem i hver eneste nation på planeten, for medmindre den underliggende årsag til underudvikling er afhjulpet, er der ingen garanti for, at der ikke snart vil komme nye virusudbrud, der fører til nye pandemier, hungersnød og plager. Opførelsen af et

sådant sundhedssystem i hvert land kan være det første skridt til at skabe 1,5 milliarder nye produktive job...

"Et topmøde mellem præsident Xi, præsident Trump, præsident Putin og premierminister Modi kunne vedtage en sådan sundhedsnødplan, en 'Sundheds-Silkevej', og dermed reagere på det akutte behov for hele menneskeheden, og indføre en ny æra af samarbejde i menneskehedens historie".

Vent ikke på katastrofen: Skab betingelserne for sejr uden forsinkelse

Den 12. juni (EIRNS) – Løsningen på verdens mest presserende problemer må lokaliseres i menneskets enestående evne til at opdage sandheder om det reelle, fysiske univers, og til at anvende denne viden til at forbedre levestandarden, kulturen, samt i antallet af tilegnelser af nye opdagelser. Lyndon LaRouche, den amerikanske økonom og præsidentkandidat i flere ombæringer, udviklede en retning indenfor økonomi baseret på fundamentale opdagelsers ikke-kvantitative, transcendentale kvalitet, og byggede en bevægelse viet til at skabe et økonomisk system i overensstemmelse med alle menneskers kreativitet og værdighed.

"LaRouche-planen til at genåbne den amerikanske økonomi: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive job" er den bedste vejledning til at skabe en økonomisk fremtid, og dennes

indhold fortjener nærmere granskning og refleksion. En bestræbelsesværdig, opnåelig vision for fremtiden – med et internationalt samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Indien – er en desperat fornødenhed. Og der er ingen tid at spille!

Enorme økonomiske forskydninger rammer, eller truer med at ramme, den transatlantiske sektor. I USA står de midlertidige foranstaltninger til at øge arbejdsløshedsunderstøttelsen, forbyde tvangsudsættelser, udsætte betalinger af studielån og fryse betalinger på boliglån, til at blive afsluttet i perioden mellem juli og slutningen af oktober. Ordre på maskinværktøj er en tredjedel lavere end for et år siden – et fald som begyndte *før* coronaviruset skabte storstilede dyk i økonomisk aktivitet.

Kaos bliver bevidst sluppet løs i USA, gennem voldelige protester over de seneste uger, i kølvandet af drabet på George Floyd og etableringen i Seattle af den såkaldte Capital Hill Autonome Zone, der er blevet oprettet som en provokation mod Præsident Trump, for at teste om han tør bruge militæret, om nødvendigt, for at garantere evnen til "at håndhæve USA's love."

Over hele verden fortsætter corona-pandemien med at udbrede sig. I Australien, Kina, Kroatien, Island, Irland, Schweiz og Thailand (for at nævne nogle eksempler) har man virusset under kontrol. Men i Argentina, Bangladesh, Brasilien, Chile, Ægypten, Etiopien, Indien, Indonesien, Mexico, Saudi-Arabien, Ukraine og Venezuela fortsætter antallet af nye, bekræftede smittetilfælde med at sætte rekorder, næsten dagligt. I USA, i de områder som først blev ramt hårdest, såsom New Jersey og New York, har man set antallet af nye smittede styrtdykke, som et resultat af opmærksomheden på farerne fra virusset, samt en god overholdelse af sundhedsforanstaltningerne. Men antallet fortsætter med at stige i stater som Texas, Arizona, og, efter "Memorial Day", i Florida. I de fire uger, efter Arizona den 15. maj ophævede dens ordre om at blive hjemme, er antallet af

COVID-19-patienter, som er afhængige af respiratorer, steget med 400%.

De strategiske spændinger fortsætter ligeså: I fredags godkendte Senatets Komité for de Væbnede Styrker i USA 6 milliarder dollars til Forsvarsinitiativet i Stillehavet, der sigter på militært at omringe og isolere Kina; i onsdags fløj russiske bombefly indenfor 8 sømil af USA's territoriale luftrum; og USA's fortsatte insistensen på at inkludere Kina i forhandlingerne om at forlænge den Nye START-traktat for at begrænse atomvåben-arsenaler, muliggør at den kunne udløbe til februar, 2021.

Disse spændinger kan ikke overvindes blot ved at protestere, om det så handler om politivold, om afmonteringen af patriarkalske, kapitalistiske systemers heteronormative systemiske racisme og undertrykkelse, eller om regler for ansigtsmasker er et angreb på enhvers himmelsendte ret til at indtage ilt.

Glem slagordene! Tag tiden til ærligt at reflektere over den fundamentale forskel mellem den menneskelige race og alle andre kendte livsformer, og over den kreative tankes naturlige proces, som alene finder sted i det individuelle menneskes sind. Arbejd på at gøre disse karaktertræk til den centrale kilde for din identitet og for det økonomiske system, som må lede os ind i fremtiden.

Videoer af tre paneler, invitation og afskrift af Panel I: Schiller Instituttets internationale konference lørdag den 27. juni: Vil menneskeheden blomstre op eller gå til grunde? Fremtiden kræver et 'Fire- magts topmøde' nu

Et afskrift på engelsk af Panel I findes nedenunder.

**Ovenover: Panel I: "Til erstatning for geopolitik:
principperne for statsmandskab"**

Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche og internationale diplomater, amerikanske valgte politikere, osv.

- Keynote speaker: Helga Zepp-LaRouche: "The Alternative to a Dark Age and a Third World War"
- Dr. Jin Zhongxia, Executive Director for China, IMF; Washington, D.C., United States: "The Fundamentals of East-West Philosophic Relations"
- Boris Meshchanov, Counselor, Russian Federation Mission to the UN, New York City, United States: "Russia's Global Economic Perspective, Post COVID-19"
- Dr. Joycelyn Elders, former Surgeon-General of the

United States

- Ding Yifan, Deputy Director, Research Institute of World Development, China Development Research Center, China: "A Chinese Perspective on a Post-COVID Paradigm"
- Daisuke Kotegawa, former Executive Director for Japan at the IMF; Research Director, The Canon Institute, Japan
- Mayor DeWayne Hopkins (fmr); Former Mayor, Muscatine, Iowa; The Mayor's Muscatine-China Initiative Committee, United States: "A View from the Iowa Farm Belt: the Muscatine-China Cultural Connection"
- Question and Answer session

*****

Panel II: "Producenter i Verden, foren jer! Hvorfor et program for skabelse af 1,5 milliarder produktive job kan afslutte krig, hungersnød, fattigdom og sygdom"

Jacques Cheminade, lederen af LaRouche-bevægelsen i Frankrig og fhv. præsidentkandidat, og landbrug, fagforening og politiske ledere fra Afrika, Sydamerika og USA.

- Jacques Cheminade, President Solidarité & Progrès, France: "How Food Production Can Unite the World"
- Diogène Senny, Founder of the Pan-African League: "Thrive or perish: An Introduction to the Geopolitics of Hunger and Poverty"
- Walter Formento, Director, Center for Political and Economic Research, Argentina; "South America on the New Multipolar Road"
- Dr. Kirk Meighoo, political economist, broadcaster, and former Senator, Trinidad & Tobago: "The Caribbean's True Importance in the Making and Re-Making of the Modern Global Economy"
- Mark Sweazy, former UAW trade union leader, United States: "Returning the U.S. Work Force to a Culture of Scientific Progress"

- Robert L. Baker, Schiller Institute, United States
- Mike Callicrate, Board of Directors, Organization for Competitive Markets, Owner Ranch Foods Direct, United States: “Food Unites People Around the Planet”
- Alicia Díaz Brown, Citizens Movement for Water, Sonora, Mexico: “Let Us Return to the Best Moments of the U.S.–Mexico Relationship”
- Question and Answer session

*****

Panel III: Ungdommens opgave

Daniel Burke, senatorkandidat i New Jersey, USA fra LaRouche-bevægelsen, og universitets og andre ungdomsledere fra Frankrig, Yemen, Colombia, Mexico, Tanzania, og USA.

- Helga Zepp-LaRouche, Schiller Institute, Germany: Opening Remarks
- Keynote: Daniel Burke, Schiller Institute, United States: “If You Sat Where They Sit, What Would You Do?”
- Carolina Domínguez Cisneros, Mexico; Sebastián Debernardi, Peru; Andrés Carpintero, Colombia; Daniel Dufreine Arévalo, Mexico: “Getting Back the Great Ideas That Were Stolen From Us”
- Franklin Mireri, YouLead Partnerships Coordinator, Tanzania: “The Greatest Want of the World is for True Leaders.”
- Sarah Fahim, Student from Morocco Studying in Paris, France
- Chérine Sultan, Institut Schiller, Paris, France
- Lissie Brobjerg, Schiller Institute, United States: “Are You a Large-Scale Geological Force?”
- Areej Atef, Education Committee Vice President of BRICS Youth Parliament, Sana’a, Yemen: “Youth of the World Face Two World Systems: The Old and the New”
- Jose Vega, Bronx, NY: “A New Space CCC”

- Youth Day of Action Invitation Video
- Question and Answer session

Invitationen:

Efter vore vellykkede internetkonferencer den 25.-26. april samt den 9. maj på V-E-dagen, vil vores næste konference være den 27. juni, kl. 16:00. Hjælp venligst med at sprede denne meddelelse bredt blandt venner, sociale medier osv.

Siden januar har Schiller Instituttets formand Helga Zepp-LaRouche insisteret på, at USA, Rusland, Kina og Indien skal mødes. Deres ledere må vise det statsmandskab, der kræves for at overvinde åndsforladt koldkrigerisk propagandataktik og geopolitik, og tage del i en hastemission for at opbygge en fuldt funktionsdygtig sundhedsinfrastruktur for verden, især for Sydamerika, Afrika og dele af Asien, der kræver opførelse af hospitaler, vandværker, vejsystemer og uddannelsesfaciliteter til unge læger, sygeplejersker og lægeassistenter.

I over 35 år, og især i de sidste syv år, har Schiller Instituttet kæmpet for netop den slags statsmandskunst.

Verden må nu vælge mellem to modstridende syn på menneskehedens næste 50 år:

Et synspunkt kræver at vende den forestående affolkning af jorden på grund af globale pandemier. Disse pandemier er uden undtagelse resultatet af mislykkede finansielle, økonomiske og militære politikker, og især af den fuldstændige deregulering af de finansielle markeder igennem de sidste tre årtier. Det andet, modstridende synspunkt, kræver en 'Green New Deal' - energipolitik, som umiddelbart vil forværre planetens nuværende sundhedskrise og kunne muligvis endda resultere i døden for størstedelen af den menneskelige race.

Vi må tage afstand fra denne affolkningspolitik, organisere den transatlantiske verden for at tilslutte sig det nye

kulturelle paradigme, der nu føres an af Kinas Bælte- og Vejinitiativ, og bevæge verden til det som Schiller Instituttet har kaldt 'Verdens Landbroen'.

Netop mens Kina igennem præsident Xi Jinping's Bælte- og Vejinitiativ har engageret 150 nationer i et forsøg på at stoppe fattigdom i hele verden, har malthusianske økonomiske kræfter i USA og Europa, der er imod dette, stigmatiseret Kina som 'virussets udspring' – en slet skjult genoplivning af den racistiske doktrin for 100 år siden kaldet 'den gule fare'.

I 1923 skrev medlem af det britiske Overhus Lord Bertrand Russell:

"De hvide befolkninger i verden vil snart ophøre med at stige i tal. De asiatiske racer vil blive flere, og negrene stadig flere, før deres fødselsrater falder tilstrækkeligt til at stabilisere deres antal uden hjælp af krig og pestilens. Indtil det sker, kan fordelene som socialismen sigter mod kun delvist realiseres, og mindre reproduktive racer bliver nødt til at forsvare sig mod de mere reproduktive ved metoder, der er oprørende, selvom de er nødvendige".

Verden, og især vores ungdom, der skal opbygge planeten i de kommende 50 år, må så stærkt som muligt afvise sådanne ideer og politikker for at pålægge systemisk tilbageståenhed globalt, herunder i forklædning af "Green New Deal". Der kan ikke længere være nogen tvivl om, at verdens mest avancerede teknologier – i rummet, i fremstillingsindustrien, i minedrift, i landbruget – straks, i kraft af hasteprogrammer, må anvendes mod den globale pandemi og den økonomiske krise, som ellers kan føre til snesevis af millioner døde og fordrevne på kort sigt. En sådan massedød forekommer allerede i Brasilien og andre nationer. 'Verdensfødevareprogrammet' advarer om, at vi om nogle måneder vil kunne se så mange som 300.000 mennesker dø af sult dagligt, primært i udviklingslandene.

Et nyt dokument, **'The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economic; The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs'**, (LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi; Verden har brug for 1.5 milliarder nye produktive job) skitserer, hvordan denne tragedie kan vendes ved at søsætte den største økonomiske ekspansion i menneskets historie, herunder 50 millioner produktive job i henholdsvis USA og Europa.

Da den sydafrikanske præsident Ramaphosa lykønskede Elon Musk, der har dobbelt sydafrikansk-amerikansk statsborgerskab, med den vellykkede gennemførelse af den amerikanske mission til Den internationale Rumstation, udtrykte han den form for nationalt lederskab, der kræves for endeligt at bringe globalt tyranni med globalisering og geopolitik til ophør. De seneste gennembrud inden for videnskab, gjort tilgængelig for de mest nødlidende, kan nu indlede en ny æra, der kunne kaldes 'menneskelig økonomi'. Som Lyndon LaRouche redegjorde: "I stedet for disse for nærværende fejlslagne ideer, må vi antage en forestilling om økonomi, hvis målestok er funktionelt i overensstemmelse med det afgørende særpræg: princippet om kreativ fornuft".

Denne stræben efter økonomisk retfærdighed, især for de af verdens børn, der er født ind i livstruende omstændigheder, vil have den yderligere fordelagtige virkning at tage fat på andre problemer med social retfærdighed, der for nylig har fået så megen international opmærksomhed.

Kontakt os for at få tilsendt udgaver med tysk, fransk eller spansk oversættelse. Ring +45 53 57 00 51

*****

Panel I afskrift:

Panel 1: "Instead of Geopolitics: The Principles of Statecraft"

DENNIS SPEED: My name is Dennis Speed, and I want to welcome you to today's international conference and webcast. We had a technical problem for a moment, and now we think we've solved that problem.

Today's conference is called "Will Humanity Prosper or Perish? The Future Demands a 'Four-Power' Summit Now." We're going to begin today by the late economist and statesman Lyndon LaRouche. He was keynoting a panel of the Schiller Institute – this was in Germany – and the name of the particular panel on that occasion was "Rescuing Civilization from the Brink: The Role of Classical Culture. An Imperative for Mankind."

LYNDON LAROUCHE video:

This is truly the most important of all strategic questions we have to face today: the fact that the human species is absolutely unique in its capabilities. There's no other known species in the universe, ever known to have existed, or could exist – even though we have not fully explored, of course, the Crab Nebula or similar parts of the great galaxy which we're involved in, called the Milky Way. There may be many species with cognitive powers out there. Because the Solar System of which we are immediately a product, although always under the control of the galactic processes – and we know a good deal, today, about those kinds of things: Our organization in the United States has spent a good deal of effort on concentrating, inclusively, on just this question: *How old is life?* How long has life existed in this galaxy, or within some place in it? What is the nature of mankind, who's been on this planet only for a few million years? There was no human being on this planet, to the best of our knowledge, until a few million years ago.

And yet, we're talking about billions of years of this galaxy, during which all living processes known to us have come into existence. And all life is creative, but there's a sad part: that over 95% of all known living species have been rendered

extinct, *as failures*, in their time. The question, therefore: Why, in these times, when we have entered a period in which there will be more great kills of living processes, at this phase of the movement of the Solar System through the galaxy, why should we be so presumptuous as to imagine that human life is not about to disappear *as the dinosaurs did in the last great kill?*

What is there about human beings that says they're not just another animal species, ready to get to the chop in the course of their time?

The answer is a very little-known question. Most people don't have an inkling of what the answer is! As a matter of fact, our societies are run on the basis of people who have no inkling what the human species is! All they can come up with is an explanation of some kind of an animal, with animal characteristics of pleasure and pain, and things like that, that might control the behavior of this animal.

So why should we expect that we have a right to claim that the human species is going to survive the approaching point of a great kill in the course of the movements of the Solar System up and below and around the galaxy we inhabit? How do we know that this 62-million-year cycle is not going to take the human species away, as it's taken so many away before? And then, before that, and then before that?

And here you have all these people talking about *politics*; they're talking about issues of politics; they're talking about "practical opinion," and public opinion, and differentiations in customs, and all those kinds of things! And here we are: We're approaching the time of the great kill, where everything about us may suddenly disappear; so what are we worried about? If we're going to disappear, why do we worry? Why do we fight it? [laughter]

What is there in us, that is not in other living species known

to us? That might, somehow, miraculously, pronounce a destiny for our human species which we grant to no other living species? The name for that specific quality, which we know in the human species, which does not exist in any other known living species: There's a quality of creativity, which is absolutely unique to mankind. And if you're not creative, and if you don't understand creativity, you haven't got a ticket to survival yet! Because creativity won't save you, *unless you use it.* [end video]

SPEED: We're continuing to experience highly unusual technical difficulties. There were some problems in some of our international connections...

As soon as we have this technical problem somewhat under control, we're going to go directly to our keynote speaker, Helga Zepp-LaRouche. We are about now 15 minutes behind schedule, but we'll be able to do certain things to make that up. We want to apologize again, so that people have an idea, this is a highly unusual circumstance, we're not going to talk a lot about that right now. Let me simply say so that the format is known, we are going to have first our keynote speech, followed by representatives from China and from Russia, and several others. The topic of the panel, as we announced before, is "Instead of Politics, the Principles of Statecraft."

Let me say about the Schiller Institute and what we've been doing with this conference, or this process of conferences, because it actually began back in April of this year. April 25th and 26th, we held the first of what is now the three conferences. These conferences were devoted to the idea of the creation of a Four-Power summit – Russia, China, India, and the United States. There are various processes that have been able to move in that direction already, and we are in a process today. In fact, among many of the things we'll be talking about today is a new proposal that has been put forward by President Vladimir Putin of Russia to that effect.

Let me also say that for people in the United States in particular, the crisis that has been on people's minds, as exhibited in the social and political crises in the streets of America, is merely one predicate of a broader international process. And that's what why we're starting today with this first panel, to give that broader overview, and to allow you and others to become part of an international operation to reverse that circumstance.

Now, as I said, I think the primary problem that we are dealing with is that we are trying to make sure that the international contacts are also connected. We have translators and we have a need to make sure that everything is moving in sync; that's one of the particular problems of this kind of international operation.

Let me say one other thing concerning the excerpt that you saw from Lyndon LaRouche, which was done in 2011. LaRouche's conception there concerning the idea that was strategy; the idea of thinking about strategy from the standpoint of a galactic process, and then looking then – and only then – at the various political episodes that were occurring on Earth, was a way of trying to actually look at what he often also referred to often as intelligence. He was the founder in 1974, of *Executive Intelligence Review*. And that publication, which is still published to this day, specialized in trying to make his method of intelligence and investigation available generally in American analysis.

This was very successful, in particular, in the drive for certain policy changes that occurred in the United States; most notably, that of March 23, 1983, with the creation of the Strategic Defense Initiative. This was the product of a process of negotiation that LaRouche carried out as a back-channel negotiator with the then-Soviet Union, and with the knowledge of the National Security Council and then-President of the United States Ronald Reagan. That policy, and the creation of that policy, and that dialogue with the then-

Soviet Union, is, in one sense, not a model for now, but is the same sort of process that must needs be allowed to continue and to happen between President Donald Trump, President Vladimir Putin, President Xi Jinping, and Prime Minister Narendra Modi, among others. The idea of the Four-Power summit is not exclusionary. It doesn't say that other powers are not involved. In fact, recent proposals have amplified or expanded the number of persons that might, in fact, be involved.

But what is important to understand is that, as LaRouche once said in another document published in 1980 called "A Dialogue with Leonid Brezhnev," then the head of the then-Soviet Union, "The Content of Policy Is the Method By Which It Is Made." So, in the clip that you've seen, there, today, the idea of culture and the idea of what a culture actually is, is a strategic matter. In the case of the United States, and in the case of the present-day United States, these matters of a cultural paradigm-shift are actually often far more important than the particular political issues that people talk about. For example, if you look at today's United States, the issue of our having gone away from being a productive culture, in fact the most productive economy in the world's history, between the period in particular of the 1933 resurgence of America that occurred under Franklin Roosevelt, through the period of 1945, and then the subsequent period of 1944 through 1971 with the Bretton Woods system. It's been the need to return to that, and to return to these ideas – those that had come into currency under Franklin Roosevelt's Presidency – that is the template for what we are saying should be the character of discussion between President Trump, President Putin, President Xi, and Prime Minister Modi.

I want to make one thing clear to everyone as we are about to transition, to get to the keynote, that in thinking about what we are all involved in today – namely, that global pandemic condition created by the coronavirus: Clearly what has

happened is, there is a need for all of us to change our axioms. That the idea of international cooperation among sovereign, independent nation-states, for the purpose of creating a worldwide alternative to what's otherwise going to be, perhaps, the destruction of civilization – not because absolutely everybody would die of the coronavirus or something like that – but the cascading effects and the interconnected effects of a global pandemic condition that we don't really medically understand, plus the ongoing problem of the financial virus that has, of course, plagued humanity particularly since the time of the collapse of the Bretton Woods system, this combination would create a circumstance in which only all nations working together can possibly achieve an actual reconciliation of this process.

I think we're about ready to begin.

Helga Zepp-LaRouche is the founder of the Schiller Institute – that was back in 1984. She also, of course, is the wife of the late economist and statesman Lyndon LaRouche, who passed away in February 2019. She played a crucial, decisive role in a set of conversations and dialogues with the government of China during the period of 1993 to 1996; launching the process that became what we now know as the New Silk Road. And we're happy and proud to present her to you now, to begin the dialogue again. The panel as a whole is, "Instead of Geopolitics, a New Form of Statecraft." So, it's always my honor to introduce Helga Zepp-LaRouche.

The Alternative to a Dark Age and a Third World War

HELGA ZEPP-LAROUCHE: After this difficult beginning, I'm all the more happy that I'm finally connected to you. And I'm going to talk about the alternative to a Dark Age, or the danger of a new world war. And even if it's inconceivable for most people at this point, if we do not succeed in the

relatively short term in replacing the hopelessly bankrupt financial system by a New Bretton Woods system, exactly as originally intended by Franklin D. Roosevelt, that is, to create an instrument for forcefully overcoming the underdevelopment of the so-called developing sector, then the current orientation of the world....

I don't know if you heard what I said before because there were some technical problems, but I was saying that even if most people cannot imagine that that *can* occur, that unless we, in the very short term, implement a New Bretton Woods system, exactly as Franklin D. Roosevelt had intended it, that the current orientation of the world towards ever more conflicts, both domestically in many states of the world, but also on a strategic level, threatens to escalate into a great new world, a Third World War, which because of the existence of thermonuclear weapons would mean the annihilation of the human species – the “great kill” even if it is meant in a slightly different way than Lyn just was heard on this video clip.

Although it is absolutely astounding how many misguided people still believe that the COVID-19 pandemic is either no worse than the flu or a just conspiracy of Bill Gates, the much more likely perspective is unfortunately what epidemiologist Dr. Michael Osterholm has said: namely, that we still have an incredibly long journey ahead of us. Until now, 10 million people have been infected, half a million have died from COVID-19, and we have still not reached the peak of the first wave. The almost non-existent health systems of many developing countries are already hopelessly overstretched. The pandemic has ruthlessly exposed the fact that the neo-liberal economic system not only depends on cheap production in the so-called Third World, but has even created in the United States and Europe slave-labor conditions, as can be seen in the outbreak of the virus in the many slaughterhouses in Europe and the United States.

The economic shutdown has thrown a spotlight on the fragility of what is called "globalization." In the U.S., around 40 million jobs were lost in three months; the central banks pumped an unbelievable over \$20 trillion into the financial system and various government support programs could just barely cover up the timebombs still ticking until expiring of the short-work programs. The IMF currently expects global production to decline by 4.9% this year, and only China is expected to have an increase in production of 2%, which is obviously is much less than it used to be, but nevertheless it grows. Sectors such as air traffic, catering, tourism, the car industry, have suffered massive declines, some of them long-term, but also a large number of medium-sized companies fear they will not survive a second wave and another economic lockdown. The result would be a huge increase in unemployment, poverty and price deflation, while at the same time the central banks' liquidity pumping is creating hyperinflationary bubbles. Bail-outs of large systemic corporations and banks, as well as politically explosive bail-ins would be further desperate options for governments to implement, but they could not prevent a collapse of the global financial system. A plunge into chaos and anarchy would follow.

In the meantime, a continuation of the current policy would not only lead to increased death rates as a result of the pandemic, but would do absolutely nothing to counter the hunger catastrophe, of which David Beasley of the World Food Program is warning that it will soon take the lives of 300,000 people a day.

Whoever may have thought that a dark age could be ruled out in our modern times, is in for a reality shock. And last but not least, the hedonism acted out by demonstrators who confuse liberties with freedom, is reminiscent of the flagellants and the descriptions of the 14th century as they are given by the writings of Boccaccio, and the paintings of Breughel.

Against this background, it is to be expected that the

attempt, originally instigated by the British secret services, to oust President Donald Trump from office by a coup, impeachment or assassination – such was the headline of the British publication *The Spectator* on Jan. 21, 2017 – or by a “Maidan” coup, as President Putin warned in 2016, these will intensify. The instrumentalization of the outrage resulting from the murder of George Floyd by violent groups funded by George Soros is part of this campaign. The reason for the relentless hostility of the neo-liberal establishment and the mainstream media on both sides of the Atlantic against Trump after what, for them, what his unexpected election victory, was, and still is, the intention he expressed at the beginning of his term, to establish good relations with Russia and a good relationship with China. And of course, Trump’s promise to end the “endless wars” of his predecessors, to bring U.S. troops home.

What followed was a three-and-a-half-year witch hunt against Trump. The war cry “Russia, Russia, Russia,” based on grounds for which not the least shred of evidence subsists, was followed by an attempt at an impeachment, followed by the no less malicious war cry “China, China, China,” although there is just as little substance to the charges against China as there was for Russiagate.

During all that, the representatives of the neo-liberal system were not ready for one second to consider that it was the brutal consequences of their own policies for the majority of the population worldwide, that had triggered the global wave of social protest, which included the Brexit and Trump’s victory, as well as the mass protests worldwide from Chile to the Yellow Vests in France. But this establishment is never interested in discovering the truth, only in controlling the official political narrative, in compliance with Pompeo’s principle, as he explained in his speech in Texas: “I was the CIA director. We lied, we cheated, we stole ... we had entire training courses for that.”

NATO's official narrative about Russia's allegedly increasing aggressiveness, accused of "redrawing borders by force in Europe," fails to mention of course the broken promises made to Gorbachov, that NATO would never extend its borders all the way to Russia's borders, and the preceding color revolutions that can be described as acts of war, and finally the coup in Kiev with the open support of Victoria Nuland, which triggered the referendum in Crimea in reaction.

China's "crime" is not only that it has lifted 850 million of its own citizens out of poverty, and has become, with an economic policy based on scientific and technological progress and a population of 1.4 billion people, the second most powerful economic nation, and in some technological areas, such as high-speed rail systems, nuclear fusion, aspects of space exploration and 5G telecommunications, already the number one. In addition, China's offer for cooperation on the New Silk Road, and the Belt and Road Initiative, is the first real opportunity for the developing countries since the time of colonialism, to overcome poverty and underdevelopment by building infrastructure.

NATO's response to China's regaining its role as a leading nation in the world, a role it played during many centuries of its 5,000-year-long history, has been global expansion into the Indo-Pacific region. This is the stuff of which world wars can be made. And yet, that is exactly the direction that NATO Secretary General Jens Stoltenberg has indicated in his outline for "NATO 2030," which he just presented in a video conference with the Atlantic Council and the German Marshall Fund. German Defense Minister Annegret Kramp-Karrenbauer took part in another webinar last Wednesday with Anna Wieslander, director of the Atlantic Council for Northern Europe, who, in opening the event quoted Lord Ismay, NATO's first general secretary, who said that the purpose of NATO is "to keep the Russians out, the Americans in, and the Germans down." But AKK (as she is nicknamed) did not even seemingly realize the

insult in these remarks. The geopolitical scenario of a globalized NATO, which is openly designed to instrumentalize NATO for the purposes of the British Empire, on based on the Commonwealth, and which would also rope the EU into playing that role, and would finally position India against China, must be totally rejected by all those who have an interest in maintaining world peace.

President Putin has just written, on the occasion of the 75th anniversary of the end of World War II, a striking article on the pre-history of the Second World War and the course of that war, and called on all nations to publish all the up to now classified historical documents from that time, so that by studying the causes of the greatest catastrophe in the history of mankind up to that point, the lessons will be learned for avoiding an even greater catastrophe today. Putin writes in a very personal tone, he speaks of the suffering of his own family, of the immense importance June 22nd has for the Russian population, the day on which "life almost comes to a halt," and why May 9th, the anniversary of the Victory in the Great Patriotic War in which 27 million Russians lost their lives, is Russia's most important holiday. But the indirect message is also that just as the Soviet Union defeated Hitler's Germany with a gigantic effort, the Russian people will never surrender to renewed threats. Just as Napoleon was led through a long line of defense into the inhospitable Russian winter, and his army was finally as good as wiped out, the evacuation of the people and industrial capacity to the east from 1941 on allowed the Soviet Union to surpass the military production of the Nazis in only one and a half years.

But also the short-sightedness of the Versailles dictate, the support for Hitler from members of the aristocracy and the Establishment on both sides of the Atlantic, and above all the Munich Pact, which is simply called in Russia the "Munich betrayal" or "Munich conspiracy," is considered as the real trigger for the Second World War. Because it was there, where

not only the appeasement of Hitler, but also the joint divvying up of the booty took place, as well as the ice-cold geopolitical calculation, that focussing Hitler's Germany on the East would inevitably lead Germany and the Soviet Union to tear each other to pieces.

According to Putin, what is the main message of the study of the Second World War for today? That it was the failure to take up the task of creating a collective security system that could have prevented this war was the most important piece! Putin's article ends with an urgent reminder of the summit of heads of state of the five permanent members of the UN Security Council, which he has been proposing since January, and which should address precisely these principles of how to maintain world peace and overcome the world economic crisis.

The most important aspect of that is that this format will put the United States, Russia and China around the same table to negotiate the principles that must be the basis of international policy if mankind is to avoid wiping itself out! And yesterday after a long phone call between Putin and French President Emmanuel Macron, Macron said that he stands for a Europe from Lisbon to Vladivostok, which opens not only the perspective of an integration of the European Union, the Eurasian Economic Union, the Belt and Road Initiative, but also the establishment of a common security architecture based on common economic interests.

However, if we are to meet the gigantic challenges of the pandemic, the global economic crisis and the profound social shocks that have destroyed the trust of large parts of the population in their institutions in many countries around the world, further steps are necessary. Obviously, cooperation between the United States and China, as the two largest economies, is indispensable. Even if this currently appears to be an insurmountable hurdle, the extremely tense relationship between the United States and China must be replaced by cooperation on the common aims of mankind.

Who, if not the governments of the strongest economies, the countries with the largest populations and the greatest military potential, should solve the problems? The Boltons must be removed from these governments and replaced by responsible people who are able to find, in the cultural phases of their respective cultures, the starting points for cooperation on a higher level. Benjamin Franklin's admiration for Confucian philosophy and Sun Yat-sen's orientation to the ideals of the American Republic are better advisors than Gene Sharp's "How To Start a Revolution" or Samuel Huntington's different scribblings.

One has to define a plane on which the solutions for these quite disparate problems become visible. There is one philosopher, born in the 15th century, known in Russia as Nikolai Kusansky, Nikolaus of Cusa, who developed exactly that method of thinking: the coincidence of opposites, *coincidentia oppositorum*. This concept expresses the fundamental quality of human creativity, which is able time and time again and at increasingly more developed levels to find solutions on a higher plane, where the conflicts that have arisen on the lower levels, are dissolved.

This can only be the immediate implementation of a credit system, that provides the global economy with credit for industrialization, and thus the real development, of all nations on this planet. The entire life's work of my late husband, Lyndon LaRouche, was primarily devoted to achieving this goal; he drew up his first plan for the industrialization of Africa in 1976, the Oasis Plan for the industrialization of the Middle East in 1975; then followed the 40-Year Plan for India in collaboration with Indira Gandhi, *Operation Juárez* with then Mexican President José López Portillo for Latin America; a 50-year development plan for the Pacific Basin; and then finally, after the collapse of the Soviet Union, the Eurasian Land-Bridge, as a peace plan for the 21st century. Many of these projects are being implemented today

thanks to China's New Silk Road, and all nations of the world are called upon to contribute to this World Land-Bridge! This is the blueprint for the creation of the 1.5 billion jobs, that are necessary today to overcome the crisis! It should begin with the establishment of a modern health system in every single country, in order to combat the current and future pandemics, which will not only benefit poor countries, but also the so-called developed countries, that can only avoid new waves of infections in that way. Most countries have a large number of unemployed or poorly employed youth, who can be trained as medical personnel and deployed to build up such health centers.

When millions of people are threatened with starvation, as the World Food Program warns, why can farmers not double their food production and be paid a parity price that guarantees their existence, including with regard to the expected increase in the world's population to over 9 billion by 2050? Can we not consider ourselves as one single human species, and help to build mankind's common construction sites with the same solidarity that the entire Chinese population helped the people in Wuhan and the province of Hubei? Is it not time that we stopped wasting trillions on military build-ups, as President Trump said he would soon take up together with Putin and Xi Jinping, when we could use those resources to overcome hunger, disease and poverty, and to develop the creative potential of the current and future generations?

I think it is time for us, as mankind, faced with an unprecedented disaster, to take the qualitative step of making the 21st century the first truly human century!

Thank you very much.

SPEED: Thank you very much, Helga.

Our next speaker is Dr. Jin Zhongxia, who's the executive director for China of the International Monetary Fund, located

in Washington, D.C.

DR. JIN ZHONGXIA: Thank you, Mr. Speed. I would like to thank Schiller Institute for the invitation to attend this important conference. Also, I thank Madame Helga for her excellent keynote speech.

2020 is a very special and challenging year. The trade war, the eruption and spread of coronavirus, the riots in the U.S., world economic recession, and escalated geopolitical tensions, I just name a few major ones. Global growth is projected by the IMF at negative 4.9% this year.

In the following discussion, some of my observations and comments are kind of thoughts in research and of academic by nature, I will speak in my personal capacity only.

Global challenge should be handled globally with a multilateral approach. No country will be safe until every country is safe.

When we start to discuss the multilateral approach in dealing with the pandemic and the global crisis, I recognize that there is a debate on the value of multilateralism and the multilateral institutions. Some people are talking about economic decoupling, a Cold War, and even a conflict of civilizations. Since I am from China, I ask myself: Is there any fundamental conflict between civilizations in the East and West?

Chinese civilization is unique in many aspects, but it's not fundamentally different from Western civilization. One example: In the 6th century B.C., China had Taiji or Yin Yang concept, which is the co-evolution of two opposite forces. I found in surprise that this was also a core concept in physiological theory in Greek medicine in the same period of time. Another example: A core concept of Confucianism is the "middle course approach," that also corresponds to the "doctrine of the mean" that was explored extensively by

Hippocrates, Plato and Aristotle in ancient Greece.

In 16th century, the brilliant Jesuit missionary, Matteo Ricci, recognized the striking parallels in Confucius and Mencius to the Christian concept of man in the images of the God and devoted his life to building an "ecumenical alliance" between China and the West.

During the evolution of trade tension between the United States and China, some opinions in the media have demonized China as an evil trade partner that is systematically engaged in illegal subsidizing, cheating and stealing. That reminds me of the overwhelming public opinion in the media against Jewish people in some parts of Europe before World War II. The truth is that after more than 40 years' market-oriented reform and opening-up, China has already been transformed into a market-based economy. In fact, the share of fiscal resources in GDP mobilized by some European governments is higher than that in China due to extensive social welfare arrangements, but no body in Europe complain that this welfare has distorted the market.

China has profound tradition of market economy both in theory and practice. In the 6th century B.C., Laozi, a famous philosopher and the founder of Daoism, advised his government to "rule without intervention," which is an ancient version of the invisible hand of Adam Smith. Another famous economist and philosopher Guanzi, in the 7th century B.C., suggested that in the years of economic depression, government could increase expenditure to implement seemingly wasteful projects for the purpose of creating employment. That is the ancient Chinese version of Keynesian economics. Financially, China was also highly developed. As early as in 11th century, China introduced the first official paper currency in the world.

On the issue of economic and technology decoupling, the attempt to block a major people and civilization from competing fairly with other countries and getting access to

new scientific and technological knowledge is morally wrong, and will help China to win sympathy around the world.

On the other hand, China has the largest pool of educated labor force, including a largest pool of engineers. That will enable the country to be more innovative, professional, practical and rational.

Compared with other multi-country free trade zones, China has already become the largest single-country retail market by itself. It is more than equivalent to a free trade zone with a highly integrated infrastructure network, centralized fiscal and monetary policy, and deep and liquid labor and capital market. The authorities have also determined to further open its economy, greatly enhance intellectual property (IP) protection, and implement structural reforms, including introducing competitive neutrality for state-owned enterprises (SOEs). In the end, it is the effectiveness and efficiency of China's domestic resource allocation that will determine China's international competitiveness.

I am not specialized in geopolitics. But I learned that the scenario of decoupling and a new cold war is based on an old strategy called "divide and conquer," or "offshore balance." It is very smart from the offshore players' perspective. But it will benefit the offshore manipulator at the expense of onshore neighbors. I wonder whether those equally smart onshore players are willing to buy this, and how high a price the offshore player wants to pay to convince so many countries to engage a long-term conflict with their major trade partner.

It is not objective to exaggerate China's conflict with India at the border. It is important to recognize that the current border is largely a stable equilibrium. The common interest of these two ancient civilizations is to cooperate and develop their economies and achieve a joint historical revival. The two countries should benefit from their common cultural heritage based on centuries of peaceful and friendly cultural

exchanges, particularly the exchanges in the form of Buddhism.

The history issue between China and Japan often looks like a deadlock, but a forward-looking approach is the key. China has largely recovered its self-confidence, and it is very clear that China's revival does not mean revenge. When new generations from China visit Japan as tourists, most of them feel they like Japan. Japan is China's only neighboring country that has maintained a lot of Chinese characters in their written language, and they use chopsticks, eat rice, use soy sauce, and practice calligraphy, all of these are the typical reflections of East Asian culture.

A healthy and stable Sino-Russian relationship can be much more sustainable than many people's imagination. Their stable cooperative relationship can be attributed to many factors. It is not a coincidence that their combined territory maps the Mongolian Empire in history. Toward the end of last century, China and Russian leaders reached a wise and visionary agreement to delimit and confirm their common border. Their mutual respect and support to core interest of each other can go a long way.

The biggest loss the United States could incur from a decoupling and a new cold war is that many of the 1.4 billion Chinese people, who are otherwise very friendly toward America, could turn into opponents. By contrast, a friendly and cooperative China will be definitely the Americans' greatest fortune in Asia.

I believe a constructive competition and cooperation between China, the United States and other countries under a rules-based multilateral system should be the right choice. Fortunately, the IMF is still functioning normally and has played a constructive leading role, which is also supported by the World Bank and other multilateral banks.

In just a few months, recently, the IMF has implemented debt

relief to more than 27 countries, supported by contributions from a group of better-resourced members, including China. The Fund has augmented its lending instruments to low-income countries by more than 10 billion SDR, and approved emergency financing (RCF and RFI) of 47 billion SDR for more than 74 countries. It has created a new short-term liquidity line (SLL), and is pushing for approval of new agreement of borrowing of 365 billion SDR, and preparing for a new round of Bilateral Borrowing Agreement of 138 billion SDR. China has actively participated in all the above efforts and made its own contribution.

The Fund and the World Bank jointly proposed a Debt Service Suspension Initiative that has been endorsed by the G20. China has further called for an extension of this initiative to 2021. A fair burden-sharing and full participation of all creditors is critical for a successful implementation of this initiative.

China has made more efforts outside the multilateral framework, including 1) additional \$2 billion grant assistance to most affected countries, especially developing countries, to combat COVID-19 and recover social and economic development; 2) establish a Sino-Africa hospital cooperation program covering 30 hospitals in Africa, China has recently sent five emergency professional medical teams to Africa, which is in addition to the existing 46 Chinese medical teams in Africa; 3) in addition to implementing the G20 debt moratorium initiative, China will provide more assistance to countries that have been most heavily affected, together with other stakeholders; 4) China has promised that once it completes developing and testing its own vaccine, it will provide this product to developing countries as global public goods; 5) China will establish a comprehensive storage and transportation hub to support global medical supplies, under the direction of the United Nations.

The merit of multilateral assistance is that it is rules-

based, approved by a collective board representing all its member countries; and the recipient countries are facing the multilateral institution, rather than a particular country or country group, therefore it can reduce (although not eliminate) geopolitical sensitivity. Although there are different views on many different issues, and even bilateral tensions between some member countries, the majority of the Fund's membership have been able to find common ground on many issues.

The Bretton Woods institutions could do two more things, in my view.

First, a general allocation of SDRs that will increase the supply of international reserve asset, reduce the burden of any single country to supply its reserve currency excessively and provide low-income countries necessary resources to alleviate their debt distress.

Second, the multilateral banks should greatly expand their lending to include not only developing countries, but also developed countries, including the United States, itself. That will fully utilize the low interest rate environment and greatly stimulate global demand and pull up growth in receiving countries.

In conclusion, I wish the after-COVID-19 world a more cooperative and peaceful one. Thank you.

SPEED: Thank you very much.

Now we will hear from the Hon. Boris Meshchanov, Counselor, Mission of the Russian Federation to the United Nations

HON. BORIS MESHCHANOV: Dear and distinguished Mrs. Zepp-LaRouche,

Dear colleagues and friends from so many countries,

Our video broadcast audience,

The problems put in the center of today's discussion are of high importance. We welcome highlighting acute questions of international relations through the prism of development, building physical infrastructure, cooperation between major powers in the interests of the poorest and most vulnerable, in accordance with the United Nations Agenda 2030. We fully share the crucial significance of industrialization, eradication of poverty, reforming of international credit-generating institutions and ensuring food security. Those are basically in the spotlight for the whole global community. We emphasize that the right to development persists as a basic human right. Development beats inequality, contributes to peace and is an indispensable condition for building just, peaceful and inclusive societies.

I would like to start my presentation, citing the report by the United Nations Secretary-General saying: "As we are facing multidimensional and multifaceted impacts of the COVID-19 pandemic, global solidarity with Africa is an imperative – now and for recovering better. Ending the pandemic in Africa is essential for ending it across the world." In the context of this challenging crisis we all seek to re-assess the model for development with the needs of the most vulnerable at its cornerstone. I would like to address this issue with respect to how our country deploys relations with the African continent.

It is justified that today more than ever before, our eyes are directed to the regrettable fortunes of populations in remote corners of the world, where governments are grappling with triple crisis of health and finance, trying to avoid widening social disparity and future economic distress. Aware of its historical responsibility for the formation of the modern system of international relations and its further improvement, the Russian Federation considers international development assistance as an effective mechanism to solve global and regional problems, and to respond to new challenges and

threats. Our priorities have been the eradication of poverty and promotion of sustainable socio-economic development of partner states; influencing global processes in order to form a stable and just world order based on universally recognized rules of international law and partnership relations among states as well as responding to natural and man-made disasters and other emergencies.

In doing so, as it can easily be seen through the ideals of Russian philosophers and artists and classical Russian literature, assisting our friends abroad has always been based on the respect of the other's dignity. It has been reflected in our national policies and priorities, and technical and humanitarian assistance has always been delivered at the request of the recipient side. We have proceeded from the assumption that any approaches in the spirit of colonial rule, like the General Act of Berlin of 1884, bringing about the principle of "effective occupation" that prejudiced the freedom of the Africans themselves, attempts to come to an agreement behind one's back and act solely from the standpoint of mercenary calculation, will most likely not be accepted by these peoples themselves. On the contrary, we value and promote equitable partnership on the international arena, upholding the principles of truth and justice, respect for the civilizational identity of each people, the path of development chosen by each people themselves.

As the Russian President Vladimir Putin recently emphasized, the development of relations with the countries of the African continent and their regional organizations is one of the priorities of Russian foreign policy. Links between us are based on the friendly relations between the Russian Federation and African states and the traditions of the joint struggle for decolonization and achieving the independence of African states, as well as on the rich experience of multifaceted and mutually beneficial cooperation that meets the interests of our peoples.

Dear colleagues and friends,

One of the main lessons learnt from this pandemic is an urgent need for international solidarity and cooperation, without exclusions and exemptions. In line with this objective, we have committed to giving Russian-African interaction a truly systemic and integrated character. African states are confidently gaining political and economic weight, affirming themselves as one of the important pillars of the multipolar world, and are taking an increasingly active part in working out the decisions of the international community on key issues of the regional and global agenda. We need to respect their rights to benefit equally from globalization, whatever shape it will take following the impacts of the pandemic.

In our strong opinion, the world needs Africa not just like a pantry of valuable minerals or a bread basket, but strong and sovereign region, developing an equal dialogue with its partners in accordance with the norms of the national legislation, based on the multilateral nature of the world order. Today, when proposals are made to reform the global governance system, we are consistently upholding the need to reflect the role of Africa in those structures that are engaged in global governance.

Our fundamentals are not only ensuring the wide global participation of African states, but also resolving conflict situations, on the principle of "African solution to African problems." Together, we are able to counteract political dictatorship and currency blackmail in the course of international trade and economic cooperation, in order to put pressure on objectionable countries and unfair competition. Introduction of unilateral coercive measures not based on international law, also known as unilateral sanctions, is an example of such practices. Joint efforts are needed to promote trade, investment and sustainable development in order to make the global economic system more socially oriented, to oppose any manifestations of a unilateral approach, protectionism and

discrimination, to support the world trade, based on the rules of the World Trade Organization.

Under this paradigm the first Russia-Africa Summit and Economic Forum took place in October 2019 in Sochi, with 92 agreements, contracts, and memoranda of understanding, worth \$12 billion signed and problems of trade, investments and banking, industry and construction, transport and logistics, energy and high-tech addressed, among others.

We paid special attention to identifying promising areas of economic, trade and investment partnership of the Russian Federation, as a member of the Eurasian Economic Union, with the African Union, as well as with the leading regional organizations of Africa – the Arab Maghreb Union, the Sahel Five, the Southern African Development Community, the Common Market for East and South Africa, the East African Community, Economic Community of West African Countries, Economic Community of Central African States, and others.

In our movement towards Africa we need to be creative and promote new mechanisms for partnership, encourage active participation of business in exhibitions, fairs, and congress events, and develop the practice of exchanging business missions.

Moving towards Africa in this new old world would be impossible without learning each other better, taking into consideration local customs and traditions for our partners, rich cultural and linguistic variety. In Sochi in 2019, we have committed to develop cooperation in the field of education, implement vocational training, and academic exchange programs to promote social stability by protecting people, especially youth, women and persons with disabilities, and expand their capabilities by increasing the availability of education, technical and vocational training. Participants in the Russia-Africa summit confirmed that obtaining quality education and developing skills by young men and women can

become a driving force for structural economic transformation and industrialization in African countries, as well as the basis for strengthening the industrial potential necessary to diversify the economy.

It so happened that our country has already contributed to the development of the African continent, in particular, in industry, infrastructure and energy security, areas promoted by the Schiller Institute as the fundamentals of the so-called physical economy, so I would focus on them briefly.

So far, Russia has been involved in the creation of the Russian industrial zone in Egypt. Among the key competencies of Russia for Africa, one cannot overestimate the role of rail infrastructure for the development of Nigeria, Egypt, Democratic Republic of Congo, and Angola. Under current conditions, it is important that the use of technologies such as medical trains in Africa will prevent the spread of infectious diseases and fight epidemics.

In energy, we count on the future construction of the first nuclear power plant in Egypt and the Russian Center for Nuclear Science and Technology in Rwanda facilitating the development of integrated solutions in the field of nuclear energy in agriculture, health, education, science and industry. Those two are not the only countries in Africa that intend to develop nuclear energy. Kenya, Uganda, Nigeria, Sudan and Zambia are also on this growing list. Most African countries suffer from severe electricity shortages. Accordingly, in the near future they should double their generating capacity to meet current needs. The current pandemic-caused crisis, apparently, has aggravated this challenge for them.

In saying this we should not forget about stepping up efforts to combat climate change in Africa, transfer relevant technologies, build the capacity of African states. Meanwhile, general greening of the economy, in our approach, needs to be

based on responsibility, consistency and realism. Key to that is technological progress. Serious efforts are being deployed to improve energy efficiency in industry, agriculture, housing and transport. In our country, we have launched national project "Environment" to create incentives for Russian business to implement best "green" technologies, to ensure the environmentally friendly low-emission development. And we will proceed to provide assistance to developing countries, including Africa, to help them meet their own climate goals without prejudice to the objectives of ensuring inclusive and sustainable economic growth, industrialization of economies and leaving no one behind.

The pandemic is spreading across the world, threatening to backslide the efforts applied to build a more resilient architecture. It's high time for humanity, responsibility and spirit of partnership to be demonstrated. A truly systemic issue with reference to today's discussion, is food security, which holds a special place among Russia's priorities in its efforts to achieve sustainable development globally. First of all, we believe that it has to be addressed at the level of supplying the world enough high-quality food to stabilize international markets, and make it more accessible and affordable for a maximum number of people. At the same time, the zero-hunger goal must be addressed as a matter of urgency for those countries that are food insecure. To that end, over the last 20 years, Russia has been steadily and consistently increasing its own production and export of food – grain, cereals, pulses, meats, poultry, oils, milk and dairy products, etc. Russia has become one of the world's largest exporters of food.

During the pandemic, food supplies were transferred to the Union of Comoros (172 tons) and Madagascar (about 500 tons).

Apart from tackling the problem of food security, Russia donated hundreds of KAMAZ trucks, together with the necessary parts, equipment, and technical support, for key World Food

Program operations in Africa. Starting from 2020, \$10 million are being reserved exclusively for Africa. It is the first time that Russia assigns a geographic priority for its voluntary contribution to the World Food Program.

In the face of the COVID-19 pandemic, East Africa is experiencing its largest invasion of desert locusts in decades, and our country is making a \$10 million contribution to support FAO [Food and Agriculture Organization] operations in Ethiopia, Kenya, South Sudan and Uganda.

In connection with the coronavirus pandemic, Russia received requests from a total of 29 African countries, as well as from the African Union, asking for assistance in combatting the impacts of COVID-19. To date, units of laboratory supplies and personal protective equipment have been provided to the Democratic Republic of the Congo; multi-purpose medical modules, tents and accessories to Djibouti; test systems to South Africa and Guinea.

At the same time, we believe that helping a sick person with a virus is paramount, but only part of the problem is solved. A fundamental factor is the availability of an effective preventive and educational system in the countries affected by the epidemic. As an example, I refer to the example of the Republic of Guinea, where two mobile hospitals have been deployed, and where mobile laboratories based on KAMAZ vehicles were transferred, and medications were delivered. With the participation of Russian experts in this country, more than 800 specialists have passed specialized training since 2015. Russia makes a significant contribution to the scientific research of the Ebola virus. With the support of one of the flagships of Russian business, the United Company RUSAL, the Russian-Guinean Research Center for Epidemiology and Prevention of Infectious Diseases was established in the Guinean city of Kindia.

Last, but not least, long and intensive discussion is ongoing

concerning the unbearable debt burden of African states. Russia actively contributes to alleviating it under the debt-for-development program intergovernmental agreements. Those between Russia and Madagascar, Mozambique, and Tanzania, are being implemented. For instance, as part of these arrangements, the Government of Mozambique in cooperation with the World Food Program, has launched a multi-disciplinary national school feeding program. It provides for the conversion of a part of the country's debt to Russia amounting to \$40 million during 2017-2021, into activities that address malnutrition among sick children and foster primary education in Mozambique.

With that, I deeply thank you for your attention, and look forward to your questions.

SPEED: And we want to thank you very much, also, Mr. Meshchanov, because we had some problems with the video as you were speaking. We're going to first of all make sure the entire speech is made available immediately in terms of the actual text, and we'd like to also apologize. We'd like to have, at some point and I want to say this publicly, if we can actually re-do your video, because it was not quite in synch. The audio was fine, people could hear it very clearly and it was an extremely important message. And so, I want to thank you, again, very much for what you just did.

MESHCHANOV: Thank you.

SPEED: Our next speaker is Dr. Joycelyn Elders, former Surgeon General of the United States.

DR. JOYCELYN ELDERS: Hello. I'm Dr. Joycelyn Elders, and I am happy to speak to the Schiller Institute conference today, whose theme is "Will Humanity Prosper or Perish?" I hope, as I am sure you all do, that humanity prospers.

Ironically, a lethal disease, the coronavirus pandemic, may be the only way to unify the world to reverse what might

otherwise appear to be a sure slide into disaster.

We are here to discuss a new paradigm for the whole world—not just for the richer or more well-off nations. Helga Zepp-LaRouche has proposed that a world healthcare platform must be constructed to respond to the present crisis. She has circulated a short memo to this effect, calling for a Committee of Opposites to be formed to implement it. I would like to respond to one passage of that memo in particular. Here is what it said.

“A very large number of youth in the U.S. and the European nations coming from the economically disadvantaged segments of society are presently looking without a perspective into the future and are therefore exposed to an entire specter of perils. They could be educated through a training program in the tradition of Franklin D. Roosevelt’s CCC program to become medical auxiliary forces and could be deployed together with doctors and medical professionals in the building of first temporary, and then permanent hospitals and hospital wards in African and other developing sector nations. For the countries of the Southern Hemisphere the support from the industrialized nations is existential: Therefore it will be possible to find cooperating institutions, such as governments, religious and social organizations, as well as youth organizations, who can help to set up such facilities and win the trust in the population for such an approach. In the industrialized nations, for example, hospitals could set up partnerships with existing hospitals in the developing nations, which then could be used as affiliates for the construction of an expanded health system. One can also draw in nongovernmental organizations with experience in so-called conflict areas, such as the Peace Corps, catastrophe protection organizations, and various relief organizations.

“In the U.S. and European nations retired doctors, helpful individuals, and social and religious organizations could work in a Committee to put together teams of medical personnel and

apprentices for this deployment....”

Now, I think that this can be done, but we must think about how we would do it. It will be very important, for example, in the countrysides of Africa, just as it is important in the cities of the United States, for people from these neighborhoods and communities to be very involved in this process. Therefore, young people from Africa should be paired with young people from America, and be trained together from the beginning. We should remember that they are significant communities of African-American youth that are in the United States, whose parents came from Nigeria, Sudan, Ethiopia, Senegal, and many other nations. Importantly historically black colleges and universities could be used, as well as high school campuses in the urban centers, as central coordinating points, to assemble volunteers that want to participate in such a program. More broadly, various land-grant colleges, community colleges, and churches, and other organizations already deeply involved in such outreach, need simply be encouraged by young people who want to assist in doing what perhaps only they can do—save the lives of their peers in Africa, the Americas, Asia, and elsewhere through demonstrations of hope and health.

First, we will need many community healthcare workers. We can take a page out of what was done in the American Civil War in 1861 in New York City, with what was called the Sanitary Commission. We just take some people in the community, give them some basic health education, and develop them as medical assistants and medical technicians. Most importantly, they will be very well known in their communities. They can communicate very well with the people in their communities. You can have supervisors of these community healthcare workers, who are also trained, and of course coordinate with nurses, nurse practitioners and doctors. But this gives you a far larger force to work with, which is what we need.

We can't teach what we don't know, and we can't lead where we

won't go. We have to have tiers of people who are from the community, healthcare workers who understand the community and know the community, as well as immediate supervisors, to people with enough medical training, all the way up to nurse's assistants, practitioners, doctors, and others, right up to the level of super-specialist. We often do too much special care, and not enough public health. We do not do enough of the basic public health which would do far more to maintain the health, more than 100 surgeons.

This is not an attack against specialization, but it is an assertion that we are in a condition like that of a world war, which requires something that Martin Luther King and others have often talked about—creative, nonviolent directed action, but in the field of health. And we need volunteers, just as the American civil rights movement had volunteers. They will be the backbone of this effort. In this case, we need to establish brigades and battalions of courageous young people, who may even risk their lives, but in a responsible way, to save the lives of others, both here and in other countries.

This is not, by any means, completely new. Many nations have tried elements of such programs, which have worked relatively successfully in the past, and members of the African Union , or WHO, are well aware of these measures. This, however, is a circumstance that requires the equivalent of a wartime alliance, but this is truly a wartime alliance for progress. Here we can count successes, not in the numbers of enemies killed through combat, but through the numbers of lives saved through healthcare. We will also be aided by the omnipresence of certain social media capabilities that can provide means of close coordination that would otherwise be unavailable.

The fight against this virus must have a human face. There is no section of our population we can afford to ignore. For example, our already-overcrowded and often abusive prisons will see an explosion of infections. Should such people who have been accused of a theft or other non-violent crime, or

anyone else, for that matter, be given a de facto death sentence, or be put in harm's way, solely because the rest of us have decided to forget who they are? What about the families that visit them? What about the children, or spouses, or parents attached to those people? And I believe that this can be a mobilization that replaces the image of young people as a problem, or a potential source of unrest, with the image that they are the healers, those dedicated to preserving life, not destroying it.

There may be more than 2 million American young men currently held in prisons for non-violent offenses who could be more than willing to become part of this solution, to help bring health both in their communities here, as well as to other nations. And it would only be in such an emergency as this, that this sort of bold thinking would be attached to an urgent, dire, but resolvable crisis.

I pray that this moment may find us equal to this challenge to our normal way of thinking. All the world is at stake, and all the world is in need. Thank you.

SPEED: Thank you very much, Dr. Elders.

We're now going to hear from Dr. Ding Yifan, Deputy Director, Research Institute of World Development, of the China Development Research Center of China.

DR. DING YIFAN: Dear Friends,

It's a pleasure talking with you on this very important, historical moment. The COVID-19 pandemic has caught the whole world by surprise. Not only have the economies been paralyzed and human life threatened, but all life habits have changed also. Moreover, in many countries, people have not been able to effectively curb the spread of the virus, because they have no experience. Although many institutions have tried to produce vaccines, but are now afraid that the vaccine would be short-lived because the virus evolves so quickly.

In the face of an epidemic, we humans are very vulnerable. If we're not enlightened and work together to fight the virus, the time for the virus to spread will prolong, and the longer we will suffer. So, here, I'd like to highlight four points:

Firstly, when China's epidemic broke out, many countries helped China and provided China with various materials for prevention and to fight the virus, in creating masks. Countries, such as Japan, have picked up sentences from ancient Chinese classics, and write on the boxes for transferring those materials to China, to show the close relationship and cooperation between East Asia area's countries. Once the epidemic situation had been brought under control in China, and the situation became intensified in Japan and South Korea, China sent a lot of materials to Japan and South Korea, to help people there fight the virus.

Secondly, many such token stories have also been staged between Chinese and American companies. Once the epidemic situation got worsened in the United States, many Chinese companies had sent materials for prevention and to fight the pandemic in the United States, as well as masks, protective clothing, protective glasses, ventilators and even [s/l ratings] for nucleic acid detection. So this cooperation showed that our humanity in society is really a community of common destiny.

Thirdly, unfortunately, the political opinion and the political spirit in the United States have made China unintentionally a scapegoat. Radical Congressmen and Senators try to compete with the hoax in the Trump Administration to show off who has the hardest line toward China. These attitudes cannot help Americans fight the epidemic, on the contrary it can only exacerbate the mistrust between China and the United States, making cooperation even impossible between the Chinese and the American governments, within an obstinate pandemic.

Fourthly, in fact, the world economy has not come out completely from the last financial crisis in 2007, and then, a new crisis happened. The pandemic might make this crisis deeper and more difficult to deal with, because we are faced with a dilemma: Restoring the economy and preventing the virus from spreading. The largest economies in the world need to expand their cooperation and take joint measures to fight the virus, and to boost economic growth. We have to use a stimulus package not only to alleviate the problem of the population in trouble, but also to use this stimulus package to invest in infrastructure, not only in traditional infrastructure, such as highways, bridges, or telecommunications means, but also in the development of new infrastructure, such as means of prevention of epidemics for the masses, and the treatment of these masses in pandemics, also including the remote means to check the temperature of the masses.

Only by rebuilding trust among big powers can we unite and fight the coronavirus with success. Then we can bring humanity back to the harmonious development path again. So, I think we have to unite our forces or strengths in the middle of the fight against the coronavirus pandemic, and then, we could try to find a way to common development, after the pandemic.

Thank you.

SPEED: Thank you very much Dr. Ding.

Our next presentation is by former Mayor DeWayne Hopkins, mayor of the town of Muscatine, Iowa. And he represents the China-Muscatine Friendship Society.

FORMER MAYOR DEWAYNE HOPKINS: Good day, everyone. My name is DeWayne Hopkins. I'm the former mayor of a small community in eastern Iowa, located right on the Mississippi River.

And I have a story to tell you. But in order to tell this story, where it begins I'm going to have to move the clock back in time to 1985. Back in that timeframe, the country of

the People's Republic of China, sent four individuals to Iowa. These individuals had never been in the United States before, but through the Sister Cities and Sister States organization, these individuals came right directly to Muscatine, Iowa. One of these individuals was Xi Jinping, and of course at the time, he was pretty young, and he was a provincial official in Hebei province.

Well, they came to Muscatine, and they toured some of our plants around town, and so on and so forth. They even enjoyed a barbecue with spareribs and corn on the cob and things of that nature. In any case, they spent three days in Muscatine, and then moved on to Des Moines, Iowa, where they met with then-Governor Terry Branstad.

Now, I'm going to fast forward a little bit to 2016. Our governor was on a kind of an agricultural mission trip to Beijing in the People's Republic of China. And he was meeting with Xi Jinping, who at the time had moved up in the ranks to the position of Vice President. Xi Jinping just happened to ask Governor Branstad, because he had known him for that length of time from 1985 to 2016, he asked him how his friends Sarah and Roger Lande were. Well, Sarah and Roger Lande are residents of Muscatine. Roger is a retired attorney. Back in 1985, Sarah was the President of the Sister States organization here in Iowa. Well, Governor Branstad responded that they were in good health and everything was fine, but that's what started the wheels in motion about a revisit to Muscatine from then-Vice President Xi Jinping. That happened on, I believe it was February 12th. He was on a trip from Washington, D.C., then to meet President Obama in Los Angeles, California. He thought he would have time to stop by Muscatine, Iowa, which he did.

We all greeted him on the porch of the Lande residence. We all went inside, and enjoyed snacks and conversation, and sort of rehashing old times, thus become the title "old friends." So, a great number of his old friends – that is, Xi Jinping's –

were in attendance at the Lande residence, and they all had just a marvelous time. Xi Jinping's time came about, he had to leave, and that was OK.

But a short time after returning to China, Xi Jinping suggested via email to Sarah Lande, that we engage a community in China about having a sister city relationship. So, that's what started the wheels churning for that adventure. That city in China became Zhengding. The rest is kind of history. I went to China and visited with the folks in Zhengding; their mayor, Mayor Yang, came to Muscatine and visited with our folks. We sat down and signed a letter of intent to become sister cities. So, that's kind of how that went.

As time went on, Xi Jinping became the President of the People's Republic of China, and Sarah Lande is still in Muscatine, and they stay in contact every now and then. But it's a relationship that started here in Muscatine, and it's ongoing.

I will say that we have moved hopefully into the future, and we now have in our high school, four years of Mandarin language. We also have an orchestra that is fairly well-versed in the usage of Chinese instruments, which as you may know, are all stringed instruments. They have sent us some of these instruments, and we've learned to play them. And of course, every year, here in Muscatine, is a concert put on by an orchestra either from Beijing or from Shanghai. I believe we've done four of those already. And we're done with this pandemic of the coronavirus, I look for more of those kinds of events to be scheduled.

That's just another element of the relationship that we have with the People's Republic of China. They're outstanding musicians and they communicate with those in attendance at their concerts very, very well. It's a pleasure to have them here. It's a pleasure to know that they'll be coming in the future, and we enjoy having them very much.

I guess, what I'm saying to you is, we're a small community, and we have a friendly relationship with the People's Republic of China: That isn't going to change, and we really don't care a lot about what they do in Washington, D.C., or what they do in Los Angeles, California. We have a relationship with the People's Republic of China. They're great people, they have a good sense of humor; and I wouldn't mind having one of them as a neighbor.

[Mr. Hopkins then played a short clip from a very lively concert by the Chinese orchestra.]

SPEED: Just one correction: Former Mayor Hopkins misspoke: Actually, when Xi Jinping returned to Muscatine in 2012, he was the Vice-President, not the President at that time. And he came back, and that's when the meeting was, and it was in 2012, not in 2016. We apologize, and the Mayor apologizes for that unintentional misspoken phrase.

Our final presentation is by Daisuke Kotegawa, Research Director at the Canon Institute, and former Executive Director for Japan at the International Monetary Fund.

“Recollection My Involvement in Economic Assistance”

DAISUKE KOTEGAWA: 1. In the mid-1980s, when I worked as a staff member of the World Bank, I had an opportunity to complain about the slow development of African countries despite a large amount of aid to Africa to a British and a French staff, both of whom had devoted their lives to economic development in Africa. Their answer was amazing. “Mr. Kotegawa. It is wrong to expect fast economic growth in Africa which can be compared to those in Asia and Japan. Because Africa is trying to achieve what humanity has done in 2000 years within 100 years.”

2. When I returned to Japan in 1987, I became the budget

examiner in the Ministry of Finance in charge of the budget of the foreign economic assistance. We reviewed Japan's basic policies regarding economic assistance to Africa, and we started to try to create a country that will become a model for development in Africa, that is, "Japan" in Africa. I was convinced that it was very important to create a Japan in Africa, because at my days at the World Bank, I realized that Asian countries found Japan as their model and hope, having come to believe that Asian countries can reach the level of Western countries if they work diligently like the Japanese.

3. The first step is to select the target country. The target country had to have a moderate economic scale, but small enough not to have internal contention such as tribal conflict. We chose Ghana, Cameroon and Malawi. As for Ghana, young and clean leader Rawlings were also a major factor. We poured all three kinds of economic aid into three countries: concessional loans with focus on the construction of economic infrastructure, grants focused on construction of social infrastructure in the medical and educational sector, and technical assistance with the aim of technology transfer through dispatching experts and inviting trainees.
4. A backlash from the former colonial powers was expected, and Japan, which had historically little relationship with African countries, lacked the know-how to build aid projects there. So, we made an arrangement with Crown Agents, a British aid agency, for consulting our projects in Africa. As a result, about one-third of its total annual income in the early '90s came from Japan. Ghana, in particular, has achieved great economic growth and if we had continued to do so, a "Japan" in Africa could have been realized within 1990s.
5. However, having watched the success of such Japanese aid, the British and French began to be vigilant. Ms. Cresson, who became French prime minister in 1991,

made such remarks as, "Japanese are yellow ants" and "The Japanese are enemies and are plotting to conquer the world without obeying the rules" and repeated such remarks as "Japanese economic assistance is Jurassic." Against such criticism, Japan was forced to review its aid policy and had to reduce aid to Africa before Ghana became a Japan in Africa. Since then, proposals for UN Millennium 2000 Target, including the debt relief, which mainly targeted Japan's yen loans, have been drafted mainly by the U.K., and Japan's presence in the world of economic assistance has gradually been lost.

6. I think that there is a fundamental difference between Western concept of economic assistance and that of Japan. The underlining idea of Western aid is a charity. This leads to the emphasis on "humanitarian aid," and the idea of economic independence of recipient country is scarce. On the other hand, the basic idea of Japan's aid is recipient country's economic growth and independence. This is the idea that flows to the root of Japan since the Meiji Restoration, which has been trying to catch up with and overtake the West, witnessing the plight of Asian colonies under imperialism.
7. On the issue of economic assistance policy, I had to fight with the Western countries wannabe scholars, critics, and mass media at home, as well as those abroad, with friends of the Ministry of Foreign Affairs who had the same sense of mission. Mr. Ishikawa, who wrote several books at the Ministry of Foreign Affairs, was my greatest collaborator.
8. One day, a Japanese journalist came to me and started to criticize Japan's aid policy. His argument was not original which echoed the well-known Western criticism of Japan. For example, he said that Japan built hospitals in developing countries, but only some wealthy people in the country can use such hospitals, and it is not for the poor general public. Or he said that Japan is building telephone network in developing countries

where most people do not have a telephone, or that Japan has built international airports in the capital in order to advertise its aid. It would not benefit at all the general public in the developing country who did not have the chance to go abroad. He also took the example of the Philippines, claiming that "It is wrong that Japan has built a hospital for the rich in Manila. Sweden built apartments for the poor in the slums of Manila." I asked him, "By the way, what would you be most worried about if you were asked by your company tomorrow to go to Manila next week?" He replied, "Whether I can call up Tokyo smoothly, whether the airport there is fine, or whether there is a proper hospital." So, I told him, "What you said are exactly what foreign companies which make investment in the Philippines are concerned about. If there are no problems on such matters, overseas companies will build factories in the Philippines in search for cheap labor and hire people with low wages with minimal education. In this way, employment increases, and the gap between the rich and the poor decreases. I visited the Smoky Mountain in Manila, which is the core of slum where Sweden built an apartment. The place is a garbage dump, and residents sleep on the bench on the pile of garbage and they protect themselves from rain by the roof made by tablecloth. It stinks very bad. People living there dig out what can be used from the pile of garbage and sell it in the city. The apartment built by Sweden became a slum again in less than six months. Because residents don't have regular employments, and no income. It is not possible to maintain the apartment no matter how splendid the dwelling is. Japan's aid help companies increase employment by building economic infrastructure such as railways, ports, airports, roads, power plants, and telecommunication networks with yen loans, creating preconditions for overseas companies to enter the country, and help provide facilities for basic education

as a social infrastructure. Gradually, technology will be transferred from the foreign company to the local company, and the industry will grow in the developing country. Just as we were providing economic assistance to Asian countries with this way of thinking, the value of the yen doubled as a result of the Plaza Accord, and the relocation of factories to Asia began by Japanese companies that were no longer able to stand up to labor costs in Japan. The relocation began in Malaysia, where politics were stable and the power generation capacity built by yen loans was firm, and proceeded to Thailand, Indonesia, and China, and the so-called geese-type economic growth started in Asia. This steady economic development continued until the Asian economic crisis of the late 1990s.

I allocated to my Japanese colleagues to join the Belt and Road Initiative as proposed by China, especially when they proposed the establishment of AIIB, and also with the United States. Because I thought the cooperation among these three countries are the best mix to build up economic infrastructure in the developing countries. Because, in my view, the Chinese have a shortfall in their capacity to build up the new projects, which is actually the major part of the advantage for Japanese bankers as well as American bankers.

So United States and Japan can draw up a kind of blueprint for economic development and China should be in charge of financing and also actual construction of those projects. And after the completion of those projects, Japan would like to take the lead in maintenance and the rehabilitation of those completed projects, if they are needed. Because this is the kind of area that Japanese companies are quite good at.

So I believe this is the best way of collaborating, for these three countries for the future of this globe.

Thank you.

SPEED: Thank you very much, Dr. Kotegawa.

We're about to go to the questions and answers. What we're going to do is to allow the panelists who are with us live, to have some cross-talk, to discuss things and to respond to what they have all heard. Not everyone is with us live.

And just prior to doing that, I'd like to introduce my colleague Diane Sare, who has something to say.

DIANE SARE: Right now, we are going to have a greeting from the leader of the LaRouche Society in South Africa by video – Ramasimong Phillip Tsokolibane.

RAMASIMONG PHILLIP TSOKOLIBANE: From the Republic of South Africa, I offer my greetings to those of you gathered virtually around the globe for this important conference. My name is Ramasimong Phillip Tsokolibane, and it is my great honor to lead the LaRouche Movement in South Africa.

The matters upon which you are deliberating will determine whether or not mankind survives our turbulent times. Around the globe, people are in the streets, rising up to protest the intolerable injustice of the dying neo-colonial order that has enslaved all of us. It is a deadly monetarist order that values pieces of speculative financial paper above human life. The collapse of this global British financial empire is certain. What will replace it is not. What must be brought into being is a New World Economic Order based on the unleashing of the greatest power in the universe: the power of human creativity to build on this planet a world of hope, peace, and posterity, where we will be truly, finally free.

We shall extend our dominion beyond Earth into the vast expanse of the universe beyond. This was the mighty dream of the great Lyndon LaRouche, who taught us that the final conjunctural crisis of the old evil British Empire was coming, and that we must, as revolutionaries, be prepared to seize the moment to shepherd the great change for the good.

As we deliberate today, we must remember the teachings of Mr. LaRouche. It is now truly his time, a time in which troubles can be turned into opportunities. To do otherwise, would be to allow those evil people, who lorded over us as the masters of the old empire, to continue their rule in an even more brutish and deadly form. A global fascist order whose policy intention it is to kill more than three-quarters of all people on Earth – that is, if they don't stumble into a general thermonuclear war that kills all of us. As the COVID-19 virus slashes its deadly path across my continent, which will leave tens of millions dead in its wake, if not more, we see the results of the British Empire policy of enforced underdevelopment, combined with the equally deadly famine and attempts to start wars here and around the globe. We can count more millions murdered through the Empire's policy.

It does not have to be this way. LaRouche's policies and programs for development and jobs point the way to the future. For Africa, it is go with LaRouche, or die with the old neo-colonial empire. Africa wants to lead, and we have, with some help, the means to survive and prosper. My country, the only full-set economy on the continent, can help produce both the machinery and the machine tools required for the industrialization of Africa. We can help train the hundreds of millions of new productive workers that will be needed. We have one of the most advanced nuclear energy industries on the globe, which is under constant attack from London.

So, it is our future and the future of billions of Africans to come, that this conference is discussing. Best wishes for the success of your deliberations.

Panel 1: Questions & Answers

SPEED: Thank you very much, Phillip Tsokolibane.

So, now we're going to go to our live panelists: That will be

Helga Zepp-LaRouche, I see Dr. Elders who is there; and Mr. Meshchanov is there – great.

I just want to first ask any of the panelists if they have any response or any thoughts about what they've heard? Helga, I'd like to start with you.

ZEPP-LAROUCHE: I think the reason why we wanted to have this conference is to show a way how governments can actually work together; how people can support that, and in that way help to create an environment where the absolute urgent question of a new world economic order, a new financial system can actually be put on the table.

I'm very encouraged, because what Dr. Jin did is very much our approach; that you need a dialogue of cultures. That you need to look for those ideas which resonate in the other culture even if the predicates are different. I think he did an excellent job in doing that.

I think the fact that Mr. Meshchanov chose to focus on Africa is a sign of the times, because I believe that the fate of the Africa continent is really what will decide if we are morally fit to survive. If we cannot get our act together and work together as nations to help to overcome the dangers coming from the locusts, the famine, the pandemic, I think that this is the most crucial focus. Also, to put aside all kinds of geopolitical contrary interests and really work together in the common task of getting humanity into a different age, really into a different era.

I was very happy with what Dr. Elders said, because I think this idea to call on the youth; that they have to have an absolutely important role, because it's their future, it's their world. Young people always like to talk to other people from other countries and work together, so I think that is one of the leverages how we can influence the governments to go in the direction in which they need to go.

Naturally, very delightful was what Mayor Hopkins demonstrated, because it really beats back the idea that small communities can't do much. He has demonstrated that it can be done, and the fact that the great community of Muscatine has a relationship to Xi Jinping, it just is very bold and is a very good example. I think especially in the end, when he blended in these musical performances, it touched off exactly what needs to be touched off – namely, love between different cultures. Because different cultures are not a threat, they are actually an enrichment once you start to know them and to encounter them.

I also want to thank Ding Yifan, who is an old acquaintance of ours going back to the 1990s, and so is Mr. Kotegawa. So, I think this was really a very powerful and very useful demonstration of how you can work together on different levels and set an example.

SPEED: Counselor Meshchanov, I have a particular thing I'd like to ask you, because we had a question which is going to come your way, and also your speech very much dealt with the question of Africa. But one of the questions that came in, I think you can maybe answer as you give us your own reflections is: "What is President Putin's thinking in calling for a P5 summit [Five-Power summit], and how does this compare with Mrs. LaRouche's proposal?"

MESHCHANOV: Thank you for your question, but first off, thank you for inviting us. Again, thank you for the opportunity to speak and deliberate on very acute and intelligent problems of the current moment.

Actually, at the United Nations, we have been involved in organizing the summit even before the pandemic, and we're still looking forward to having it under the new circumstances. We proceed from our President Vladimir Putin's own statements earlier this year from Jerusalem, when proposing the summit of the United Nations Security Council

Five. The rationale for organizing the summit is not to miss, as he said, new sprouts of hate and discrimination between people and peoples.

According to our President, the country's founders, the United Nations, and the permanent members of the United Nations Security Council, that the responsibility for preserving civilization lies with them. These countries are called upon to become an example for other states in this regard. So, such a summit would demonstrate loyalty of countries to their responsibilities; countries that combatted together back to back against Nazism and fascism, back 75 years ago. [<http://en.kremlin.ru/events/president/news/62646>]

So, this is how we see it, and how we see the objectives of this summit. We believe that this current moment unfortunately has contributed to this rationale, because borders and discrimination and inequality between countries are getting worse. That is why we have selected the issue of Africa for our presentation at this event of the Schiller Institute. Because we are strongly convinced that, as one of the previous speakers has stated, and it's commonplace in the United Nations, no one is safe, if someone is not safe.

Reflecting on my colleagues' presentations, I was highly impressed by our friend from Muscatine's presentation on the cultural links between the peoples of the United States and China; specifically because my previous posts were somehow associated with promoting direct links between people, between human beings, in consular posts in Greece and Mongolia. It's very timely now to speak about culture, about eternal values that unite peoples and actually can overcome the politicizing trend in international economic relations.

We also, to conclude, speak of Africa, and many thanks to our colleague from South Africa, a member country of the BRICS association, an association that we're trying to build on principles of dignity and respect for sovereignty, and

promoting independent ways of making decisions. That is the only way our new multipolar world is capable of saving humanity from new conflicts and new wars. Thank you.

SPEED: Thank you very much. Dr. Elders, we're going to ask you for your comments, but I also see someone who is a colleague of yours, who I think is up there on the screen. If I'm not mistaken, that is Dr. Kildare Clarke from New York City. I know Dr. Clarke has sort of a short time, and he's been waiting in the queue. Dr. Clarke, is there something you'd like to say, before we hear from Dr. Elders?

DR. KILDARE CLARKE: I would like to say a lot, and I don't think I probably have the time here. So, for the 4 o'clock youth meeting, I hope I can get by. I agree a lot with Dr. Elders. The problem to me is that I recognize that we've got to fundamentally change the educational system in this country, if we really want to get out of the problems we are facing. And we cannot continue to have groups upon groups, planning groups and proposals – we've got to act emergently. We've got to change educational systems; we do not have to wait until he tries to get to high school or college, before he knows that he's going to go to medical school. These things can begin in the elementary school. You've got to expose people. When they are exposed, they get interested. We are selectively excluding a large part of the population who can become excellent healthcare workers. They might not start in medical school. They could be assistants, learn, understand what it takes to get there, and go back to school. But if we do not expose them now, we're going to lose a whole generation of excellent physicians, nurses, and other healthcare professionals, because we don't think it was OK to educate them now...

SPEED: I need to tell you, Dr. Clarke, your audio is bad. I think we got the basic thrust of what you were saying, which is you were pointing out that the entire educational system has to be changed. If you didn't know this, we've been having

some technical problems all morning. Dr. Elders, were you able to make out what he was saying?

DR. ELDERS: Yes.

SPEED: Dr. Clarke, I'm going to ask you to let her respond, and also get her reflections, because I think she knew clearly what you were getting at. So, Dr. Elders?

DR. ELDERS: I thank first of all, the Schiller Institute for putting on this conference. I think it's been excellent in bringing up some problems that we all have. One of the things we all have to know is, whatever we're talking about doing, you can't do it unless you're healthy. So, I feel very strongly we've got to have healthy populations, and we've got to start early. I agree with Dr. Clarke. I always tell people that children are half as tall as they'll ever be by the time they're three. They know half as much as they'll ever know by the time they're four. Hope, will, and drive has been determined by the time they're five. So, we've got to start early. Children can't be what they can't see. So, we've got to make sure that they're exposed, and we can start them early. They don't have to start out being a brain surgeon, but they can start out being what they can be.

And most of all, we've got to keep them healthy. All human beings feel that the three things that they need to be, more than anything else, they need to feel that they can be successful. We need to make sure they're healthy, educated, motivated, and have hope for the future. I thought, that's where we can start, and every country can start with that. What we've heard about what we're doing for countries, but we've got to start with health. And we've got to educate them. You can't keep an ignorant population healthy. So, we've got to start with educating the population, and we've certainly got to start with doing everything we can to keep them healthy. We have to know that we've got our trust and global solidarity. If we don't trust each other to do the things we

need to do, we can't get it done. We have to go out and work in the communities. Find out what the communities need, rather than giving them what we think they need.

I especially enjoyed the Counselor from Japan's talk on the things that they were doing. Sometimes you think you're doing exactly what a country needs. Going into Africa and doing what they needed; but maybe they needed something else. Involve the African nations to find out what does the nation feel that they need, and help them develop what they think they want and need. And we may have to start in our small communities, starting out with the young people; training them to be community health workers. Later, they grow up to be nurses, and nurse-practitioners, physicians, and then to being super-specialists. But we want to improve the health of the world, which we've got to do, because we all know this coronavirus has taught us that anytime one country is not healthy, all the rest, we're all at risk. So, we've got to make sure that we help every country to be healthy and improve their health. We've got to start with the young people who are going to determine what the world's going to be. We have to do everything we can to train them to be the best that they can be.

I never fail to go to an old Chinese proverb that says that "The society grows great when old men and old women plant trees under whose shade they know they'll never sit." To me, this institute, what you're trying to do with the Schiller Institute is pull the nations together in solidarity, globally, so that they can plant trees for the bright young people of the future to sit under. Thank you.

SPEED: Helga, do you have anything you'd like to say at this point, either to Dr. Clarke, or in response to this?

ZEPP-LAROCHE: No, I just feel very – my heart is moved by what you are saying, because it is that kind of human spirit which is needed now to move mountains. And these mountains

need to be moved quickly, because the dangers are many. So, I'm very happy that you are saying what you are saying.

SPEED: So Dr. Clarke, we're going to move on, because we have other questions. But I need to know if you will be able to join us for the later panel, when we will have a panel of youth. That's going to be later this afternoon. I don't know if your schedule allows it, but it would be important.

DR. CLARKE: I'll make myself available.

SPEED: And we have to do something about your audio over there on the other side, too. Thank you.

Diane, we're going to come back to you now. Do you have something for us?

SARE: Yes. I have a question from the Ambassador from Ghana to Canada. But I actually wanted to bring up one thing, since it turns out Mr. Meshchanov has been involved in cultural affairs, which is to express my desire that at some point, somehow, the city of St. Petersburg, which apparently had an absolutely phenomenal chorus, was the location of the premier of Beethoven's sublime work, the *Missa Solemnis*. I know the chorus there must have been excellent, because our chorus is working on it, and it's very difficult. This being the Year of Beethoven, and Beethoven being a composer who I think really embodies the love of mankind as a whole, I think it would be something we have to figure out how to commemorate, if not this year because of the COVID, then as soon as possible.

So now, having said that, I have a question from Ambassador J. Ayikoi Otoo, who is the High Commissioner from Ghana to Ottawa, Canada. He writes:

"I think the suggestion for four leaders to meet to brainstorm on the effects of the pandemic in order to find universal solutions is a brilliant one. But, with President Trump reeling under pressure for not having taken the pandemic

seriously, and with this leading to several deaths, with President Trump pushing the blame on China and making derogatory remarks about China – Can you see these two leaders working together? Considering the fact that President Trump recently withdrew from a Zoom conference organized by leaders of the EU and China, on the subject of the raising of money to fight the pandemic worldwide, what are the prospects for the four leaders, whom you cite [I think he's referring to Mrs. LaRouche], to come together?"

ZEPP-LAROUCHE: First of all, I want to make one important correction in your question, because it may be true that President Trump was not picking up on the warnings coming from China quickly enough, but neither did the European countries. They also lost precious time. But I want to emphatically make the point that this pandemic would not be a pandemic if there would have been a good health system in every country. And that is a provable fact because, in Wuhan and Hubei province, the Chinese were able to contain it, to put strict quarantine, and then after two months it was under control. That approach, if you had a similar health system in every country in Africa, in Latin America, in Asia, in Europe, you could have stopped this from becoming a pandemic. Therefore, I think it's very important to say that the blame of all this is the neo-liberal system which prevented the building up of infrastructures and health systems in the whole world.

This was a point made by my late husband already in 1973. He warned, and actually set up a biological holocaust taskforce to investigate the effects of the IMF policies at that time. And in the following years, of the so-called IMF conditionalities, which prevented developing countries from investing in their health systems, because they were forced to pay their debt burden first. These conditionalities actually created the condition that the pandemic even could arise. Naturally, the predecessors of Trump, such as the Bushes, such as Obama, they did much more to contribute to create the

conditions than President Trump in his admittedly slightly delayed reaction. So, I just wanted to correct that, because it's very easy to say it's the guilt of Trump, but he definitely did not cause the problem 50 years ago.

I think that unfortunately, I believe that this situation will get so much worse. I think the surges which you see now in more than two dozen states of the United States, you see it in Brazil, in India. In general, it is estimated that this is not even a second wave; this is still the first wave which has not yet peaked. Several of the American epidemiologists and virologists said it's no point to talk of a peak; the peak is not yet here.

So, I fear that the kind of collapse which we are seeing right now in terms of the effects of the economic shutdown, is also just the beginning. I think the situation will worsen in the short-term, long before the election takes place in November, and that the kind of social ferment which exists right now – which in part is due to the murder of George Floyd and others, but it's also naturally manipulated and taken over by people who just want to create social trouble in the same way like President Putin warned that Trump would be faced with a “Maidan.”

So, it definitely has absolutely elements of that as well. I think this will get worse, and that means our intervention in the United States, but also around the world will be absolutely crucial. Because it is my absolute conviction that if you have more examples like that of the Mayor of Muscatine, people who just start relationships and create an environment which counters the absolutely malicious lies in the mainstream media and the crazy talk by such people as Marco Rubio or Menendez, or such people who just are completely irresponsible in what they say. There should be a standard of truth that you shouldn't say things which are made up; but some of these people have lost all hesitations to just, for their own purposes, lie.

So, I think it's very important that this is being countered by a lot of citizens. And I think if we can get this initiative, which I proposed with this taskforce to find solutions on the level of the coincidence of opposites, that can become an important factor, because the idea that you have to replace geopolitical confrontation with cooperation to solve this pandemic and all the other problems together, must become the steamroller in the population. I also think that if there is a chorus of countries – from Africa, from Latin America, from other places – and individuals of positions, who demand that the problems of humanity are so big that they only can be solved by the leading countries; the most powerful economically, the most powerful militarily, and those countries which have the most population, that they must get together. Because where else should the solution come from?

I think if we all work together, we can orchestrate an environment where these ideas are being picked up, and all the advantages which lie in that may convince even those countries which seem to be at loggerheads right now, to actually come together and work together, because it will benefit them more than to keep the confrontation going.

SPEED: Thank you. Our next question is from Isaiah K. Koech, Counsellor for the Kenyan High Commission [embassy] in Ottawa, Canada. I think this question will be largely for Helga and for Mr. Meshchanov.

“Whereas there is advocacy for the world's powerful countries to meet in the ‘Four-Power’ Summit to discuss solutions that would mitigate global crises, how sure are we that the powerful leaders will incorporate issues that directly affect African countries? (This question is based on the premise that the Four-Power Summit will not have any representation from the African continent which is equally large and full of potential).”

ZEPP-LAROUCHE: Well, Mr. Meshchanov, if you want to go first?

MESHCHANOV: OK. With this, I will try to briefly focus on several questions posed before, starting with a positive conversation of our colleague referring to cultural links. We would like to reiterate our deep understanding that culture is stronger than politics, and we are availing of this opportunity to thank the Schiller Institute for issuing brilliant chorus song in Russian associated with Victory Day in May, which we would highly encourage everyone to see a brilliant and bright presentation of cultural links and culture bridging gaps between our countries. We are deeply appreciative of this work by the Schiller Institute. [<https://www.youtube.com/watch?v=dcLGy8yI0VM&t=5s>]

And of course the Year of Beethoven deserves to be commemorated. Our embassies, consulates, and missions all over the world are open, especially in these difficult times, to any proposals of collaboration in the cultural sphere. So, thank you very much for your remarks.

As for the four leaders summit proposal by the Schiller Institute, we believe it's a great idea, and not contradicting the Russian President Vladimir Putin. I would like once again to reiterate the idea of five countries, specifically the permanent members of the United Nations Security Council, was issued and proposed in association with the 75-year anniversary of victory in the Great Patriotic War – the Second World War, talking globally. It is addressing the idea of recollecting the common responsibility of our countries for preventing discrimination, hatred, hatred on borders between countries, bearing in mind the responsibility lying with these specific countries, which are founders of the United Nations, and winners in the Second World War.

So, that was the rationale to reiterate, but that doesn't prejudice against deliberating on any alternative forums. I'm speaking in my personal capacity of course now, but that reminds me of the rationale behind the establishment of the BRICS association, which somehow started back in the 1990s

from the ideas of our outstanding and well-known academic and diplomat, and former Prime Minister of the Russian Federation, Yevgeny Primakov, who tabled the idea of Russia, India, and China collaboration and systemic cooperation, meetings, and summits. That was sort of an idea that could also be taken into consideration, because our great predecessor Mr. Primakov foresaw the rising role of India, and the rising role of African countries, as a natural process of moving forward the multipolar world after the collapse of the bipolar system. That is why we strongly believe in multilateralism, multilateral forums.

Coming to the third question of the United States and China, and the possibility of cooperation, and all the controversies and conflicts that we see now. We also do not have very smooth and easy relationships with the Western world and the United States, as you are, of course, aware. But still we try to find mutual interests; that we did even under the Cold War situation back many decades. Now, something that contributes to finding solutions is the pressure of business circles, investors, diasporas, cultural links, parliamentary relations. Even being oppressed by coercive measures by several Western countries, we stick to the policy of cooperation and collaboration with our Western partners. China is also objectively interested in developing relationships with the United States, as well as the United States cannot do without China in the modern economic system. That is why we are sort of optimistic on U.S.-China reconciliation.

To focus briefly on African countries, we believe that the development of the African continent recently, not only in terms of economic growth, but also diversifying trade and investor partnerships, and maturing political collaboration between African countries, will contribute to their capability of speaking in one voice. That probably opens good perspectives of African countries joining the global governance system which is going to be revisited and

reformulated. As I also stated in my presentation, our country has always spoken on raising involvement of African countries in any global forums. It should be inclusive, not exclusive.

With this, I thank you.

SPEED: OK, very good. Helga, do you have anything?

ZEPP-LAROUCHE: I would like to add that there is probably not any problem globally, both regionally and economically and otherwise, which could not be solved if the geopolitical confrontation between the United States, Russia, and China in particular, would be eliminated. Because the entire game plan of what we call the British Empire, which is really the City of London, Wall Street, the financial institutions which are behind the neo-liberal system; their entire ability to keep the rule over the world's institutions depends on the geopolitical game to divide the United States and Russia and China. People don't realize that it is exactly the same forces financial, media, political, who are behind the coup attempt against Trump; who are behind the anti-Russia campaign; and who are behind the anti-China campaign. Once you realize that, you have a completely different view, and the reason why my husband originally many years ago picked up on the idea of Prime Minister Primakov, and added the United States to this combination of Russia, China, and India was the recognition that you need a combination of states which are powerful enough to be stronger than the City of London and Wall Street. Once these four, or especially those three, get together, then you can solve any other problem. I have said many times, this summit is not going to be only one summit. Because the problems are so deep and many, that you probably need a whole summit process, where you start to put the kinds of mechanisms like for a New Bretton Woods system into motion; you start to take care of the cultural question, the health system. So, I look at it more that once you have this format, that the presidents of those countries start to cooperate to solve the common problems of mankind, you can develop it to become an

integrative process where naturally other countries, other continents, other states are absolutely welcomed to support that process. But I think it's important to first put together the core of power which can actually change the world, and not just have it like many conferences where you have a democratic kind of back and forth and nothing gets accomplished. I think this is also why President Putin wants to keep the veto power in the Permanent Five countries so that it doesn't degenerate into just a debate where no results can be accomplished. It should be open; we are organizing that countries such as Japan or Germany, Italy, France, countries from Africa. They should absolutely support that. The best thing is to do it now; to add your voice that such a summit must take place, and I think it can be done. I think it's absolutely doable, but we need a worldwide mobilization to accomplish it.

SPEED: We're getting a lot of questions, and that's very good. But we have the problem that we lost some time at the beginning of the broadcast. So, what we're going to do here is, first of all, we're going to encourage people to keep going with the questions. Several of them are with respect to the coronavirus pandemic and related matters. The next panel, which will begin at 1:30 p.m., will continue to cover that, and we will try to refer some of the questions there. Also, we certainly will refer all of your questions to any of the panelists to have them answer.

We're going to take two more questions, one of which will come from me, and then the other one will be from Diane. We'll then ask the panelists to conclude.

This is a question from Dr. Abdul Alim-Muhammad of Washington, D.C.; well-known to the Schiller Institute, and very important in our work over the years. This one, I believe, is for both Dr. Elders and for Helga: "How can the rest of the world learn and benefit from the Chinese and Cuban collaboration in flattening the curve of the epidemic centered in Wuhan? How can those lessons be applied here in the United States and

elsewhere, like Brazil and countries in Africa, to flatten the curve? Why isn't Cuba's interferon alpha-2B available to save American lives? Should there be an international standard of criminal public health neglect?" Then, he just appends to this "The Crime of Tuskegee"; he's talking about the Tuskegee syphilis experiments. "Was the deliberate withholding of known effective treatments to suit a racist agenda? Is history repeating on a global scale?"

So, that's his question. Either Dr. Elders or Helga, whichever would like to start.

DR. ELDERS: I think we all realize that we have a global pandemic now. But as in all pandemics, we've got to have the right leaders if we want to come out of this, and I think what the Schiller Institute is doing, we've got to have the kind of leaders who are willing to lead. And they have got to make the sacrifices and do the things that they need to do to lead and move forward. Our public health system has not been well funded. We've got to invest more in our public health, but when we think of public health, we've got to always remember, that public health is not just about individuals. It's about the whole community; it's all of us. We've all got to be involved, and you can't keep our people healthy if we don't educate them to be healthy. I think that that's an important issue that all of our communities have to be aware of. The reason? I won't say the reason, I don't know the reasons. Some of the reasons why we in the United States, our curve is not flattened as well as that in China and some of the other countries is because of our culture and the education of our people. We're not willing to do the things; we know we need to do them, but we just didn't do them. Like our social distancing, which we could do. Handwashing. Wearing a mask. Then, everybody wanted to get back, and start socializing again. So, these are things the Chinese were willing to do and did. They enforced it, and we did not do it. That was partly related to our leadership, that we've not done.

If we think about the Tuskegee Institute, I think that was a public health, leadership mistake. We've worked through that now. I do not feel in any way that anybody was trying to take anything away or trying to not provide therapy or treatment. And I do not feel that we're not trying to do everything we can now to make sure we do what we can to eliminate the coronavirus. But we do not have a vaccine; we do not have adequate medications. All we have are the public health issues that we know we need to follow in order to get it done. We've got to educate our people. The reason why we're seeing more problems in our very low-income, less well-educated people is because of what's happened. We know that we've got to address those issues if we're really going to make a difference.

And I think the same is true for Brazil. I think Brazil is behaving much like America; we're not doing the things we know we need to do.

SPEED: OK. Helga, do you have anything, or should we continue?

ZEPP-LAROCHE: I just would like to add briefly that if people remember, in January, when China started to take these very rigid measures – quarantining people, tracing contacts, cutting out social contact by allowing families to go shopping only once every three days and only one member of the family – all of these things. There was a huge freak-out in the West, saying “This is a dictatorship! See how horrible! They're violating human rights again.” But in reality, what helped them to contain is aided by a deep cultural difference between Western and Chinese culture. In the West, it was a big accomplishment that the rights of individuals were held high. This is a good thing, but unfortunately, this individuality became excessive. People mistook freedom with liberties and hedonism. What Dr. Elders just said, people wanted to go back to the beaches, they wanted to go back to partying. You have these really insane behaviors which are an expression of such exaggerated individuality. While the Chinese culture – and all Asian cultures, for that matter – have traditionally much more

focus on the common good as the primary thing. And that the individual right is sort of subsumed under the right of the community and the cultural good. The individual cannot prosper if the community does not prosper. I think this is a cultural difference which I think is very much worth to study. Because we will come out of this pandemic with the need to adjust some of our values. They may not be exactly what people tout to be the so-called "Western values"; because these Western values – that's a whole other subject. But I think we have to really think how we can give humanity principles for our durable survival. And that is part of this process that we are trying to do with these kinds of conferences; that people start to really reflect and say, "How can we become a species of rationality and creativity, and not compete with some piggies who are trying to get to the trough the quickest?" I think it's really a fundamental question of identity, of moral values, which has to be addressed.

SPEED: OK. Last question for this panel will be from Diane Sare.

SARE: This question is from Dr. Katherine Alexander-Theodotou of the Anglo-Hellenic and Cypriot Law Association. It is in four parts.

"1. What do you suggest to do in an effort to bring the European nations together to reflect on democracy, basing the institutions on democratic lines, creating a real democratic union, *including Russia*? The vast culture of the civilization of Europe will be the fortress of prosperity and peace.

"2. How can the Schiller Institute assist? The Schiller Institute can assist by continuously advocating unity, cooperation, education, and preventing the undermining of nations' sovereignty of Europe by others ruled by undemocratic institutions such as Turkey, threatening the sovereignty of its neighbors such as Greece and Cyprus.

“3. There is a need for European health policy and coordination of the health authorities in order to have common standards of health policy and provide competent healthcare to the peoples of Europe.

“4. There is the question of slave populations throughout Europe, especially in the U.K., where there are almost 1 million people living for almost 15 years with no identity, as they are immigrants [I think she means no legal identity] whose voice is being suppressed by the immigration laws. There are also others in other European countries. How can we stop this system of slave labor?”

Those are the questions.

ZEPP-LAROUCHE: I think this present EU needs to be changed, because I think the EU has developed into a gigantic bureaucracy which is very little in touch with the interests of its member states. I could cite you a whole list of examples for this. I think we have to really think how to integrate Russia. I think one of the lessons Putin said in his article was that there was a failure before World War II to develop an integrative security system. I'm quite interested – I'm putting it carefully – I'm quite interested about the report that between Putin and Macron in a long phone conversation yesterday, Macron said that he stands for a Europe which goes from Lisbon to Vladivostok, which obviously would mean that you really talk more about the Eurasian Economic Union, the Belt and Road Initiative integrated into one body. I think I'm a firm believer in the principle of sovereignty. I think this present crisis has demonstrated that in any case the EU did nothing. It was the nations which jumped in and recognized that you need food security in a nation; you need sovereign control over your production of medicine and health equipment.

Nicolaus of Cusa, who I quoted earlier, was the first one to develop the concept of why only a sovereign nation-state which

has a reciprocal relationship between the government and the governed, which I think is the only way how you can guarantee how the common good is being defended; especially under conditions of crisis. So, I think this present EU, which is trying to attach itself to a NATO globalization, to play all kinds of geopolitical games, is not necessarily the vehicle with which Europe should be reformed. Maybe that should be the subject of a whole other webinar, because this is a very complicated question. But I think an alliance of sovereign nation-states in the spirit of de Gaulle would make much more sense to represent the interests of all the people.

As for the slave labor, I think that has come out, that this present neo-liberal system depends not only on the exploitation of cheap labor in countries like Bangladesh or some other countries, but that you have slave labor conditions inside the Western countries. Like in Germany, where it's now seven or eight slaughterhouses which have all Romanians and people from other East European countries, who are living in horrible conditions. They have become the breeding ground for COVID-19 break-outs, because there is no health system, no social distancing is possible. I think taking care of the health system is the first precondition for everything to function, exactly as Dr. Elders says. If you are not healthy, you cannot do anything. So, protection of the health of the citizens has to really start in every country, not just in some.

SPEED: All right. So, we're now at the conclusion. We've got about one minute per person for responses. I'd like to get kind of a summary idea. We'll start with you, Mr. Meshchanov, if you have any remarks that you'd like to make in conclusion.

MESHCHANOV: Thank you. I had some technical problems, and unfortunately couldn't catch the last part of the discussion. But now, wrapping up what has been laid out in this very important discussion, I see in an optimistic way what is happening. Meaning that when the situation is up-ending, and

this is something that has been happening in any crisis in history, the word crisis derives from the Asian-Greek word of *krisi*, which means taking decisions; taking choice. So, we need to take the right decision, the right choice; and I fully support Mrs. Helga LaRouche's statement on changing values after this crisis. We believe that in this crisis, constructive forces such as the Schiller Institute and many others in our country as well, are heard better. That's probably one of the systemic significances of this crisis. Briefly, speaking on our President's article, which you have repeatedly referred to, Mr. Putin underscores in his article devoted to the 75th anniversary of the war end, the Munich conspiracy. That is something that he starts with, but he finishes his article by underscoring the significance of cooperation, collaboration, and shared responsibility of great powers. That is why we are optimistic on this future cooperation which sometimes crises and great systemic catastrophes can contribute to.

SPEED: Thank you, Counselor. Dr. Elders, any concluding remarks?

DR. ELDERS: This has been one excellent conference, and I think what is talked about is how in all conferences we need to trust each other, we need to learn to work together, and that our cooperation and trust is going to do more to overcome this virus and the health of our people than anything else. The more we squabble among each other, the more this virus grows, divides, and spreads. So, the first thing is, we want to improve our economy, educate our people. We've got to first do everything we can to keep them healthy. We just can't develop an excellent working society unless we have a healthy society. We know how; and it's time we began to use the knowledge we know and make our leaders stop squabbling about where, when, and how it started. Let's look at what we can do to make a solution. We need to get all nations that we can involved, so we can all work together to try and make a

healthy global world. That's how I feel we're going to also address our economy.

SPEED: Thank you. Helga?

ZEPP-LAROUCHE: I would like to bring people's memories back to what we saw in the beginning – the video of Lyn; who focussed very much on the fact that we are the creative species. At least, the only one which has been discovered in the universe so far. I think if we strengthen that quality of our species which distinguishes us from all other ones, the creativity, then also the question of trust will be easy. Because a human being who relates to the creativity of another one, doesn't have prejudices. At best, you have a wish to increase the creativity of the other one for the common good of all of humanity. I think it is that rethinking of trying to make people better people, to make them do more good, to really get rid of all of this hedonistic decay of our culture which prevents people from being creative. Because if people just want to go partying and get drunk and have dope, they are ruining that which makes them human. I think may be hopefully one of the outcomes, because I believe absolutely that we need a renaissance of cultural values, of Classical culture. That we all have to learn to think like Beethoven, and to think like Lyndon LaRouche. Then we are best equipped to deal with this and any other problem.

SPEED: Thank you. I want to thank all of the panelists who were with us today. We're going to conclude this first panel. But I think we managed to soldier through all of the difficulties that may have some metaphorical importance to what we're going to have to do in the world as a whole to make this dialogue work as well.

LaRouche ledte den egentlige opstand mod City of London og Wall Street

Den 8. juni (EIRNS) – Hvem stoppede fremgangen for den amerikanske borgerrettighedsbevægelse for 50 år siden, før den kunne fokusere på sorte arbejderes frihed fra nød og frygt? Hvorfor blev Dr. Martin Luther King dræbt, da han satte økonomiske rettigheder og en ende på Vietnam-krigen, hvor de blev sendt hen for at dø, i centrum af sin dagsorden? Hvorfor er forskellen på rigdom mellem husstande af henholdsvis sorte og hvide amerikanere i dag så meget større end den var for 50 år siden?

Og hvorfor har mere end 80 % af arbejdende amerikanere og 2,2 milliarder arbejdende folk verden over intet produktivt arbejde som de kan stole på? Hvorfor har en viruspandemi, for den sags skyld, fået lov til at smide 2,2 milliarder ud af arbejde i flere måneder, og true hundreder af millioner med hungersnød, specielt i Afrika? Hvorfor har næsten alle nationer i verden reduceret antallet af hospitalssenge og investeringer i den offentlige sundhedssektor i årtier, vel vidende at pandemier var på vej?

Kun den afdøde Lyndon LaRouche besvarede disse spørgsmål i mere end 50 år – siden han i 1967 advarede om, at det britiske imperiums banker ødelagde kredit- og investeringssystemet knyttet til Bretton Woods, og ødelagde hvad der var tilovers af præsident Franklin Roosevelts planer for udvikling efter 2. verdenskrig. I 1974 sagde han, at globale pandemier ville blive udslaget, hvis dette blev tilladt. Borgerrettighedsveteraner og afrikanske ledere blev tiltrukket til LaRouche, fordi han besvarede disse spørgsmål og ubønhørligt udfordrede det britisk imperiums systems

ubegrænsede finansspekulation og dødelige nedskæringspolitik i den "tredje verden" og "fjerde verden".

Det er derfor, at den tidligere ambassadør for Burundi til USA, Jacques Bacamurwanko, i sidste uge sagde om justitsministeriet og den slags: "Fjern deres knæ fra Lyndon LaRouches hals". Jacques Bacamurwanko fortsatte: "De protesterende aktivister, efter det vederstyggelige mord på George Floyd af en politiofficer fra Minneapolis, burde fortælles, at det var det samme antiamerikanske system, som var ansvarligt for stranguleringen af Lyndon LaRouche Jr. Lyns hals blev bogstavelig talt lukket sammen af den samme bande af hvide racister (white supremacists *-red.*), der ikke ønskede, at han udøvede sin ret til at stemme, til at rejse frit omkring her eller i udlandet. Den gode nyhed er, at denne morderiske bande ikke lykkedes med at stoppe udbredelsen, vidt og bredt, af LaRouches frihed og idéer."

I denne dybe krise er det tåbeligt at deltage i oprør, som tilsigter at tvinge Præsident Donald Trump ud af embedet, tilrettelagt af de samme britiske imperialistiske kredse og agenter, som har forsøgt at eliminere ham, siden før hans tiltrædelse. Denne krise kræver en dybtgående løsning; den kræver en fundamental ny økonomi, fuld af produktiv beskæftigelse, rumvidenskab og teknologi samt arbejde med kraftigere energikilder. En ny økonomi, som Sydafrikas præsident netop har opfordret til, ledet af en mobilisering af ny og højteknologisk infrastruktur.

LaRouche foreslog, at en gruppe af ledende nationer, med denne nye teknologi som mål, afholder et topmøde og skaber et nyt, globalt kreditsystem. Han sagde: "Der er nu en uberegnelig krise i gang verden over... Dette er en krise som vil afgøre hvem der kommer til at kontrollere verden. Bliver det en gruppe af nationer, eller bliver det et genopstået Britisk Imperium, som aldrig rigtig forsvandt – som tager over fra USA og etablerer et verdensherredømme gennem globalisering?"

LaRouches politiske aktionskomité's rapport: "LaRouche-planen til at genåbne USA's økonomi: Verden behøver 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser", er alternativet til den dybe krise, som verdens økonomier nu er gledet ind i. I løbet af de næste uger søger vi at organisere et højlydt, internationalt "kor", som Helga Zepp-LaRouche kaldte det, af stemmer der giver resonans for et topmøde mellem mindst, USA's, Kinas, Ruslands og Indiens ledere, med mange andre velkomne, for at realisere denne forandring.

En international konference vil bringe dette kor til udtryk om tre uger fra i dag, d. 27. juni. I de samme tre uger må Londons forsøg på at ødelægge USA, gennem afsættelsen af en præsident, stoppes.

Dette er LaRouches revolutionære udfordring til sammenhobningen af City of London og Wall Street, som gennem spekulation har bortødslet menneskelivets værd gennem det sidste halve århundrede.

Sorte liv betyder noget – så stop Holocaust i Afrika, skab 1,5 milliard job.

Den 7. juni (EIRNS) – Mens hele verden nu oversvømmes med slagordene 'sorte liv betyder noget' (black lives matter), må man spørge: Hvad er det ønskede resultat? At skabe et anstændigt liv for de fattige i Amerika, hvoraf mange er sorte og latinoer? De fleste mennesker anerkender, at de massive demonstrationer i USA og i store dele af verden i dag er

drevet af mere end racistisk politibrutalitet – de er resultatet af det katastrofale sammenbrud i økonomien midt i en dødbringende pandemi – begge omstændigheder der påvirker den sorte befolkning mere intenst, men som er universelle katastrofer.

Hvorom alting er, bortset fra EIR-programmet, der blev udgivet i sidste uge, og som kræver en hurtig skabelse af 1,5 milliarder job og et lige så presserende topmøde med lederne af USA, Rusland, Kina og Indien for at iværksætte det nødvendige hasteprogram, ser der ud til at være ringe opmærksomhed omkring de faktiske forbrydelser, der bliver begået imod de fattige i USA og langt de fleste lande i Afrika og Sydamerika, fra de mere end tredive års finansielle og økonomiske politik. Under slagordene om “globalisering”, “fri handel” og “miljøbeskyttelse” er de virkelige industrielle økonomier blevet ødelagt, infrastruktur har fået lov til at rådne, og udviklingslandene nægtet enhver industriel udvikling, bortset fra Kinas soloindsats for at tilvejebringe fysisk udvikling gennem Den nye Silkevej/ Bælte- og Vejinitiativet.

FN's direktør for verdens fødevareprogram, David Beasley, har råbt op så højt han kan om, at Afrika i løbet af kun få uger eller højst måneder vil have en mulig sultedødelighed på 300.000 pr. dag i forbindelse med coronavirusset, med fødevareforsyningskæder der også knækkes af den økonomiske krise, kombineret med et af de værste græshoppeangreb i moderne historie. Betyder disse sorte liv noget?

At male “Black Lives Matter” med ti meter høje bogstaver i gul maling på Washingtons 16th Street vil ikke gøre noget for at løse disse reelle problemer. Faktisk skal det bemærkes, at den officielle ‘Black Lives Matter’-bevægelse blev finansieret med 60 millioner dollars fra George Soros, og i alt over 400 millioner \$ fra andre Wall Street-fonde, mens terroristorganisationen Antifa og andre åbenlyst voldelige bander – mange af dem primært hvide – har opereret under dække

af demonstrationerne.

Det drivende fokus for "bevægelsen" er fjernelsen af Donald Trump fra embedet, mens indsatsen i vid udstrækning styres af de samme kræfter, som orkestrerede fase et og fase to i kupforsøget – Obamas korrupte efterretningsteam, hvoraf mange nu selv står overfor fængsling for deres forbrydelser; af deres kontrollører i det britiske imperium, MI6 og GCHQ, og af de prostituerede i pressekorpsset, der svor på, at Trump samarbejdede fordækt med den russiske præsident Vladimir Putin, og at Putin stjal valget.

To medieartikler i denne weekend demonstrerer den faktiske hensigt med denne såkaldte bevægelse. Tysklands *Der Spiegel*, det mest udbredte magasin i Europa, har en forsidehistorie med Trump der holder en tændstik, med en brændende by bag sig, under titlen: "Pyromanen – en præsident sætter sit land i brand. Den ledende artikel lægger hele skylden for krisen på Trump, alt imens den antyder, at Trump planlægger en "Rigsdagsbrand" for at gøre sig selv til diktator efter samme model som Hitler, og muligvis vil nægte at anerkende valgresultatet, hvis han taber. Man antyder et militærkup for at stoppe den formodede fare.

Her i USA indrømmer magasinet *The Atlantic* åbent, at "bevægelsen" faktisk er en "farverevolution" efter samme model som Maidan-kupet i Ukraine i 2014. Læsere af *EIR* ved, at det var nøjagtigt den samme anglo-amerikanske bande – Soros, Obama og hans vicepræsident Biden og hans efterretningsteam, sammen med pressen, der åbent iscenesatte det voldelige nynazistiske kup mod den demokratisk valgte regering i Ukraine, som det er dokumenteret i *EIR*'s "Hvordan Obama og Soros bragte nazisterne til magten i Ukraine."

Et hastetopmøde med Trump, Xi, Putin og Modi er afgørende for verdensfreden!

Af Helga Zepp-LaRouche, 30. maj 2020 – artikel skrevet til ugeskriftet Neue Solidarität.

Verden står i dag ved en skillevej, som Friedrich Schiller ville have identificeret som et punctum saliens (det springende punkt -red.), det vil sige tidspunktet i et drama, hvor den afgørende beslutning skal træffes: vil hovedpersonerne formå at hæve sig til et højere niveau af sublim handling og dermed tilvejebringe en positiv løsning, eller vil de forblive fanget i en geometri, hvor modsætningerne tilsyneladende er uløselige, og derved forvandle dramaet til en tragedie. Verden befinder sig i dag på et sådant punkt i to henseender: i krisen mellem USA og Kina og på hjemmefronten i selve USA.

I en i forvejen ekstremt anspændt situation på grund af Covid-19-pandemien, med over 100.000 dødsfald og 30% arbejdsløshed, udløste det brutale mord på den afroamerikanske George Floyd en eksplosion af vold og alvorlige optøjer, som, i skrivende stund, har ramt 24 byer. Præsident Trump har bedt Pentagon om militære optioner i henhold til "Oprørsloven" fra 1807, og hjemmeværnet i Minnesota påbegyndte den største deployering i dens 164-årige historie. Landet er polariseret på randen af borgerkrig. Men det er ikke kun indenlands, at grænsen er nået; den strategiske konfrontation med Kina har også nået et vendepunkt. Længe før Donald Trump vandt præsidentvalget i 2016, havde britiske hemmelige tjenester i aftalt spil med amerikanske kredse – i korthed ofte betegnet "the Deep State" – travlt med at etablere store faldgruber for Trump, i tilfælde af at han ville vinde. Allerede den 21. januar 2017 havde London Spectator en artikel med

overskriften: "Vil Donald Trump blive myrdet, udsat for et kup eller bare afsat ved en rigsretssag"? Skandalen omkring den fyrede britiske ambassadør i Washington, Sir Kim Darroch, kaster lys over de vidtgående metoder som det britiske imperium, da Trump først var indsat, anvendte for at skabe et fuldstændigt kontrolleret miljø omkring ham (at "oversvømme zonen") ved – via den britiske ambassade – at forsøge at påvirke hver eneste kontakt, som Trump havde. Målet: Hvis hverken et kup eller en rigsretssag mod Trump lykkedes, skulle han "inddæmmes" i tråd med det britiske imperiums målsætninger.

Og "inddæmmet" var han, da han holdt sin pressekonference den 29. maj i Det hvide Hus' "rosenhaven", hvor han gennemgik hele kataloget over britisk inspirerede løgne mod Kina og Verdenssundhedsorganisationen. Omgivet af Pompeo, Mnuchin, O'Brien, Lighthizer, Kudlow og Navarro, proklamerede Trump, hvad Pompeo i fuld fart havde arbejdet på i måneder: ophævelse af Hongkongs særlige status som et finanscenter og særlig skattezone, såvel som samarbejdet med WHO. Kinas forseelse er åbenlys, sagde Trump. De er ansvarlige for, at USA mistede hundreder af milliarder af dollars hvert år på grund af urimelige handelsforbindelser, Kina dækkede over udbruddet af Covid-19 og har skylden for udbredelsen af pandemien, der har resulteret i over 100.000 døde i USA og over en million i verden. Trump gentog den totalt miskrediterede løgn fra englænderen Niall Ferguson, der hævdede, at Kina havde stoppet indenrigsflyvninger fra Wuhan i Kina, men tilladt dem at fortsætte til udlandet og dermed bidraget til utallige dødsfald og ødelæggelser. Derudover sagde Trump, at Kinas industrielle spionage skal stoppes, at kinesiske forskere og studerende udgør sikkerhedsrisici, og at kinesiske virksomheder ville blive fjernet fra amerikanske børser.

Med denne pressekonference har forholdet mellem USA og Kina nået et nyt lavpunkt: ikke blot er der truslen om afkoblingen af økonomierne, hvilket ville føre til en ny blokdannelse og

en ny kold krig, men der er sat en kurs, der kunne føre til Tredje Verdenskrig.

Trump insisterede på, at Kina ensidigt havde pålagt kontrol over Hongkongs sikkerhedsstatus, i strid med traktaten fra 1984 med Storbritannien. Hvad han udelod er den historiske baggrund, nemlig at de alvorlige uroligheder i Hongkong blev anstiftet og finansieret af britiske og amerikanske institutioner, som National Endowment for Democracy (NED), med det eksplicitte mål at få en farverevolution mod regeringen i Beijing. I årevis har NED, der inkluderer både demokrater og republikanere, ydet betydelig økonomisk bistand og "demokrati-træning" til demonstranter, hvad enten det er i Hongkong eller det fascistiske Maidan-kup i Ukraine. Den delvis voldelige og terroristiske operation var udformet til at fremprovokere en militær intervention i Hongkong af den kinesiske hær, og således at udløse en verdensomspændende protest. Sammen med disse terrorhandlinger var der giftige artikler i de transatlantiske medier, såsom artiklen af Bret Stephens i New York Times den 3. oktober 2019 med titlen: "Er Kina på vej mod krise?", der søgte at indvarsle Kinas forestående død.

Og nu, hvor Den kinesiske Folkekongres vedtog en ny sikkerhedslov for Hongkong for at bringe denne terroristiske destabilisering til ophør, har den kinesiske regering enhver ret til at gøre det. "Ét Kina"-politikken er regeringens røde linje, og ingen overskridelse af den kan tolereres. Tabet og gendannelsen af Hongkong, sammen med Taiwan og erindringen om de territoriale tab som følge af opiumskrigen, den tvungne åbning af kinesiske havne for britisk opium under våbenmagt, og de "ulige traktater" hvor Kina derefter blev tvunget at afgive Hongkong til England, er det absolutte synonym for "skammens århundrede". Ud fra disse historiske erfaringer har Kina draget den konklusion, at det aldrig igen kan tillade sig at blive løbet over ende og besat og gjort magtesløst af imperialistiske magter. Dette var i i intellektuelle kredse allerede argumentet, der førte til grundlæggelsen af den nye

Folkerepublik Kina, og som har bestemt dens økonomiske politik, især siden Deng Xiaopings reformer. Med denne orientering har Kina formået at overvinde grundsætninger fra Kulturrevolutionens år med kaos, og iværksatte det største økonomiske mirakel i historien, der har løftet 850 millioner mennesker ud af fattigdom. I de sidste 40 år, siden reform- og åbningspolitikken, har Kina i stigende grad fokuseret på videnskab og teknologi som lokomotivet for social og økonomisk fremskridt.

Denne politik – som i øvrigt er meget tættere på principperne i Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System og det tyske økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig end Sovjetunionens socialistiske planøkonomi – er årsagen til Kinas oprejsning. Og denne politik – ikke primært industriel spionage, der gennemføres af alle lande – forklarer, hvorfor Kina er blevet en global leder inden for udvikling af f.eks. højhastigheds-jernbanesystemer, forskning i nuklear fusion og rumrejser. Idéen om at kunne "inddæmme" en nation på 1,4 milliarder mennesker, der fører en økonomisk politik baseret på videnskabeligt fremskridt, uden at provokere den tredje, denne gang en atomar verdenskrig, bør forkastes én gang for alle.

Hvem kan fortænke de kinesiske medier i at påpege, at det "smukke syn", som Nancy Pelosi kalder billederne af de voldelige oprørere i Hongkong, nu er flyttet til USA. Eller for at pege på dobbeltmoralen i, at når amerikanere går på gaden for at protestere mod de racistiske mord, fortjener de at blive skudt, men når yderliggående i Hongkong kaster benzinbomber og ødelægger offentlig ejendom, betragtes de som frihedskæmpere.

Det turde stå klart for enhver tænkende person, i betragtning af antallet af eksistentielle globale kriser der dukker op – fra Covid-19-pandemien, den voksende globale økonomiske depression, faren for en global sultkrise til det åbenlyst forestående sammenbrud af det finansielle system – at

katastroferne kun kan forhindres, hvis verdens store nationer, nemlig USA, Kina, Rusland og Indien, arbejder sammen om at løse problemerne. Det er kun hvis internationalt samarbejde kan gennemføres på et fornuftigt niveau, at geopolitikken kan overvindes, og menneskeheden kan få en fremtid.

Derfor er det desto mere presserende, at præsident Trump vender tilbage til sin oprindeligt positive holdning til Kina og samtaler med præsident Xi Jinping, ansigt til ansigt, og til den tid hvor han gav udtryk for sin beundring for den kinesiske kultur. Efter fyringen af sin nationale sikkerhedsrådgiver, John Bolton, tweetede Trump, at hvis han havde lyttet til ham, ville vi være "i 6. verdenskrig nu". Han burde også huske på udtalelserne af udenrigsminister Pompeo, hvis strategiske positioner er identiske med Boltons på mange måder. I en tale i Texas indrømmede Pompeo med slående nonchalance for en fundamentalistisk kristen. "Jeg var chef for CIA. Vi løj, vi snød, vi stjal... Vi havde hele trænerkurser".

Derudover skyldes det Pompeo, at "Russiagate"-farcen kunne fortsætte efter 2017, eftersom Pompeo senest efter hans drøftelse med den tidligere computerspecialist i NSA, Bill Binney, i oktober 2017, havde bevist for, at der ikke havde foregået nogen russisk hacking af det Demokratiske Partis computere.

Lyndon LaRouches politiske aktionskomité (LaRouchePAC) har netop udgivet et program til oprettelse af 1,5 mia. nye produktive job verden over – et program der kun kan iværksættes gennem internationalt samarbejde mellem de store industrialiserede nationer, men frem for alt ved at overvinde den geopolitiske konfrontation mellem USA og Kina, Rusland og Indien. Denne uhørte krise er til en vis grad en test for menneskeheden, med hensyn til om vi med tiden kan skabe en ny orden, baseret på den generelle velfærd for alle mennesker på denne planet og tillade en permanent overlevelse af vores art. Den bedste måde, hvorpå andre nationer kan bidrage til dette,

er ved at give offentlig støtte til et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Xi Jinping og Putin samt premierminister Modi.

'Obamagate' er sat i gang, samtidig med at Trump genkalder Kennedys rumfartsprogram og Crew Dragons succes for at inspirere til fællesskab

Den 3. juni (EIRNS) – Samtidig med at den interne desintegration af op mod 50 amerikanske byer chokerer amerikanere og folk over hele verden, markerer to, i dag, påbegyndte begivenheder tilbageslaget mod anarkiet, som medierne og mange valgte embedsmænd spreder, i forsøget på at forvandle det instrumenterede kaos til "fase tre" af kupforsøget mod Præsident Donald Trump.

Den første begivenhed var offentliggørelsen fra Præsident Trumps præsidentkampagne af en kampagnevideo med overskriften: "Gør Rumfart Stort Igen" ("Make Space Great Again"). Han begyndte reklamen med den Demokratiske Præsident John F. Kennedys tale ved Rice-universitetet: "Disse Forende Staters land blev ikke bygget af dem, som ventede og slappede af og ønskede at kigge bag ud". Derefter fulgte Kennedys berømte forkyndelse, at "rejse til Månen i dette årti og gøre de andre ting," efterfulgt af Neil Armstrongs skridt på Månen, med sit "kæmpe spring for menneskeheden".

Trump påpeger dernæst "dette storslåede øjeblik", som viser hvad amerikanere kan opnå, når de alle arbejder sammen, og tilføjer at vi nu skriver dette "næste kapitel i amerikansk rumforskning", baseret på en "ny platform", som vil gøre det muligt for amerikanske pionerer at vende tilbage til rumforskning.

Aldrig før har nationen haft mere brug for sådan optimisme og inspiration, hvilket blev vækket til live af Falcon 9s opsendelse og Dragon Endeavours dokning over weekenden. Skønt masseoptøjerne, plyndringerne og brandstiftelserne over hele nationen blev reduceret markant tirsdag aften, demonstrerer beviser fra borgmestere og guvernører, samt politichefer over hele landet, optøjernes organiserede natur, der drager fordel af det legitime raseri fra millioner af borgere, som ikke blot væmmes ved en racistisk betjents brutale mord på en ubevæbnet mand, men også af sammenbruddet af den amerikanske økonomi som er uden fortilfælde, de 50 millioner arbejdsløse og belastningen af nedlukningen. De samme kredse, som styrede de tre års heksejagt mod Præsident Trump, kendt for at være ledt af britisk efterretning, forsøger nu febrilsk at forvandle den nationale krise til en anti-Trump-kampagne, hvilket vil blive dokumenteret i de kommende udgivelser af EIR og EIR Alert Service.

Den anden vigtige begivenhed i dag, fandt sted i senatets justitskomité, hvor undersøgelsen af kupforsøget mod præsidenten begyndte med afhøringen af den tidligere vicejustitsminister, Rod Rosenstein, som ansatte den "retslige snigmorder", Robert Mueller, som specialrådgiver for at undersøge den (ikke-eksisterende) aftalte spilt mellem Trump og Rusland. Trump har kaldt dette for "Obamagate" – de primære skurke i USA var en del af Obamas efterretningshold – men det kunne bedre betegnes som den "tredje krig mod det Britiske Imperium", efterfølger til den Amerikanske Revolution og Borgerkrigen. Komitéens formand, Senator Lindsey Graham, hævdede der vil komme kriminelle retsforfølgelser som følger

af justitsministeriets undersøgelse, og at hans komité grundigt vil udforske Muellers undersøgelse, samt sagen mod General Michael Flynn, med hensigten også at vise, at den undersøgelse ikke retfærdigvis skulle have været påbegyndt. De primære aktører forsøger allerede at bøje af ved at bebrejde hinanden, som Rosenstein beskyldte McCabe, og McCabe hurtigt kaldte ham en løgner. Uheldigvis er Senator Graham en integral bestanddel af den fortsatte løgn, fra begge partier, om at Rusland hackede DNCs computere og "greb ind i valgene i 2016".

Den fremstormende finanstsunami vokser sig stadig større, som den nærmer sig kysten. Argentina blev erklæret insolvent, d. 1. juni, af gribbene fra den Internationale Swaps- og Derivatforening, hvilket igangsatte omkring \$1,5 milliarder i "credit default swaps". Billederne fra 2008 viser sig overalt, med den undtagelse, at derivat-boblen med "spillegæld" i dag er næsten dobbelt så stor som i 2008, samt den utrolige hastighed af pengetrykkeri – som for det meste ikke går til den reelle økonomi, men til at holde bankerotte banker oven vande – som denne gang truer med en eksplosion af hyperinflation.

Den eneste løsning til alle disse kriser er en øjeblikkelig, revolutionær transformation af systemet selv, som vil skabe millioner af arbejdspladser i en nødhjælps rekonstruktion i USA og verden over, og tage banksystemet igennem en Glass-Steagall reform, så kreditter kan begynde at blive styret ind i den reelle økonomi: Rumforskning og grundlæggende opdagelser i videnskabens grænseområder, såsom fusionsenergi.

Se "LaRouche-planen for at genåbne USA's økonomi: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive arbejdspladser".

'Håb og begejstring' midt i kampen

Den 1. juni (EIRNS) – En nation, som endelig har fundet tilbage på vejen til reel, menneskelig udforskning af solsystemet og efterfølgende revolutioner i videnskab og teknologi, har i de seneste fire nætter set voksende optøjer med det formål at afsætte præsidenten, som havde bragt den tilbage på denne vej. De voldelige optøjer, som sigtede på at omstyrte Kinas autoritet i Hongkong, er nu bevidst blevet "spredt" for at forsøge at vælte et Hvidt Hus, der netop i går bebrejdede Kina for at håndhæve denne autoritet.

I by efter by ser vi kontrasten mellem afro-amerikanere i forpinte protester mod politidrab af ubevæbnede, sorte amerikanere, og en pøbel af anarkistiske uromagere, hvoraf nogle tydeligvis er veteraner og professionelle i afbrændinger, slagsmål og ødelæggelser, der finder paller fulde med sten på mystisk vis placeret langs vejen til disses natlige optøjer. Vi kender ikke organisatorerne endnu. Men det britisk efterretningsvæsen var dybt involveret i Hongkong-optøjerne, og en gruppe af tidligere britiske udenrigsministre er blevet dannet for at klappe dem selv på ryggen for det britiske "lederskab" i forsøget på at vælte Kina i Hongkong.

Der er rigelig med mennesker rundt om i verden, som ønsker at udbrede ironierne mod Præsident Donald Trump; eller mod formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, som havde kaldt optøjerne og overfaldene i Hongkong for "et smukt syn"; eller mod guvernører, der holdt folk i deres hjem i tre måneder pga. coronaviruset, nu for ingen verdens nytte.

Men, hvad der betyder noget er, at millioner af mennesker havde lavtlønnet arbejde og ingen produktiv fremtid før pandemien, og nu har de mistet disse arbejdspladser; alt imens

amerikanere i byerne i tyve år har været ude af stand til at få angiveligt "reformerede, omorganiserede, gentrænede" politistyrker til at stoppe disse drab.

Hvad der betyder noget er, på en synlig måde, at opbygge en ny, anderledes fremtid – en fremtid der netop kunne skimtes i Amerikas tilbagevenden til rummet d. 30. maj og den påtænkte tilbagevenden til Månen om fire år for at påbegynde vores march ud i solsystemet.

Det er i lyset af en sådan fremtid, at Sydafrikas præsident, Cyril Ramaphosa, gav sine lykønskninger for rumopsendelsen til sin landsmand, Elon Musk, chefen og hoveddesigner af SpaceX, fordi "i midten af vores kamp mod COVID-19... har vi [sydafrikanere] fået dette håb og denne begejstring". En ny bedrift i rummet tilhører altid hele menneskeheden.

LaRouches Politiske Aktionskomité's nye rapport om hvordan 50 millioner nye, faglærte arbejdspladser kan skabes i USA og 1,5 milliarder produktive arbejdspladser verden over – med de rumrejsende nationers udforskningsprogrammer som spydspidsen – kan faktisk bringe amerikanere sammen, specielt unge amerikanere. Og den, rapporten, blev udarbejdet for at bringe lederne af disse teknologisk førende nationer sammen – USA, Kina, Rusland, Indien – i et topmøde for et nyt kreditsystem og denne store opgave.

Trumps Kina-tale: En absolut

katastrofe!

Den 29. maj (EIRNS) – Anti-Kina-optrapningerne, som vi har kæmpet imod over de sidste par uger, har nået et højdepunkt med Præsident Donald Trumps destruktive tale i dag i Rose Garden, hvor han gentog alle de værste beskyldninger mod Kina man kan forestille sig, og forslog at tage mange af de skridt, som de mest foragtelige blandt hans stab har tilskyndet. Trump beskyldte Kina for at ødelægge amerikanske arbejdspladser – et argument som LaRouchePAC afmonterede i sin video: "Nej, Kina stjal ikke dine drømme."

Han sagde, at Kina "brød deres løfte til verden om at sikre Hongkongs selvbestemmelse", og at Hongkongs specielle status med USA nu vil blive ophævet.

Han insisterede på, at udbredelsen af "Wuhan-virusset" var Kinas skyld, og påstod at Kina havde ignoreret sine rapporteringsforpligtelser til Verdenssundhedsorganisation (WHO), pressede WHO til at "vildlede verden", og har "fuldkommen kontrol" over WHO. Så, USA afslutter sit forhold med WHO.

Præsidenten efterplaprede løggen om, at Kina lukkede for interne rejser fra Wuhan, alt imens de tillod syge kinesere at sprede sig til resten af verden – en påstand helt igennem modbevist i Schiller Instituttets video "Hvordan coronaviruset besejres økonomisk."

"Kina har erstattet sin lovede formel for 'ét land, to systemer' med 'ét land, ét system'," brægede Trump.

Adspurgt om en kommentar, gav Helga Zepp-LaRouche sin vurdering: "Denne tale er en absolut katastrofe. Hvis det er USA's attitude overfor Kina, står verden over for større turbulens. Dette må omstødes. Enhver tænkende person kan se,

at i kombinationen af de eksistentielle problemer vi står over for – herunder pandemien, udbredelsen af økonomisk depression, den truende hungersnød og den fortløbende finanskriser – forbliver det absolut sandt, hvad Lyndon LaRouche sagde i så mange anledninger, i mange taler og artikler, at kun kombinationen af USA, Rusland, Kina og Indien kan løse disse problemer. Og det forbliver vores politik.”

I et video-interview foretaget blot et par timer før Trumps præsentation, fremlagde Zepp-LaRouche baggrunden for den nye sikkerhedslovgivning for Hongkong og advarede om farerne for en eskalerende konflikt. Bander af voldelige oprørere, støttet udefra med træning og penge – forårsager enorme problemer i Hongkong, som truer freden og sikkerheden. Det er fuldt ud legitimt for Kina at bringe denne udenlandske indtrængen under kontrol. ”Denne amerikansk-kinesiske konflikt er sandsynligvis den farligste strategiske konflikt. Man kan ikke inddæmme et land med 1,4 milliarder mennesker, hvis regering har påbegyndt en korrekt økonomisk politik ved at betone videnskabeligt og teknologisk fremskridt”. Hun advarede, at den eneste måde hvorpå Kinas opstigning kunne stoppes ville være 3. Verdenskrig, der ikke kunne vindes, og som kun ville efterlade os med en strategi for ”afkobling”, og tvinge resten af verden til at vælge side i en ny kold krig. Dette ville føre til et fuldstændigt sammenbrud i den reelle økonomi, sagde hun.

Forhindringer til et samarbejde mellem USA, Rusland, Kina og Indien må identificeres og overvindes, hvis verden skal gøre sig forhåbninger om endelig at virkeliggøre det økonomiske og politiske paradigme, som vil lukke op for den mægtige evne for menneskelig udvikling, for at gøre en ende på fattigdom, lave smukke opdagelser, og nå ud til stjernerne – hvilket Lyndon LaRouche viede sit livsværk til.

---

5 %-Løsningen

Den 28. maj (EIRNS) – ‘Executive Intelligence Review’ annoncerede i dag, at det stiller en separat 29-siders digital reproduktion af forsidehistorien af EIR-magasinet 29. maj 2020 til rådighed: “LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi”: Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job.” Dette diskussionsgrundlag – der giver detaljerede oplysninger om den måde, hvorpå 50 millioner nye, produktive job kan skabes i USA som drivkraft til et globalt fremstød for industrialisering, som vil give produktiv beskæftigelse til 1,5 milliarder, for øjeblikket ledige mennesker, over hele verden – er begyndt at cirkulere blandt ingeniører, arbejdere, landmænd, videnskabsfolk, studerende og andre over hele landet. Det oversættes også til en række fremmede sprog, med henblik på at opnå bred cirkulation internationalt.

Kernen i rapportens forslag er Lyndon LaRouches specifikation af, at en virkelig sund, anti-entropisk økonomi må have omkring halvdelen af sin arbejdsstyrke beskæftiget som produktive, vareproducerende arbejdere, og yderligere 5 % skal involveres i det videnskabelige og teknologiske arbejde, der er den kreative motor, som driver hele økonomien fremad. I det indledende afsnit af kapitel 6 i den nye undersøgelse, “America’s Space Mission: Youth’s Next Frontier,” (Amerikas rum-mission: Ungdommens næste grænseland) sættes der skarpt fokus på dette punkt:

”Amerikas rumfartsektor vil spille en afgørende rolle i at flytte 5 % af den amerikanske arbejdsstyrke til forskning og udvikling. Som specificeret af LaRouche, er dette nøglen til at øge produktiviteten for hele arbejdsstyrken. ‘Stigninger i produktivitet kommer ene og alene fra forbedringer i

teknologi, der stammer fra grundlæggende videnskabelige opdagelser; jo højere hastighed hvormed grundlæggende fysiske opdagelser omdannes til praksis, jo større er stigningen i produktiviteten pr. indbygger og per kvadratkilometer areal '. (Lyndon LaRouche, 2. september, 2000)

Denne anskuelse lokaliserer bedst betydningen af Amerikas forestående tilbagevenden til at opsende rumfartøjer fra sit eget territorium, en opgave der blev udsat fra i går, 27. maj, til lørdag 30. maj på grund af vejret. Amerikas øjne vender sig endnu en gang mod himlen. Som Nicole Mann fra NASA's astronautkontor erklærede: "Dette handler ikke kun om en opsendelse; dette er 'startskuddet' for Amerika. Det handler ikke kun om NASA; det er 'startskuddet' for Amerika, og det er enormt .... Det er det første store skridt på vores køreplan for Artemis-missionen til Månen, og i sidste ende til Mars". Rummet er endvidere et domæne, der kræver internationalt samarbejde, som NASA-administratør Jim Bridenstine for nylig understregede, da han blev spurgt om det amerikanske forhold til Rusland: "Vores samarbejde er hævet over jordisk geopolitik".

Der er ikke meget andet, der er vigtigere end dette. USA og hele verden bliver ramt af en økonomisk, politisk og kulturel chokbølge, der er værre end hvad vi har set i nyere tid, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Den kommer fra en forværret pandemi, massearbejdsløshed, en økonomisk sammenbrudskrise og en skræmmende optrapning i retning af krig mellem USA og Kina og USA og Rusland. Intet mindre end Lyndon LaRouches forslag om konkursomlægning af det nuværende finanssystem og oprettelsen af et nyt Bretton Woods, vil være i stand til fuldstændig at ændre denne globale dynamik, tilstrækkelig hurtigt. De uophørlige provokationer fra udenrigsminister Mike Pompeo, sammen med andre, der handler på vegne af det britiske imperiums geopolitik, dominerer i stigende grad det officielle Washingtons politik, og sætter Kina og Rusland under pres. Vi ignorerer deres stigende

alarmerede advarsler om denne politiske tendens – til fare for os selv, udtalte Zepp-LaRouche. Tværtimod er det netop øjeblikket, hvor vi burde samarbejde tæt med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om rumforskning, stoppe pandemien og genoplive verdensøkonomien med 1,5 milliarder nye, produktive job.

Man kunne kalde det 5 %-løsningen.